ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1165

3 динара

26. IV 1974. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА XXXV

КОМПЛЕТАН СТРИП

УКРАДЕНА ФОРМУЛА

Ripley

Веровали или не!

ТУВАНИ,

ПРИПАДНИЦИ ЈЕДНОГ СИБИРСКОГ НАРОДА, УМЕСТО КОЊА ЈАШУ ИРВАСЕ. КАД ГОД ПОЈАШЕ ИРВАСА ТУВАН МУ ШАПНЕ НА УВО КУДА ЖЕЛИ ДА ИДЕ.

ЗЛАТНИ ОРАО

НАЗВАН ЈЕ ГРУМЕН ЧИСТОГ ЗЛАТА НАЂЕН У БЛИЗИНИ ЛАРКИНВИЛА, У АУСТРАЛИЈИ, ТЕЖАК 60 КИЛОГРАМА.

У ХРАМУ

КОЈИ ЈЕ 161. ГОДИНЕ ПОДИГАО ИМПЕРАТОР АНТОНИЈУС ПИЈУС ЗА СВОЈУ ЖЕНУ ФАУСТИНУ УРЕЂЕНА ЈЕ КАСНИЈЕ ЦРКВА САН ЛОРЕНЦО ДИ МИРАНДА.

КСАВИЈЕР ЧАРЛС ИНГРАМ

(1820–1911) ИЗ ЛОНДОНА ЧИЈИ СУ ИНИЦИЈАЛИ XCI – ИСТИ КАО БРОЈ 91 НАПИСАН РИМСКИМ ЦИФРАМА, ЖИВЕО ЈЕ 91 ГОДИНУ. ЊЕГОВ ОТАЦ, КОЈИ ЈЕ ИМАО ИСТЕ ИНИЦИЈАЛЕ ТАКОЂЕ ЈЕ ЖИВЕО 91 ГОДИНУ.

ПАЛАТА ПРАВДЕ

У БРИСЕЛУ (БЕЛГИЈА) НАЈВЕЋА ЈЕ ГРАЂЕВИНА ПОДИГНУТА У СВЕТУ ТОКОМ 19. ВЕКА. ЗАУЗИМА ПРОСТОР ОД ОКО 26000 КВАДРАТНИХ МЕТАРА А КУПОЛА ЈОЈ ЈЕ ВИСОКА 104 МЕТАРА.

БРАУНИ,

ЗЕЦ ПИТЕРА ДЕ КРЕМЕРА ИЗ РОЧЕСТЕРА (САД) ЗАЗВОНИ КАД ЈЕ ГЛАДАН ИЛИ ЖЕДАН.

1165/2

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● Џон Марфи, шеф станице у Ист Фарлиџу (East Farlidge)

у Енглеској, у последње време исписује своје стихове на црној табли изложеној на станичном перону. Али то није све: Марфи је станичну чекаоницу претворио у библиотеку у којој путници могу не само да читају већ и да остављају старе књиге и часописе које би иначе бацали.

● недавно се у свету појавио још један апарат намењен спре-

чавању краја. Овог пута то је телефон на који може да се монтира трака са снимљеним позивом у помоћ. Кад власник жели некуд да оде он стави траку на телефон који је истовремено позван са улазним вратима и најближом полицијском станицом. И чим неко насилно покуша да уђе у стан са траке се чује позив: „У помоћ“!

● амерички једрењак „Алабама“ грађен је пуних 47 година и кад је коначно био завршен ниједном није запловио јер су се у међувремену почели да употребљавају бродови на пару.

● најдужом земљом на свету сматра се Чиле са 4265 километара и просечном ширином која износи око 177 километара.

● француски природњаци сматрају да се последњих година број змија отровница повећао.

Они ово повећање образлажу податком да је велики број сељака прешао у градове, а да су они углавном били ти који су истребљивали змије. С друге стране, јежева, јазаваца и грабљивица, главних непријатеља змија, има све мање.

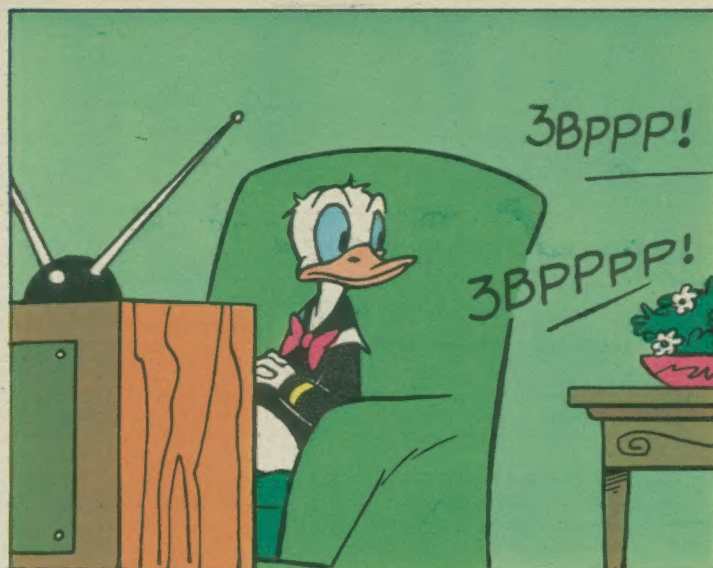
● сматра се да један физички радник пређе у току дана и по 20.000 корака. Не мањи број корака превали у току дана и једна просечна домаћица.

● каулифлорија је избијање цветова из дебла и старијих грана. Ово је карактеристично за многе тропске биљке, као што су какао, хлебно дрво итд.

Walt Disney

ПАЈА ПАТАК

БИЛО ИХ ЈЕ ЧЕТРДЕСЕТ ОСАМ

ДИЦО, ОСВ

Чим су Сплићани сазнали за судбину младића опкољених код Кошута, започели су догађаји који су загорчали живот Италијанима.

Један за другим војници су искакали из камиона и у беспрекорном борбеном поретку одмах кренули према огради. Имали су црне фесове на глави и црне кошуље. Младићи су их препознали: то су емовци, најелитнија Мусолинијева војска.

— Тек сад почиње права борба! — хладно је закључио Лала.

Црне тачкице су се приближавале. Укупно, сада је било преко хиљаду и по нападача. А унутра, у увалици великој као два фудбалска игралишта и ограђеној каменим зидом којим се у Далмацији чува земља од ветра и мора, спремно су чекали напад.

Њих је било само четрдесет осам! Ниједан није имао тридесет година, а најмлађи Анте Торкар тек је напунио седамнаест.

Пустили су их да им приђу сасвим близу. Црни редови су збуњено застали кад су испред себе зачули песму.

— Пали! — гласно је затерала нападача у паничан бег. Многи су грабили натраг без фесова тражећи само што крупнији камен да се склоне. Петорица су остала непомична на ужареном камењару.

ШТО СКУПЉЕ

Љути због неуспелог напада и губитака, Италијани су отворили ватру из тешких минобацача. Чудне гранате, ништа се не чује тамо где их испаљују, а кад падну — страшна експлозија.

— Прва чета на лево крило, четврта на десно — командовао је Ђорде да би заварао непријатеља. Још једна нечујна граната је долетела и на трави, окренут земљи, остао је да лежи висок, лепо развијен младић. Лала! Преживео је битке на Естрамадури, пред Мадридом, прешао снежне Пиринеје и, ето, у својој домовини пао у првој бици. Кад је угледао велику рупу на његовој глави, двадесет једногодишњи радник Марковић није могао да задржи сузе. Шта ће сада бити са одредом?

Одлука је ускоро морала пасти.

— Извршићемо јуриш на западној страни — обавестио је командир Ђорде два младића који су пуцали из јединог митраљеза, сплитског тежака Тробу Алфиревића и водоинсталатера Владимира Марковића — Инђа. Чврсто су се загрлили. У летњи сумрак док се непријатељ поново приближавао махали су друговима који су пузили према огради.

— Гледаћемо да продамо кожу што скупље — рекао је Инђо нишанећи.

— Добро, кад су тако одредили — одговорио је Тробо мирно, без трунке забринутости.

Имали су још око осамдесет метака.

ИЗВРШИЛИ СМО ЗАДАТАК

Италијани као да су приметили шта се спрема. Узмували су се и почели да се престројавају.

— Удримо по њима који рафал, па нек се мувају колико хоће — предложио је Тробо. Четири кратка рафала и фашисти су као један полетели према земљи. Али, убрзо су навалили поново. Двојици младића избиле су грашке зноја по челу кад су видели да имају свега двадесетак метака а црне кошуље су већ ту на 150 метара. У три скока и биће ту. Зашто још нема јуриша? Зашто другови оклевају? Не знају да им се фашисти приближавају с леђа, а они их не могу зауставити.

— Јуриш! Ура! — зачуло се у том тренутку. Одјекнула је ужасна краткотрајна пуцњава помешана с поклицима и јауцима. Заборављајући на фашисте испред себе Инђо и Тробо су се окренули према западу. Тамо је завладала тишина. Другови су се пробили! Они су извршили задатак! Али, сад је требало да се извуку како знају. Без иједног метка, с одшрафљеним бомбама Тробо је потрчао према југозападу ограде кроз кукурузе, а Инђо, на запад. Звиждање метака дало им је још већу снагу.

— Па ја сам се пробио! — помислио је Инђо кад је избио на једну чистину. Тада је угледао тројицу усташа како се нешто договарају. „Цак" и на њих је полетела бомба. Сва тројица су полегла. А онда је угледао Мату Хајдуковића који је храмао. Притрчао је другу из детињства и, видећи га, њих двојица су пожурила што даље од овог проклетог места. Док се рањенику цедио зној низ измучено лице, кријући се иза жбуња упутили су се истим путем преко ужареног Мосора натраг у Сплит.

Тек касније сазнали су истину: из обруча се спасло само тринаест другова! Двадесет четири је ухваћено, остали су погинули.

Први сплитски одред више није постојао.

Три дана пре тога, 11. августа 1941, ови исти младићи су напустили Сплит. Нико на свету није био срећнији од њих: сваки је добио пушку и 150 метака. Више се нису бојали хоће ли наићи карабињери или агенти фашистичке полиције. Сад су им били равни.

Многи су кренули у спортским мајицама, копачкама клубова чије су боје доскора бранили, други у плавим радничким блузама или планинарским виндјакнама. Њихов задатак је био да се пробију до Камешнице где ће формирати први партизански одред у Далмацији, његов командант биће искусни шпански борац Мирко Ковачевић — Лала.

ВОДИЧ ЈЕ ИЗДАО

Пред њима се, пошто су прешли питомо Сплитско поље, уздизала висока планина Мосор.

У почетку је све ишло добро, мада су пешачили сву ноћ и цео дан. Лето је било суво, жега као у Сахари, само уместо песка — камен. Другог дана у сумрак уморним и жедним младићима обратио се Ђорде:

— Ако у току ноћи не стигнемо на одређено место, изгубићемо везу! — Уморни момци кренули су беспућем камењара. Више се посртало него ходало. На врху су се мало одморили а онда кренули наниже. Тамо их је чекала нова препрека, пред њима се испречило море зидова високих и по два метра које је требало прескакати. Рушење камења чуло се на све стране.

Срећом, наишли су на коњски пут који је водио према селу. На месту састанка поседали су и ускоро су сви спавали. У тишини чуло се само с времена на време тихо договарање између Лале, Ђорда и комесара Алфреда Сантинија. Прошао је читав сат, а они су узалуд погледали према засеоку.

После два сата било је јасно: водич се сигурно уплашио и није дошао. Издати су.

Географска карта и компас овде нису много вредели. Почело је лутање по камењару. Изударани камењем, искрвављених ногу, жедни и гладни, пробијали су се беспућем где је и дању тешко ходати. Пао је први из одреда, најмлађи Анте. Десетак другова више није могло да носи пушке. Зелић, Фруа и морнар Субота носили су по четири! Лала је био забринут, прошло је двадесетак минута док су могли да крену напред. До Цетине је било још око шест километара.

Негде око поноћи дат је кратак одмор. Колона је једва кренула. Нико не зна како су успели да изиђу на врх који се испречио пред њима. Али, ту их је чекало ново изненађење: опет зидови. Још три младића пала су у несвест: Сантини, Зелић и Фруа.

— Другови, учинимо још један покушај — говорио је Лала на коме су се примећивали први знаци нервозе. — Ето, Цетина нам је пред носем!

Било је три ујутру. Први зраци дневне светлости појавили су се изнад Камешнице. Још један покрет и после пола сата поново стој. Пао је Пашко Срделић. Тражио је да га оставе. За њим је поседало још неколико другова. И, одред је стао. Више се није могло даље. Дошло се до крајње границе људских моћи. Где се ко нашао истог часа је заспао. Ујутру их је пробудило сунце које је већ пржило. Налазили су се у малом гају. Нешто даље видели су се кровови кућа Кошута. На свега 4—5 километара напред уздизао се масив Камешнице. Ето, могли су тамо већ бити да их нису издали.

ЕТИЋЕМО ВАС!

Већина младића чистила је изранављене, крваве ноге. Једни другима изгледали су страшно: необријани, неумивени, изгладнели, упалих мутних очију, исцепаних одела и обуће више су личили на нека страшила него на организовану војну јединицу...

А већ око десет часова пре подне напале су их усташе из Кошута. Судбина најбољих сплитских младића била је запечаћена.

НЕЋУ ДА СЕ СПАСЕМ!

Тужна прича о пропасти одреда стигла је брзо у Сплит који се завио у црно. Најбољи другови су изгинули или пали у руке бесних усташа који нису могли да прежале смрт бојника Билобрка. Заробљенима у сињском затвору већ три дана нису давали ни хране ни воде. Али, сви су се држали као јунаци. Кад је стари сплитски поштар Тони Јеласка, после обијања разних установа и мољакања, стигао у двориште самостана где се налазила главна усташка команда да посети сина Петра, срце му се стегло. Везани жицом по двојица, крвави, исцрпљени, од жеђи испуцалих усана, неки су седели а неки лежали на ужареном сунцу.

— Другови, ево нам барба Тоне — приметно га је неко.

— Дицо моја, — почео је стари поштар и застао јер га је у грлу стегло. — Шта су вам урадили? — Најтеже је било Паићу кога су рањеног ухватили. Лежао је на левом боку а на десном куку му се видела велика крвава мрља, ту су му сипали со на рану. Кад је хтео да му приђе, жандарм се издерао на њега да може само са својим сином да разговара.

— Јесу ли те много тукли? — упитао је Петра коме су очи биле модре од удараца.

— Нису баш много, оче — одговорио је младић и више није хтео о томе да говори.

Преки суд у Сињу осудио је све ухваћене на смрт стрељањем!

Усташе су покушале да међу осуђенима нађу неког ко би затражио помиловање, али им то није пошло за руком. Кад је Јозо Маркотић чуо поруку да може да се спасе захваљујући рођаку усташи, само је пљунуо и рекао:

— Радије ћу умрети са својим друговима.

Двадесет и шестог августа, у Радуши крај Сиња, убијена су двадесет и четири младића. Никад више родитељи и пријатељи неће видети веселог Зелића, доброћудног Кљују, атлетску фигуру Боце Борозана, повученог Мирка Дујмића, Јозу Маркотића, интелигентног Фредија Сантинија...

Из камиона у коме су их везане водили у смрт чула се песма. Сплитски младићи позивали су своје другове да не плачу за њима већ да наставе борбу.

И град их је послушао. Борбу су наставила не само она преживела тринаесторица која су се, прешавши још једном страшни Мосор, вратила у Сплит, већ цео град. Сваког јутра зидови су били исписани новим паролама: „Смрт фашизму — слобода народу!". Главе Мусолинија и краља Емануела на плакатама биле су умрљане мастилом. Али, то је био само почетак.

Кад су приликом рације у Плинарској улици карабињери убили младог Хајдуковића, Сплићани су већ су традан одговорили оружаном акцијом. Бруно Ивановић, Ћиро Одрлин, Инђо Марковић и Тончи Врдољак усред дана, готово пред самом кућом Хајдуковића, убили су једног а ранили другог италијанског агента. Сва четворица су успела да се извуку захваљујући храбрим девојкама које су их чекале у близини. Руку под руку, мирно су прошли кроз гужву која је настала јер су добро знали да Италијани не дирају љубавне парове!

ПОЖАР У ЛУЦИ

Деветнаестог септембра пред саму поноћ, улицама града завијале су ватрогасне сирене. Огроман пожар у луци могао се видети издалека. Горело је велико царинско складиште пуно војне опреме. Док су фашисти у немоћном бесу посматрали како им пред очима нестаје драгоцени ратни материјал, Сплићани су ликовали. Уски прозори трошних сплитских кућа, накићени главама били су отворени целу ноћ упркос претњама фашиста. До свануће цело складиште је изгорело до темеља. Ништа се није могло спасти јер то нису дозвољавале експлозије бомби и муниције која се налазила у складишту.

Подметач пожара илегалац Анте Смолчић није ухваћен.

Још се Италијани и њихов префект доктор Паоло Зантини нису опоравили од тог ударца, а извршен је атентат на омрзнутог сплитског фашисту Звонка Петраела. Млади скојевац погодио га је у лопатицу. У тешком стању пренет је у болницу где су око његовог спасавања ангажовани најбољи хирурзи.

Следећу акцију извели су ђаци Средње техничке школе. Одбили су да приме сведочанства на италијанском језику! И други су се угледали на њих. Двадесет петог септембра организоване су велике демонстрације средњошколске омладине против италијанизације. Преко хиљаду ђака храбро је изишло на улице:

— Није земља талијанска већ је земља славенска. Ван с њима! Ван с њима! Нећемо их ми! Хеј Славени! Доље крвави фашизам! Марјане, Марјане! — ширило се из хиљаде младих грла. Фашисти су јурнули на голоруке демонстранте. Многи дечаци били су премлаћени, четрдесетак је ухапшено. Али, Сплит се није умирио.

ПУЦЊАВА ЗБОГ МАЧКА

Читав русвај избио је кад је један скојевац везао мачку празну конзерву за реп и пустио га пред стару болницу. Бежећи по улици поплочаној гранитним коцкама мачак је изазвао велику буку. Италијани ударише у пуцњаву. То је трајало двадесетак минута док у једном углу нису пронашли уплашеног и шћућуреног мачка. У овој пуцњави рањена су четири италијанска војника!

После неколико дана обалски радници извели су нову акцију. Овог пута горео је велики италијански трговачки брод „Палермо" од 5.500 тона. Из дубоке утробе брода наврат-нанос изнето је око два вагона муниције, али броду није било спаса.

Многи обалски радници су ухапшени и премлаћени, али нијадан није одао ни реч. Ускоро је запаљен и други брод, али на лукавији начин. У сплитској луци натоварили су италијански брод угљем и уз помоћ хемичара илегалаца подметнули пожар, али тако да је он избио тек кад је брод био с оне стране Јадрана.

Сваког дана фашистичке учитељице водиле су у колони балиле, децу уписану у фашистичку организацију. Четрнаестогодишњем Браци поверен је задатак да их „среди". Он је изабрао групу најхрабрије варошке деце и припремио напад.

Тог сунчаног поподнева од Казалишта Плинарском улицом марширала је према Марјану колона балила у пратњи учитељица.

— Луп-ви! Луп-ви! — одјекивало је улицама, а дечаци у црним кошуљама занесено су марширали желећи да се што више истакну код учитељица. На маестралу је вијорила застава најмлађих фашиста. Изненада оборили су се на њих мали Сплићани тукући све испред себе. Млади фашисти су се разбежали као овце пред вуковима. Главној учитељици, коју су фашисти довели из Италије, била су сломљена два ребра. Остала је на земљи вичући: »Aiuto! Aiuto!« (Упомоћ!).

Италијанима је постало јасно да за њих нема више мира у Сплиту.

Младићи стрељани у Сињу нису пали узалуд.

В. С.

ПРЕМА КЊИЗИ „Непокорена младост" Владимира Марковића — Инђа)

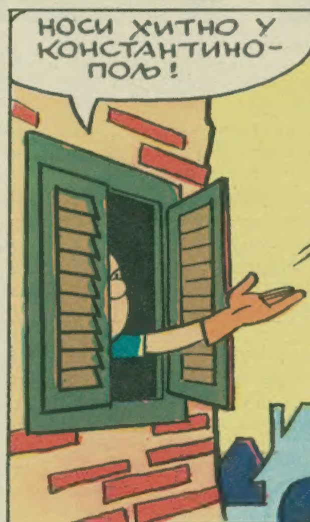
ДИКАН и ШПИЈУНИ

Н. ЛЕКИЋ — Л. СРЕДАНОВИЋ

*Ц.У.Ј.А. = ЦЕНТРАЛНА УХОДНИЧКА ЈУСТИНИЈАНОВА АГЕНЦИЈА

ПРЕДАЈТЕ СЕ!

МНОГО ИХ ЈЕ!

НИКО НАМ НЕ БИ ВЕРОВАО И КАД БИСМО ИХ СВЕ ПОТАМАНИЛИ!

1165/6

Идућег петка: ГРЕШКА ГЕНЕРАЛА ЖБИРОСА!

Заједнички рођендан: Бранко Штефанац, телевизијски техничар, Бранко Протић, сликар и Властимир Савић, наставник падобранства извели су у Болцану скок од којег се гледаоцима дигла коса на глави.

ИМАШ ЈОШ САМО 200 МЕТАРА ДО ЗЕМЉЕ — ПРОЛЕТЕЛО МИ ЈЕ КРОЗ ГЛАВУ! ИСТОГ ТРЕНУТКА ПОВУКАО САМ РУЧИЦУ ПАДОБРАНА.

СЕКУНД ВРЕДАН ТРИ ЖИВОТА

Заустављеног даха гледаоци су посматрали три тела која су се приближава земљи стра ховитом брзином. Сваког тренутка очекивали су да се отворе падобрани. Али, секунди су пролазили а ми смо и даље падали.

Тада се десило оно што човек касније није у стању да објасни. Из навике, а не зато што сам осећао да летим сувише дуго, бацио сам поглед на штоперицу и висиномер. Запањно сам се: био сам удаљен од земље само 200 метара Значи, још само 4 секунда лета!

ОПАСНА ОДЛУКА

Септембра 1966. одржавало се падобранско такмичење у Болцану, граду на северу Италије, смештеном усред долине коју су са свих страна затварали стрми снежни врхови Алпа. У такмичењу су учествовале Француска, Италија и Југославија.

Југословенску екипу представљали смо Властимир Савић, Бранко Протић и ја. Борили смо се већ неколико дана са промењљивом срећом јер нисмо навикли на ваздушне струје које владају у том делу Алпа.

Нисмо били задовољни нашим успехом. Зато смо одлучили да после проглашавања победника изведемо неколико скокова изван конкуренције од којих ће гледаоцима застати дах!

Договорили смо се да то буде штафетни скок који је тада још био новост у падобранству. Изводе га три падобранца са висине од 2.500 метара. Док први држи у руци штафетну палицу и са затвореним падобраном јури великом брзином ка земљи, други који се налази 30 метара изнад њега, треба да га достигне, приђе му надохват руке и преузме палицу. Трећи падобранац мора да стигне обојицу и прихвати штафету. Све се то одвија брзином од 200 километара на час! Тек после ових измена смеју да отворе своје падобране, али никако испод границе од 700 метра висине, иначе се може догодити да погину.

КАО КАМЕН

Ушли смо у авион. Док сам стављао падобран на леђа и кацигу на главу, срце ми је убрзано ударало јер је то најнапетији тренутак скока. Сместили смо се по реду искакања: ја до врата која су била скинута, Прота до мене а Ваки најдаље јер је требало да искочи последњи.

Авион се брзо пео и ми смо били све ближи снежним врховима Алпа. Када је висиномер показао 2.500 метара, пилот је окренуо авион према аеродрому. Ја сам клечећи поред врата давао мање исправке правца лета и посмтрао дубоко испод нас поље са хангарима малим као кутије шибица.

Кад смо се нашли изнад аеродрома, дао сам пилоту знак да одузме гас и одмах затим искочио, раширених руку и ногу, у стилу који падобранци зову „жаба". Две секунде после мене искочио је Прота, а затим Ваки. Кад сам се бацио у понор, укључио сам штоперицу. Знао сам да за лет без падобрана имам на располагању само 40 секунди јер на висини од 700 метара морам отворити падобран иначе бих се разбио при паду. Од тренутка када се повуче ручица падобрана, па док се рашири купола прођу, наиме, три секунде а то је даљих 150 метара. Преостала висина једва је довољна да се падобранац безбедно спусти на циљ. Ако ми откаже главни падобран, још бих имао да активирам резервни.

Погледао сам изнад себе: с леђа ми је прилазио Прота. Скупио је руке уз тело да би ме стигао и летео као тане. Већ после неколико секунди дошао је на исту висину са мном, на растојање од неколико метара. Гледао сам како његово лице деформише удар ваздуха, слично као кад ветар набора површину воде. Пажљиво маневришући рукама приближили смо се сасвим. При брзини од 200 километара на час преузео је палицу. Ударио сам га лако по руци као знак да је прва замена готова. Остало је још да Ваки да штафету и да сви отворимо падобране.

ИГРА СА СМРЋУ

Али, нешто није било у реду. Ваки се налазио 30 метара изнад нас и, склупчан као лопта, трудио се да повећа брзину и сустигне нас. Очајнички смо гледали горе дајући знак да приђе, али се растојање није смањивало. Очигледно, алпске струје радиле су своје.

Постајали смо све нестрпљивији јер је Ваки још био далеко. Мало затим погледао сам на висиномер: показивао је само 200 метара до земље а то је значило да летимо у сигурну смрт.

Никада до тада нисам видео људе, хангаре, траву, кукурузе, тако близу, као тог тренутка. Кроз главу ми је као муња прошла мисао: „Имаш још само једну секунду!" И у тој секунди повукао сам ручицу главног падобрана а одмах затим и резервног.

Осетио сам познато „чупкање" по леђима када се купола извлачи из ранца. Пуцањ раширене куполе, кратко њихање и удар ногама о земљу испред трибине, дошли су тако брзо, један за другим, да се све слило у исти доживљај.

Тог тренутка су и моји другови додирнули тле на неколико метара од мене.

Проломио се громогласан пљесак и људи су потрчали да нам честитају. Био је то најузбудљивији скок који су до тада видели. Никоме није пало на памет да смо само пуким случајем остали живи.

Када смо најзад остали сами и погледали се, сва тројица били смо бледи. Знојио сам се и осећао страшну муку. И са њима двојицом је било исто јер смо знали да је та последња преостала секунда одлучила.

— Видео сам те када си пошао руком за ручицу, па сам ја повукао своју — казао је Ваки мукло.

— И ја — кратко рече Прота.

Од тада сва тројица славимо 8. септембар 1966. године као свој други рођендан.

Ето, то сам хтео да вам испричам: причу о једном секунду, најдрагоценијем секунду у мом животу.

Бранко Штефанац
ТВ техничар

(Хонорар: 250,00)

СА БЕГЕЈА ШАРЕН

Радоица Љињачки, VIII/1

Душко Аћин, VII/1

Весна Арацки, VIII/2

Марија Косос, VII/4

Ивица Родин, VIII/3

Габријела Халбвеис, V/3

Небојша Протић, V/1

Бранко Јавор, VIII/2

И СЕ ШАРА

НАЈБОЉЕ ЦРТЕЖЕ НАРОДНИХ ШАРА НА ВЕЛИКИ ЗАБАВНИКОВ КОНКУРС ПОСЛАЛИ ЂАЦИ ИЗ ЗРЕЊАНИНА И ЗАСЛУЖИЛИ ТЕЛЕВИЗОР! ОВДЕ ДОНОСИМО НЕКЕ ЊИХОВЕ РАДОВЕ, А НА 10. СТРАНИЦИ ПРОЧИТАЈТЕ ИМЕНА СВИХ НАГРАЂЕНИХ

Милена Попов, VI/1

Аника Палинкаш, VII/4

Весна Радишић, VI/2

Никола Кољовић, VI/1

Ото Месарош, V/3

Конрад Фредерико, V/2

Мирјана Рајић, VIII/2

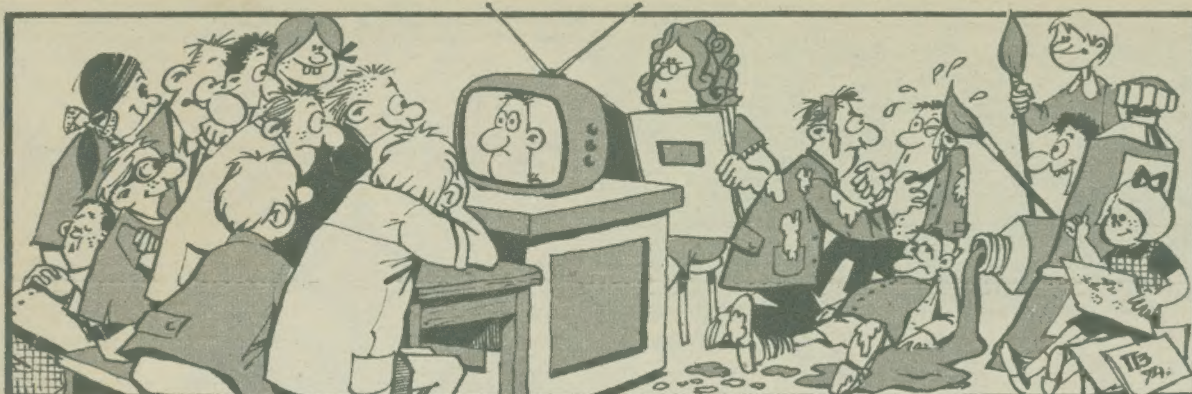

Светлана Филиповић, VIII/1

Миливој Миливојев, VI/2

Љиљана Грујић, VI/1

Драган Иванов, VIII/1

Веселин Попов, VI/1

ЗАВРШЕН ВЕЛИКИ ЗАБАВНИКОВ КОНКУРС

»НАЦРТАЈ НАРОДНУ ШАРУ«

ПОБЕДИО ЗРЕЊАНИН!

Вишим разредима школе „Петар Петровић Његош“ из Зрењанина и наставници ликовног Стојанки Кнежевић припала прва награда — портабл телевизор од 4000 ди нара. Још пет награђених школа.

Ученици основних и сред њих школа из целе Југославије одазвали су се на позив Политикиног забавника да нацртају народну шару свог краја или да измисле неку нову. Изабрати међу свима који су учествовали најбоље, није било лако, али су чланови жирија ипак били једногласни да ова част при падне ученицима из Зрењанина. Вредна наставница ликовног васпитања **Стојанка Кнежевић** послала је радове 13 својих одељења који су били заиста изванредни. Њима је припала награда — портабл телевизор. **Похваљено је још пет школа и секција и њима су, иако то није било пред виђено, додељене лепе награде: комплет енциклопедија Ликовне уметности (вредност 800 динара).** Ево вредних школа и способних наставника који су се истакли:

1. Основна школа „Миљенко Цвитковић“, Сарајево, Немањина 55, **наставник Ксенија Каљанац** (рад на јути, вез, цртежи)

2. Ликовна секција Основне школе „Ђура Јакшић“, Конарево, З. П. Матарушка Бања, **наставник Момира Радосављевић** (вез и цртежи)

3. Основна школа „17. новембар“, Призрен, **предметни настав ник Димитрије Јовановић** (цртежи)

4. Чланови Ликовне секције Ос новне школе „Ђура Јакшић“ из Каћа, **наставник Душанка Бодулић**

5. Основна школа „Јосип Панчић“, Баљевац на Ибру, **наставник Бисерка Милијановић**, (вез и цртежи)

Награђене школе примиће награду поштом.

ИЗВАНРЕДНЕ ВЕЗИЉЕ

Жири уместо десет наградио двадесет и пет вредних читалаца! Најуспелији радови иду на изложбу!

Стручни жири који је имао задатак да прегледа и оцени радове везиља, примио је преко осам стотина мотива из свих крајева Југославије. Кад је међу њима требало да изабере најбоље, нашао се на грдној муци јер су сви били лепо и педантно урађени, боје складно сложене, а мотиви, и стари и новији, одабрани с много смисла за лепо. Зато је комисија одлучила да уместо десет, како је предвиђено правилима конкурса, награди двадесет и пет читалаца! Сви ће они преко поште добити награду за свој напор и свој успех — првих десет шему за Вилеров гоблен „Залазак сунца“ заједно с платном и концима, а следећих петнаест гоблен за рад „Птице“, или „Трешње у цвету“.

Свим учесницама и учесницима конкурса честитамо и обавештавамо читаоце да ће најуспелији радови бити приказани на изложби која ће се организовати у излозима продајног одељења НИП „Политика“, на углу Македонске и Цетињске улице.

Ево имена добитника:

1. **Ана Николић**, ђак, Дубровник, Корчуланска 1, 2. **Радмила Јочић**, Ваљево, Ужичка 110; 3. **Горан Поповић**, Земун, Крајишка 64; 4. **Марија Клајн**, Храстник, Подкрај 91; 5. **Бранислава Петровић**, Сремчица, Београдска 57; 6. **Славица Павлица**, Смедеревска Паланка, 9. маја 32; 7. **Синиша Јанковић**, Београд, Преспанска 19; 8. **Јанока Дубљанин**, Равни, Дрежник; 9. **Олга Јаковљевић**, Крагујевац, II крајишке 8; 10. **Мирза Мусић**, Бањалука, Браће Алагића 149; 11. **Ана Иванова**, Скопље, Константина Петковића 31; 12. **Слободанка Јовић**, Београд, Заплањска 74; 13 **Снежана Попова**, Кавадарци, Пано Мударов 13; 14. **Емилија Ћировић**, Баљевац на Ибру, ЈНА 24; 15. **Станка Јовановић**, Вршац, Трг Саве Ковачевића 31; 16. **Љубица Златановић**, Ниш, Ул. Октобарске револуције 2/4; 17. **Перо Фаркаш**, Црвенка, Петра Драпшина ББ, 18. **Вера Стојадиновић**, Светозарево, Младена Миленковића 30; 19. **Биљана Кесић**, Вршац, 29. новембра 99; 20. **Милан Доневски** Битољ, Нико Фундоли 13/42; 21. **Амалија Паланчанин**, Врбас, Св. Марковића 38; 22. **Љубица Пеневска**, домаћица, Панчево, Штросмајерова 1/II; 23. **Нада Дувњак**, Сарајево, Војводе Путника 82; 24. **Јања Радић**, Гламоч, Душана Ћубића 5; 25. **Драгица Радић**, Нови Београд, II булевар 207/20.

ОВО СУ НАЈБОЉИ ПОЈЕДИНЦИ

Сваки од награђених добио је четрдесет и две тубе бојица темпера!

У великој наградној игри „Нацртај народну шару“ учествовало је 1416 читалаца појединаца! Међу свим приспелим радовима стручни жири изабрао је двадесет и њихове ауторе наградио сваког са по циновским темперама. То су највеће бојице које се могу наћи у нашим књижарама и плус за сваку боју по две тубе резерве. Све укупно — 42 тубе бојица. Ево имена награђених:

1. **Гордана Митровић**, Вршац, Гимназија „Борислав Петровић“ I/6; 2. **Иван Владо**, Вуковар, Василија Гаћеше 3; 3. **Ана Милисављевић**, Прокупље, Страхињића Бана 31; 4. **Мирјана Јовчић**, Пожаревац, Воје Дулића 29; 5. **Станка Лепшина, Брежице**, Шентленарт 35; 6. **Златко Хорватић**, Бјеловар, Деметрова 2; 7. **Лидија Грокша**, Ковачица, И. Л. Рибара 65; 8. **Јармила Грокша**, Ковачица, И. Л. Рибара 65; 9. **Давор Мачек**, Загреб, Љубушка 17; 10. **Драгица Вукелић**, Витковићи, Омладинске радне бригаде 59; 11. **Светлана Филиповић**, Зрењанин, Николе Тесле 18а; 12. **Светлана Недељковић**, Призрен, Ивана Милутиновића 66; 13. **Милица Арсић**, Титово Ужице, Дринска 4; 14. **Добрила Поповић**, Краљево, Хероја Маричића 57; 15. **Раде Милошевић**, Гроцка, Булевар ослобођења 50; 16. **Миодраг Маријашевић**, Београд, Народног фронта 18; 17. **Славољуб Гавриловић**, Ресник, Београд, Александра Војиновића 78; 18. **Милица Трендова**, Струмица, Ц. О. У. „Сандо Масев“, 19. **Гордана Ристова**, Кочани, И. Милутиновића 46; 20. **Александар Врцељ**, Сарајево, Истарска 10.

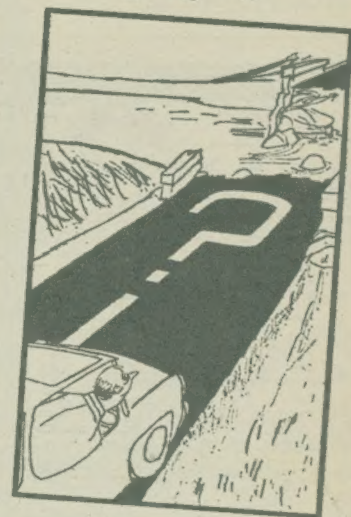
ХУМОР без речи

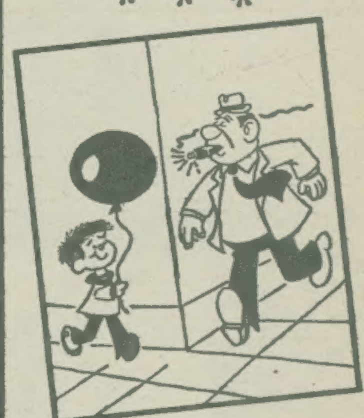

* * *

* * *

* * *

ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ НЕСТАЈУ

За последње две хиљаде година изумрло је око сто различитих врста сисара. Сада изумире једна врста сисара годишње. Научници сматрају да таква судбина чека још око 250 до 300 врста. Представљамо вам најугроженије.

ГОРИЛЕ су најкрупнији и најнеобичнији од свих мајмуна. Одрастао мужјак има главу сличну павијану или псу, с дугачком, истуреном губицом и високи гребен дуж темена лобање. Длака му је црна изузев на темену где може бити риђа или сребрнастосива. Хода на све четири ноге, при чему користи спољну страну стопала и зглобове. Гориле живе у издвојеним заједницама које су често веома далеко једна од друге у планинским пределима на граници Конга, Уганде, Руанде све до Бурундије. Мада је изванредно снажна животиња, домороци и малобројни белци који су га ловили тврде да човека никада не напада без повода али ако се овај окрене и почне да бежи прелази у напад и тада га обично смрви својим кошчатим шакама. Вегетаријанац је.

АФРИЧКИ БЕЛИ НОСОРОГ иако се тако зове има бледосиву длаку. У Африци постоје две врсте ових носорога: једна живи у резерватима у Наталу а друга у пределу између Уганде, Конга и Судана. Овај носорог је после слона највећи познати копнени сисар. Тело му је издужено а дугачка глава са два рога купастог облика, од којих је први дужи, спушта се готово до земље. Има изражену грбу на раменима и доста велике уши. И поред велике тежине, скоро 2,5 тоне, спретан је и може да достигне брзину од 50 км на час. Живи у степи сам или у паровима и храни се травом и ниским биљем које хвата широком, скоро четвртастом усном због које га још зову широкогубични носорог. Женка на свет доноси само једно младунче. Могу да живе и до 35 година.

У СЕНЦИ АТОМСКЕ П

У овој болници, где лежим још од јула прошле године, никог не заваравају. Синоћ ми је лекар рекао како предпостављају да је мој организам озрачен са 600 рема... Рем је јединица за мерење биолошког ефекта зрачења. Да их је било хиљаду, већ бих одавно био мртав од унутарњих повреда. Када су ме пребацили авионом са Тахитија, тело ми је било толико „вруће" да нико није смео да ми приђе без заштитног одела и рукавица.

Тачно знам шта ме све чека. Додуше, мало сам ојачао захваљујући лековима и стал ним трансфузијама али ми са да руке отичу као балони а и коса је почела да ми опада.

Упумпавају у мене ћелије коштане сржи... То је лечење на дуг рок јер рак костију може се јавити и после десет година. Само, нико не може да ми гарантује да ћу до тада живети. Ко зна, можда ћу још овог месеца престати да живим и у новинама ће бити објављена кратка вест: Џим Фарго, бивши поморац, умро у 35. години од последица случајног излагања смртоносној дози радијације.

Берт и Шејла? И они леже негде на овом одељењу за деконтаминацију. Али, не ћу да мислим на њих. Међутим, не могу да их заборавим...

Из ходника се чују вести са радија: „Пораст цена трошкова... Опет киднапован авион... Аустралијски и новозеландски лидери осудили француску владу... Становници Хирошиме и Нагасакија демонстрирају... Широм света протести због најновије серије француских нуклеарних проба на Пацифику".

Ох, како је то страшно!

Сити цивилизације

Инфлација је тешко погодила Тахити, као усталом и читав свет. Лето им је било лоше. Чопори туриста су долазили, али у нестașици новца никуда нису одлазили са острва, све док им не би истекао одмор. То је било разумљиво. Најзад, Тахити има све привлачности тропског раја, али и сав комфор на који су богати туристи навикли.

Обично бих у току сезоне одвезао 25 до 30 авантуристички расположених група или парова до западног острва Бора Бора или, пак, на исток до групе острва Туамоту. И то би ми било довољно да проживим целу годину. Међутим, 1973. није било тако. Додуше, још није наступила најгора криза, јер бих у том случају морао да продам једрилицу.

Нисам правио никакве пла нове стално се надајући да ће ми се срећа ипак осмехнути. И заиста, то се догодило 16. јула у 11.30 часова. Једног јутра у клубу „Копра" пришао ми је Берт Гибсон.

Био је можда десет година старији од мене и виши за који сантиметар. А ја не спадам у ниске: имам 180 сантиметара. Наручио је виски и обратио ми се:

— Видео сам вас како јуче радите на оној плавобелој једрилици. Је ли ваша?

Климнуо сам немарно главом трудећи се да ми се на лицу не види колико сам заинтересован.

Док сам полако испијао пиће које ми је наручио чекао сам да чујем шта жели.

— Прочитао сам ваш оглас на доку — рекао је. — Звучи занимљиво, али два дана можда није довољно.

— Пловидба се може продужити ако желите — одговорио сам и почео да му набрајам могућности за разне излете и цене за њих.

— Знате ли шта ја мислим о Тахитију? — био је расположен за ћаскање. — Сувише личи на сваки амерички град. То није оно што ми тражимо. Моја жена и ја. И она ће поћи на пловидбу. У ствари, то и чиним због ње.

Помислио сам да Гибсонови сигурно имају већ одраслу децу и да сад желе да узбудљивим путовањима разбију досаду која је почела да их притиска. Касније сам дознао да нису имали деце.

— Шејла мисли да треба потпуно да прекинемо са цивилизацијом — наставио је. Да дамо себи прилику да се поново упознамо и зближимо јер смо се, због моје сталне запослености стварно удаљили једно од другог. Захтевала је да одемо некуд где нема бензинских станица. Јер, то је баш посао којим се бавим. Почео сам са једном бензинском пумпом, а сада их имам неколико десетина.

— Добро, да се договоримо — предложио сам.

Нова плава боја јахте „Кесан" блистала је на сунцу. Била је то заиста добра јахта — једрилица којом је могао да управља само један човек. Мотор јој је био одличан.

Берт Гибсон је озбиљно мислио када је рекао да хоће да побегне од цивилизације. Није прошао ни сат откако смо напустили луку Папете кад је угасио чак и транзистор и гурнуо га испод клупе мале кабине коју сам њима препустио.

— Туамоту острва — прекинуо сам поподневну тишину и показао руком ка северу. — Читав низ острва пружају се у дужини од хиљаду миља. Видите оне стене што подсећају на зубе ајкуле? Вулканског су порекла и високе понегде и по 200 метара. Нека острва су насељена, а на неким живе само птице и змије.

Берт је читав дан провео с удицом у руци и ништа му, изгледа, није сметало што ни је упецао ниједну већу рибу. Његова жена је седела непомично буљећи у море досађујући се, очигледно, као што се досађивала и кад је била код куће.

Други дан је протекао мирно, а трећег сам већ ујутру приметно да барометар пада. Одлучио сам да се вратим на Тахити. Само, нисам рачунао да ће се Гибсон томе успротивити.

— Зашто се враћаш, човече? — упитао ме је. — Мислио сам да свратимо на неко острво и останемо тамо који дан.

Наставимо пловидбу!

Очигледно, Гибсон није имао представу какво невреме може да влада на Пацифику. Осим тога, налазили смо се на отвореној пучини и нигде ни острвца на видику. Гибсон, који је био наслоњен на јарбол, наједном се исправи и рече:

— Желим да наставимо пловидбу. Резервног горива имаш за недељу дана, сам си ми рекао. Усталом, ја сам изнајмио и тебе и твоју једрилицу.

Бацио сам поглед преко палубе и видео како, ваљајући се, таласи постају све већи.

— Берте, ја сам одговоран за живовте својих путника. Можеш да имаш колико год хоћеш новца, али овде ја командујем. — Показао сам руком на кабину и рекао: — Тамо су појасеви за спасавање. Одмах их ставите.

Чврсто сам држао крму. Десет минута касније прсти су већ почели да ми се коче од напора. Притисак мора и ветра који је дувао са северозапада био је толики да ми је отимао крму из руку.

— Останите у кабини и држите се за нешто! — довикнуо сам својим путницима.

Упркос свих мојих напора нисам могао да вратим „Кесан" на курс ка западу. Један огромни талас довальао се са скоро црног хоризонта, издигао „Кесан", а онда је бацио у водени понор. Притегао сам и везао крму што сам боље могао и почео да се тетурам ка кабини. Пре него што сам стигао до ње, обрушио се нов талас и поломио врх јарбола.

Шејла Гибсон је почела да вришти када је талас разбио кров кабине. Секунд касније мотор је престао да ради. Остало нам је само да се чврсто држимо за било шта како нас ветар и таласи не би „збрисали" с јахте и пустимо да нас олуја носи све док се ветар не утиша или „Кесан" не потоне. Шејла се скупила крај кревета у кабини, а Гибсон нагнут над њу, штитио ју је својим телом од најјачих удара воде која је свуда продирала.

Бура је беснела читаве ноћи и следећег дана. Када је поново свануло, Шејла је била бледа и исцрпљена а Берт је још стајао нагнут над њом. Очигледно, није био чо

ЕЧУРКЕ

век кога страх лако може да савлада, јер ми је довикнуо:

— Пази, тај твој јарбол као да је шибица.

И заиста, следећег тренутка јарбол се срушио. Гибсон је испљунуо морску воду из уста и приметно:

— Зашто не можемо да пристанемо уз обалу неког од тих проклетих острва?

Острво на видику

Преостало нам је или да то покушамо или да се удавимо. Француски део Полинезије састоји се од око 140 острва и атола разбацаних на 2000 квадратних миља океана. И кад би неко и било у близини, како пристати уз њега по оваквој бури?

Извукао сам се на палубу и на своју велику радост видео да нас вода носи ка једном од три атола која су се видела у даљини.

— Хоћемо ли успети? — довикнуо ми је Гибсон који је такође угледао острва. Нисам успео да му одговорим јер смо готово истог тренутка после 10 часова, како смо касније сазнали — све троје угледали неки застрашујући облик печурке како се расцветава и шири.

Одолели су ветру и таласима разбеснелог Пацифика, а онда их је бура однела у подручје где је бачена водонична бомба.

Чак ако сам на Тахитију и чуо нешто преко радија о предстојећој проби водоничне бомбе на то нисам обратио пажњу. Гибсон је још првог дана пловидбе стрпао свој транзистор под клупу тако да смо данима већ потпуно били одсечени од света. Вода је уништила све инструменте на јахти и нисмо могли знати да смо стигли у зону коју су Французи „очистили“ да би ту извршили своје последње пробе водоничне бомбе. Нисмо знали ни да су Французи огорчили пола света када су објавили своју одлуку о пробама. И поред протеста читавог човечанства нису одустали и испробали су своју бомбу изнад острва Муруроа. За то су искористили краткотрајно побољшање времена које су предвидели њихови метереолози.

Побољшање времена није стигло до нас јер када се то догодило огромни таласи још су потресали „Кесан“.

Кобна свађа

Први наш утисак био је да на ужареном небу букти огромна ватрена лопта 40 пута јаче од Сунца. Запљуснула нас је ужасна врелина, а затим се ватрена лопта распрсла у огромну ружичасту печурку изнад хоризонта.

— Ово је нуклеарна — узвикнуо сам и принео руке образима који су се у тренутку прекрили пликовима. — Мора да је нека проба.

Таласи, ветар и јака струја нанели су „Кесан“ право на мали атол. Потпуно исцрпљени дуго смо лежали на обали, избацујући из себе силну морску воду које смо се нагутали. А онда, полако, мисли су почеле да се срећују. Немо смо посматрали место где је бомба експлодирала, и где је печурка већ губила свој облик претварајући се у тежак, злокобан облак.

— Колико... далеко мислиш? — муклим шапатом упитао ме је Гибсон.

— Не више од 30 миља — рекао сам.

— То значи да смо изложени радијацијама — приметио је и погледао жену која је још лежала исцрпљена на песку.

Сада, када је већ било касно, знао сам да ће нас наћи. Француски технички стручњаци почеће да испитују овај део океана чим се слегне прашина. Чим се слегне прашина, поновио сам у себи и најежио се. Нисам знао чега више да се бојим. Прашине која нас може убити? Гама-радијације? Радиоактивног кобалта? Море око нашег острва које је можда већ затровано? Појести рибу из њега — ако уопште успемо да коју уловимо — можда је већ сада равно самоубиству.

Требало је брзо нешто предузети. У олупини једрилице било је нешто конзерви. Скачући с једног коралног спруда на други Берт и ја смо успели да два пута стигнемо до бедних остатака једрилице, која је нешто даље од обале лежала преврнута на бок и да конзерве пренесемо на острво. Срећом, имали смо непромочиве шибице па смо могли да упалимо ватру. Поподне је одмицало и кишни облаци више се нису могли разликовати од облака у које се разбила атомска печурка. Брзо смо подигли склониште и увукли се у њега. Знали смо колико би било опасно изложити се капљицама мора које је још беснело и киши пуној радиоактивних честица. Уморни, ноћ смо чврсто преспавали. Читавог следећег дана осматрали смо небо не бисмо ли угледали авион.

Идућег јутра, док смо стајали на обали, избила је свађа између Берта и мене. Оптуживао ме је за нашу несрећу. Подсетио сам га да није хтео да ме послуша када сам саветовао да треба да се вратимо на Тахити. Реч по реч, дохватили смо се и он ме је снажно гурнуо. Ухватио сам се за њега да не бих пао у море, али како је и он изгубио равнотежу обојица смо упали у воду.

У том тренутку Шејла је дотрчала на плажу. Викала нам је и показивала руком хидроавион који се спуштао. Био је то авион новозеландског Министарства одбране који је кружио над овим крајем због брода „Отаго“ који је у знак протеста Новозеланђана упловио у забрањену зону.

Вест да су троје бродоломника нађени у близини места где је експлодирала водонична бомба није објављена да се туристи не би уплашили. Власти на Тахитима учиниле су све да се тај случај заташка.

Лекари тврде да ће се Шејла Гибсон потпуно опоравити. Бертови и моји изгледи на оздрављење много су мањи јер смо упали у море и примили много јачу дозу радијације. Па ипак, има наде. На нашу срећу — ако се у нашем случају о некаквој срећи уопште може говорити — Французи нису бацили бомбу већу од 10 килотона а самим тим је дејство радиоактивне прашине ипак било ограничено.

Џим Фарго

МОЗАИК

НЕВОЉЕ ЗБОГ СПОРТА

Педесетогодишњи Парижанин Клод Дипон напрасно је одлучио да се са читавом породицом одазове позиву француског радија лансираног под паролом „Бавите се спортом и будите здрави“. Једног лепог јутра пробудио је свих петнаест чланова породице да би уз радио радили гимнастику.

Прва вежба били су скокови у месту. Под звуцима маршева који су се разлегали из радио-апарата Дипонова породица сложно је подскочила и — нашла се у стану испод свог: под њиховом заједничком тежином провалио се њихов под и таваница на нижем спрату. Док су петоро Дипонових и њихове суседе с доњег спрата односили у болницу, радио је позивао: „А сад прелазимо на трчање у месту . . .“

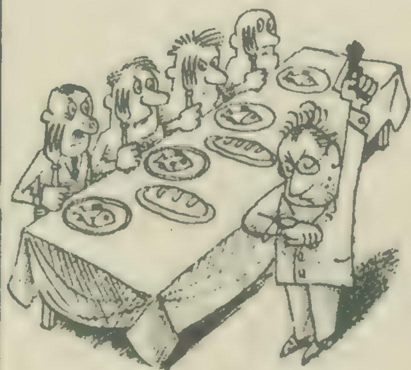
ЖВАКА ЗА ПСЕ

Главна дирекција аустралијских пошта почела је да производи специјалне гуме за жвакање које дели разносачима поштанских пошиљки. Иако су жваке веома укусне, оне нису намењене разносачима већ љутим псима који би их могли напасти. Довољно је да пас само загризе жвакаћу гуму па да му се вилице чврсто слепе. Гума губи своје дејство после петнаестак минута, што је сасвим довољно да разносач преда пошиљку и удаљи се из опасне зоне.

Већ прва искуства су показала да су употребом ових специјалних гума за жвакање смањени расходи дирекције пошта јер оне стају знатно мање од лечења и крпљења панталона разносача који страдају од паса.

ИСПИТ ЗА СТОЛОМ

Недавно се у енглеским књижарама појавила књига која је одмах разграбљена. Књига је намењена руководиоцима предузећа и установа и у њој се налази читав списак упутстава којих се треба придржавати при избору нових сарадника. Уместо испуњавања многих анкетних листова и писмених тестова, аутори овог приручника препоручују да се сви кандидати позову на ручак у оближњи ресторан.

„Ако човек једе халапљиво, каже се у приручнику, то је знак скривене плаховитости. Онај ко једе брзо али је свестан тога шта једе, брзо и ради. Људи који се брину о томе да ли у храни има витамина, обично при раду обраћају пажњу на неважне ситнице. Они који једу полако добри су организатори. Ако неко отворено ужива у јелу значи да је свестан својих способности. Кандидат који за време јела прави редовне паузе, човек је од дела. Људи без апетита односиће се равнодушно и према послу.“

ЗАБАВНИКОВЕ РАЗГЛЕДНИЦЕ

ЛОНДОН

На месту Лондона некад се налазило насеље Лондиниум које су пре 1900 година почели да подижу Римљани. Временом се ту, на Темзи — 75 километара од њеног ушћа у Северно море, развио један од највећих светских центара трговине, културе и уметности. У Лондону су живели и радили Дикенс, Њутн, Дарвин, Флеминг... У њему је 1864. основана Прва интернационала, Маркс је ту написао свој „Капитал“, а после смрти сахрањен на Хајгејтском гробљу. Главни град Велике Британије имао је пре више од двадесет година 8,203.942 становника а данас 7,765.000!

ПАРЛАМЕНТ СА БИГ БЕНОМ — Звук Биг Бена, 3500 килограма тешког звона у кули лондонског Парламента, надалеко се чује. Испод звона, које је постављено 1858. године, налази се огроман, изванредно тачан сат. Избијање часова на Биг Бену преноси се преко енглеске радио-мреже и истовремено га чују људи који су веома удаљени једни од других. Али, човек који стоји у подножју куле чуће ударац три десетине секунде касније. Бројке на часовнику високе су 60 а минутни подеоци 30 цм. Свака од великих казаљки изливена је од 100 кг бакра а мале од по 300 кг олова! **1**

2 **КАТЕДРАЛА СВЕТОГ ПАВЛА** — У централном делу Лондона, Ситију, налази се катедрала св. Павла, дело сер Кристофера Рена. Градња ове катедрале, која је до данас остала готово неоштећена, почела је 1675. и трајала пуних тридесет и пет година. Испред катедрале се види једна од многих знаменитости Лондона црвени градски аутобус на спрат

ГАРДИСТИ ПРЕД БАКИНГЕМОМ — Пред Бакингемом, дворцем краљице Елизабете II, по традицији стражу чува специјална краљевска гарда која је са својом живописном одећом права атракција за туристе. Бакингемска палата саграђена је 1703 касније је неколико пута реконструисана и проширивана. У њој се налази галерија слика, северни део њених вртова некад је био састајалиште књижевника. Пре 300 година овде се први пут пио чај у Лондону **3**

4 **ЛОНДОНСКА ТВРЂАВА — ТАУЕР** — Централна грађевина чувеног лондонског Тауера, тврђаве на северној обали реке Темзе, започета је 1078. године. Вековима је Тауер био главни државни затвор. Данас је то историјски музеј у коме се налазе крунске драгоцености, збирка старих оклопа и штитова и други занимљиви историјски предмети. Ту се налази и величанствена норманска капела св. Џона

НА НИШАНУ АТЕНТАТОРА

— Уклонићемо и невесту и њеног оца! — био је одлучан кнез Шујски.

ЛАЖНИ ЦАР ДИМИТРИЈЕ

Осмог маја 1606. године на царском двору у Кремљу, у Москви, почело је велико свадбено славље. Тога дана руски цар Димитрије венчао се са младом Маријом Мнизех, кћерком пољског кнеза Ђорђа Мнизеха. Цар и царица су срећни а у кремаљским палатама стотине званица, углавном из Пољске, веселе се у њихову част. Свадбено славље отегло се у недоглед.

Невестин отац Ђорђе Мнизех, који је такође у Москви, задовољан је: Димитрије му је понудио Новогород и Псков. Пољском краљу Сигисмунду III Вази обећан је Смоленск и други, мањи градови у западном делу Русије а папином изасланику у Пољској ширење католичанства у Димитријевој царевини.

ПОДМЕТНУЛИ ГА ПОЉАЦИ

Али, московски племићи, бољари, будно прате догађаје на двору. Врхунац свадбеног славља они ће искористити за заверу против лажног цара Димитрија.

Кад је 1584. године умро први руски цар Иван IV Грозни, на престолу га је наследио син Фјодор I. Али, у име малоумног престолонаследника влада намесник Борис Годунов. Други царевић, Димитрије, коме је требало да припадне круна после Фјодора, тајанствено је нестао 1591. године. Кад је седам година касније умро Фјодор I, за руског цара је проглашен Борис Годунов. Он је владао све до 1605. године, а онда се, после његове смрти, на престолу нашао одавно нестали „царевић" Димитрије.

Још су по Москви и широм Русије кружиле приче о сумњивом пореклу већ готово годину дана устоличеног цара Димитрија, Димитрија Самозванца или Лажног Димитрија како су га звали, кад је он одлучио да се ожени и народу доведе царицу.

Осмог дана свадбеног весеља, 16. маја увече, у кући кнеза Василија Шујског, у Москви, сакупила се група бољара на тајни договор. Ако Димитрије, који седи на престолу и у савезу с Пољацима немилице дели руску земљу, заиста није син покојног цара Ивана IV, онда ко је он?

Земаљски сабор је већ осудио на смрт кнеза Шујског због ширења гласова о ко зна каквом царевом пореклу. Царевић Димитрије, тврдио је Шујски, није могао васкрснути јер је још пре четрнаест година Борис Годунов наредио својим људима да га убију. А овај који је, издајући се за царевића, уграбио круну, је самозванац, лажни Димитрије. Пољаци су му помогли да дође на власт рачунајући да ће заступати њихове интересе у Русији.

Цар је Шујског ослободио казне, али кнез се није умирио нити је одустао од своје намере.

— Вечерас је време да га уклонимо — рекао је одлучно окупљеним бољарима. — Москва је пуна Пољака и док они пију у царево здравље, ми ћемо ући у Кремљ...

ПРИЗНАЊЕ СТАРЕ ЦАРИЦЕ

Међу бољарима је још владала неодлучност.

— А како да провалимо у Кремљ? — упита неко.

— Нећемо морати да проваљујемо — одговори спремно Шујски. — Страже су на нашој страни. Једино ћемо морати да убијемо Басманова, издајника.

— Али, стара царица, Иванова жена Марија, јавно је признала да је овај Димитрије њен син — рече бољар Волујев. — Народ у то верује.

— Царица је морала тако да поступи — дочека Шујски — а што се народа тиче ја сам послао своје људе да прошире вест како цару прети опасност од Пољака.

У очекивању патријарха Јова који је требало да донесе вести о последњим догађајима на двору завереници су још дуго већали. А онда се појавио и стари патријарх. Био је узбуђен и љут.

— Дознао сам — рече присутнима — да је Димитрије Самозванац закључио уговор са пољским краљем Сигисмундом да после његове смрти руска круна има да припадне пољском краљу а читава Русија постаће католичка земља!

Међу завереницима сад више није било двоумљења: част земље, и сопствена част, морају се спасти.

— А шта ћемо с Маријом Мнизех? — упита неко.

— ВАСИЛИЈЕ, ИЗДАЈИЦО! — УСПЕО ЈЕ ДА ИЗГОВОРИ ВЛАДАР РУСИЈЕ ПРЕ НЕГО ШТО ГА ЈЕ ПРЕСЕКАО МЕТАК ИЗ МУСКЕТЕ.

— И она и њен отац доживеће судбину Димитрија Самозванца — био је одлучан Шујски.

У Москви је те ноћи, између 16. и 17. маја 1606. године, дошло до побуне Московљана против Пољака који су изненада почели да „угрожавају" њиховог цара Димитрија. Пољаци су имали муке да се одбране и нико није слутио да се баш у то време спрема убиство у Кремљу.

МАРИЈА ЈЕ ПОБЕГЛА

Завереници су се са уговореном лозинком „Бог чува Русију"! провукли кроз кремаљске капије и ускоро се обрели пред царевим одајама. Једино је Басманов, који је Димитрију пришао с војском одмах кад је овај ступио на престо, пружио храбар отпор. Али, борити се готово сам са толико људи који су се окренули против цара било је безумно. Газећи преко мртвог Басмановљевог тела завереници су се пробили до царевe собе. Димитрије је био сам. Да му раде о глави није било сумње. Ништа се више није могло учинити.

Кад је угледао кнеза Шујског, цар је успео да викне:

— Василије, издајицо!

Уто је бољар Волујев испалио хитац из мускете и Димитрије је пао мртав. Бољари су му толико изобличили лице да га више нико не би препознао.

Марију Мнизех и њеног оца нису нашли у двору; они су у последњем тренутку успели да побегну.

Два дана после убиства цара Димитрија Самозванца војска је извикала кнеза Василија Шујског за цара и властодршца Русије. Али, Шујски није дуго остао на толико жељеном трону. Умро је после четири године у пољском затвору, у Варшави.

После готово десет година потпуног расула у царској Русији и бројних авантуриста и самозваних престолонаследника бољари су 1613. за цара прогласили Михаила Романова. Династија Романова, императора, одржала се у Русији све до 1917. кад ју је срушила велика октобарска револуција.

Д. Е.

БИМ И БУМ
JOE MUSIAL
ЗА ТЕБЕ, МАМА!
БАШ СТЕ ЗЛАТНИ! ОДМАХ ЋУ ИХ СТАВИТИ У КРЧАГ... ДА НЕ УВЕНУ!
НЕ! НЕ! НЕ!

КАКАВ КРЧАГ... УОПШТЕ НЕМАТЕ СМИСЛА ЗА ЛЕПО!
ПОЗАЈМИЋУ ВАМ СВОЈУ ПЛАВУ ВАЗУ ... ОБЛИКОМ И БОЈОМ ПОТПУНО ЋЕ ОДГОВАРАТИ РУЖАМА!
?
ТО ЈЕ УВРЕДА ЗА МАМУ!

ХММ... МОРАМ ОТИЋИ ПО РУКАВИЦЕ ДА МИ ТРЊЕ РУЖЕ НЕ ИЗБОДЕ МОЈЕ НЕГОВАНЕ РУКЕ!
ПССТ... СИНУО МИ ЈЕ КЛИКЕР... БЗЗЗ...
ВАЖИ! ЧЕКАЈ ДА ОДЕ!

ПРВО ДА МАЛО ЧУКНЕМО ДНО ...А ОНДА ДА УСПЕМО КОЈУ КАП МАСТИЛА!
ПОЖУРИ! ВРАЋА СЕ... ЧУЈЕМ МУ КОРАКЕ!

ОХ... КАКАВ ДИИИВАН ДАН...

ПССТ!

МАЛО ВОДИЦЕ... ПА ДА ВИДЕ КАКО УМЕТНИЧКА ДУША АРАНЖИРА ЦВЕЋЕ!

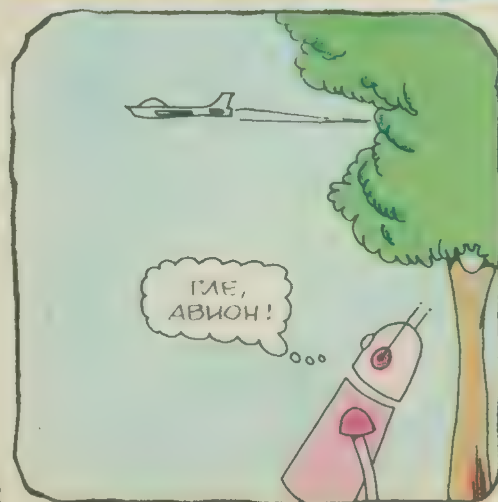

ЕВО! САД МИ ДАЈТЕ РУЖЕ! СТАЈАЋЕ У МОЈОЈ ВАЗИ КАО...
ИИИ! ПА ТА ВАЗА ЦУРИ!

ПРИТИСНИ, ПРИТИСНИ! НИ МРЉА ДА НИЈЕ ОСТАЛА НА МОМ НОВОМ ТЕПИХУ!
МОЈЕ РУКЕ!

ШРАФКО

ГЛЕ, АВИОН!

ВОЛЕО БИХ ДА САМ ПИЛОТ, ДА ДРУГУЈЕМ СА ЗВЕЗДАМА...

ТРАС

АУУУ... ВИДИМ СВЕ ЗВЕЗДЕ И БЕЗ ПИЛОТИРАЊА!
DUDA

УКРАЂЕНА ФОРМУЛА

ЗА ДОБРА ЧОВЕЧАНСТВА ЈА МОРАМ ДА НАСТАВИМ ОПИТЕ!
КАКО ХОЋЕШ, ОЧЕ...

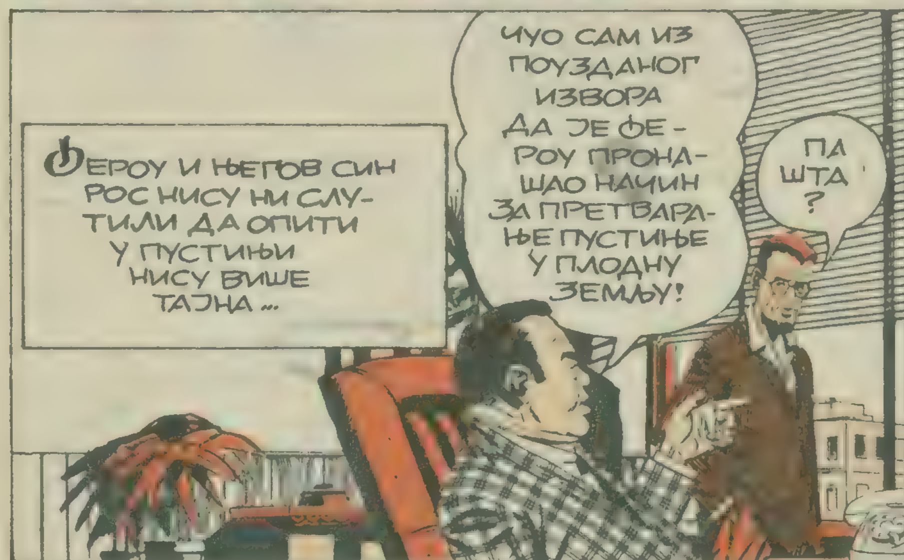
... АЛИ НА МЕНЕ ВИШЕ НЕ РАЧУНАЈ!

ПОЛУДЕЋУ АКО ОСТАНЕМ У ОВОЈ ПУСТИЊИ!
АЛИ... ПОТРЕБАН СИ МИ, СИНЕ!

НЕ БРИНИ! ПОСЛАЋУ ТИ ДРУГОГ ПИЛОТА!
ЗАБОРАВЉАШ...

... ДА СМО СЕ СЛОЖИЛИ ДА МОЈИ ОПИТИ ТРЕБА ДА ОСТАНУ ТАЈНА!
ПИЛОТ НА КОГА МИСЛИМ ЈЕ ПОУЗДАН!

НЕЋЕ РЕЋИ НИ РЕЧИ ДОК ТИ НЕ ОБЈАВИШ СВОЈЕ РЕЗУЛТАТЕ!

...И АКО СУ ПРИЧЕ О ТОМЕ ИСТИНИТЕ, ШТА МИ ИМАМО ОД ТОГА?

ФЕРОУ И ЊЕГОВ СИН РОС НИСУ НИ СЛУТИЛИ ДА ОПИТИ У ПУСТИЊИ НИСУ ВИШЕ ТАЈНА...
ЧУО САМ ИЗ ПОУЗДАНОГ ИЗВОРА ДА ЈЕ ФЕРОУ ПРОНАШАО НАЧИН ЗА ПРЕТВАРАЊЕ ПУСТИЊЕ У ПЛОДНУ ЗЕМЉУ!
ПА ШТА?

АКО ЈЕ ТО ИСТИНА... ШТА МИ ИМАМО ОД ТОГА?

ИМАЋЕМО МНОГО... АКО ОДИГРАМО ПРАВУ КАРТУ!
СЛУШАМ ТЕ НИК!

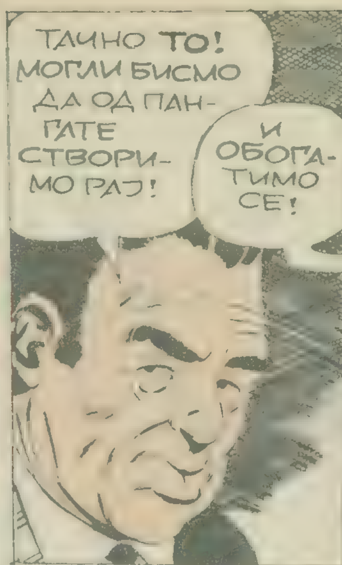
КОМПАНИЈА „ЛИЧ" У МЕЛБУРНУ...
У ОБЛАСТИ ПАГАНГА ИМА МНОГО ЗЕМЉЕ НА ПРОДАЈУ!
ТО ЈЕ ГОЛА ИСТИНА!

ТА ЗЕМЉА ЈЕ НЕКАД БИЛА ПЛОДНА... ПУНА ПАШЊАКА...

АЛИ СУ ЈЕ ВЕТРОВИ И СУША ПРЕТВОРИЛИ У ПУСТИЊУ!
ПА?

ПА... СИЛНУ ЗЕМЉУ МОЖЕМО ТАМО КУПИТИ ЗА МАЛЕ ПАРЕ!
ЈЕСИ ЛИ ЛУД, НИК?

АКО БИСМО СЕ ЈОШ ДОКОПАЛИ ТЕ ФОРМУЛЕ ЗА ПРЕТВАРАЊЕ ПУСТИЊЕ...
ХОЋЕШ ДА КАЖЕШ...?

ТАЧНО ТО! МОГЛИ БИСМО ДА ОД ПАНГАТЕ СТВОРИМО РАЈ!
И ОБОГАТИМО СЕ!

АЛИ ЧУЈЕ СЕ ДА ФЕРОУ НАМЕРАВА ДА СВОЈУ ФОРМУЛУ ДА УЈЕДИЊЕНИМ НАЦИЈАМА!
ТАЧНО!

ЗА ТО ВРЕМЕ...
ВЕРУЈТЕ МИ, ХОК, УЧИНИЛИ БИСТЕ МОМ ОЦУ ВЕЛИКУ УСЛУГУ!
ХОК ЧАРТЕР

ДОК СУ СЕ ДВА ШПЕКУЛАНТА ДОГОВАРАЛА КАКО ДА ОПЉАЧКАЈУ ЏОРЏА ФЕРОУ, ЊЕГОВ СИН РОС РАЗГОВАРАО ЈЕ С ПОЗНАТИМ ПИЛОТОМ ЏИМОМ ХОКОМ...
А ДА НЕ ГОВОРИМ ШТА БИ ТА УСЛУГА МЕНИ ЗНАЧИЛА!
ЗА КОЈЕ ВРЕМЕ, РОС?

ДОК НЕ НАЂЕМ ДРУГОГ ПИЛОТА ИЗ ПОЉОПРИВРЕДНЕ АВИЈАЦИЈЕ!

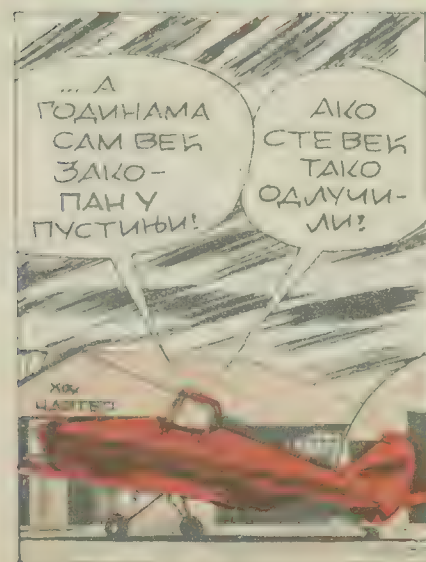

ОСТАЛИ БИСТЕ С МОЈИМ ОЦЕМ НАЈВИШЕ ДЕСЕТ ДАНА!
ПРИСТАЈЕМ!

ПРЕУЗЕЋУ ВАШУ ДУЖНОСТ, РОС... ЗБОГ ВАШЕГ ОЦА! ТО ЈЕ СИЛАН ЧОВЕК!
ЗНАМ ШТА МИСЛИТЕ...

...ДА ЈЕ ШТЕТА ШТО НИСАМ НАСЛЕДИО ЊЕГОВЕ ОСОБИНЕ!

ЗАШТО НАПУШТАТЕ ОЦА, РОС?

ЖЕЛИМ ДА МАЛО ПРОЖИВИМ... ДОК САМ ЈОШ МЛАД!

...А ГОДИНАМА САМ ВЕЋ ЗАКОПАН У ПУСТИЊИ!
АКО СТЕ ВЕЋ ТАКО ОДЛУЧИЛИ!

...ПОСТАРАЈТЕ СЕ ДА ОЦУ НАЂЕТЕ ПОУЗДАНОГ ПИЛОТА!
МИСЛИТЕ... ПОУЗДАНИЈЕГ НО ШТО САМ ЈА?

У ТИМ ГОДИНАМА ТАЈ МЛАДИЋ ТРЕБАЛО БИ ДА ЈЕ...

...ЗРЕЛИЈИ!
СТАЛО МИ ЈЕ ДО ЊЕГОВОГ ОЦА! ПРИПРЕМИ ЊЕГОВ МАЛИ АВИОН, БРАМБИ!

ЏИМ ЈЕ ОДМАХ ПРИПРЕМИО ПОЉОПРИВРЕДНИ АВИОН ДА БИ ОДЛЕТЕО ДО ОГЛЕДНЕ СТАНИЦЕ У ПУСТИЊИ...
ТОГ МОМКА БИ ТРЕБАЛО ДОБРО ИЗЛУПАТИ, ЏИМЕ!
ЛУПИЋЕ ЊЕГА ЖИВОТ, БРАМБИ!

НЕ СХВАТАМ КАКО ЈЕ МОГАО ДА ОСТАВИ ОЦА КОЈИ СЕ БАВИ ТАКО ПЛЕМЕНИТИМ РАДОМ?

ЏИМ ЈЕ СПРЕМАН...
ДРЖИ РОСА НА ОКУ, БРАМБИ!
ЗАР ДА СЕ ОД МЕХАНИЧАРА ПРЕТВОРИМ У ДАДИЉУ?

ДА ЈЕ ОН МОЈ СИН, ПОКАЗАО БИХ ЈА ЊЕМУ!

ЊЕГОВ ОТАЦ МИ ЈЕ У ВИШЕ МАХОВА ПОМОГАО И ЗАТО...

...ДУЖНОСТ МИ ЈЕ ДА СПРЕЧИМ ДА ЊЕГОВ СИН КРЕНЕ СТРАНПУТИЦОМ!
ТИ СИ ГАЗДА!

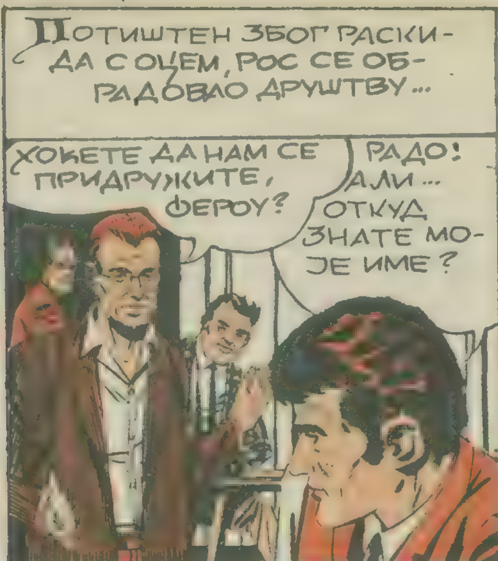

МОЖДА СЕ НЕПОТРЕБНО БРИНЕМ ЗБОГ РОСА... АЛИ АКО СЕ ИШТА ДОГОДИ, ЈАВИ МИ!
СВАКАКО, ЏИМЕ!

ЗАШТО СИ СМРКНУТ?
УНАПРЕЂЕН САМ У ДАДИЉУ ЈЕДНОГ ОДРАСЛОГ КЛИПАНА!

КАСНИЈЕ У ЈЕДНОМ БАРУ...
ПОГЛЕДАЈ ТОГ ШТО УЛАЗИ! ТО ЈЕ СИН ЏОРЏА ФЕРОУ!
ЧАСТИ ГА ПИЋЕМ, О'МЕЛИ!

ЏИМ ЈЕ ОДЛЕТЕО И НЕ СЛУТЕЋИ ДА ЈЕ РОС ФЕРОУ ВЕЋ НА НАЈБОЉЕМ ПУТУ ДА ПАДНЕ У РУКЕ ЛОПОВА ВЕЛИКОГ СТИЛА...
СРЕЋА НАМ СЕ ОСМЕХНУЛА, О'МЕЛИ, ВЕЋ ПРВОГ ДАНА ПО ДОЛАСКУ У АЛИС СПРИНГ!
МОМАК ДОЛАЗИ К'О ПОРУЧЕН!

А МОЖДА ОН НЕ ЗНА ФОРМУЛУ ТОГ ТАЈАНСТВЕНОГ СРЕДСТВА?
САМО ГА ТИ ПОЗОВИ ОВАМО!

ПОТИШТЕН ЗБОГ РАСКИ-
ДА С ОЦЕМ, РОС СЕ ОБ-
РАДОВАО ДРУШТВУ...
ХОЋЕТЕ ДА НАМ СЕ
ПРИДРУЖИТЕ,
ФЕРОУ?
РАДО!
АЛИ...
ОТКУД
ЗНАТЕ МО-
ЈЕ ИМЕ?

ТРАЖИМО ПИ-
ЛОТА ПОЉО-
ПРИВРЕДНЕ
АВИЈАЦИЈЕ
ПА СУ НАМ...

ЖАО МИ
ЈЕ, АЛИ ЈА
САМ НАПУ-
СТИО ТО
ЗАНИМАЊЕ,
ГОСПОДИ-
НЕ...?
НИК
ЛИЧ!

... А ОВО
ЈЕ МОЈ
ПАРТ-
НЕР
О'МЕЛИ!
ЖИВЕ-
ЛИ!

... И ОД
ДАНАС
САМ БЕЗ
ПОСЛА!
А ДА ЛИ
БИСТЕ
РАДИ-
ЛИ
ЗА
НАС?

ЈЕ ЛИ
ТО
ПРАВА
ПОНУ-
ДА?
ЈА НЕ
ГОВОРИМ
УПРАЗ-
НО!

БРИНЕМ СЕ
ЗА РОСА! ДО-
БАР ЈЕ ОН
МОМАК
САМО МА-
ЛО ДИВ-
ЉИ!
НЕ БРИ-
НИТЕ,
ПРИЈАТЕ-
ЉУ!

ЏИМ ХОК И СТАРИ ФЕРОУ
ДУГО СУ РАЗГОВАРАЛИ
О ЕКСПЕРИМЕНТАЛНОЈ
СТАНИЦИ А ЈОШ
ДУЖЕ О РОСУ...
НЕ,
ЏИМЕ!
ОТИШАО
ЈЕ
ЗАУВЕК!
ИМАМ ПРЕ-
ДОСЕЋАЊЕ ДА
ЋЕ ВАМ СЕ РОС
БРЗО ВРАТИ-
ТИ!

НА НЕКИ НА-
ЧИН ТО МИ
ЈЕ ДРАГО! ВРЕ-
МЕ ЈЕ ДА СТА-
НЕ НА СОП-
СТВЕНЕ НОГЕ!

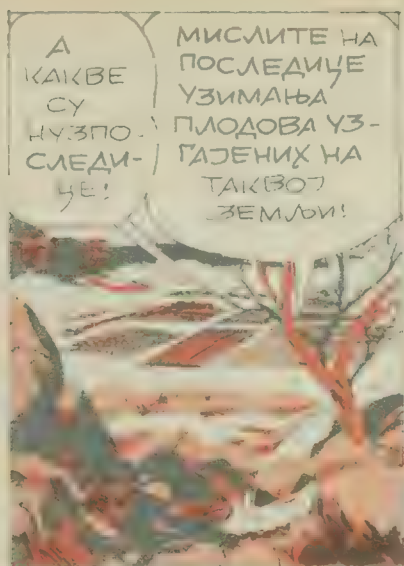

ШТА ВИ
ОВДЕ
ЗАПРАВО
РАДИ-
ТЕ,
ЏОРЏЕ?
ТЕБИ
ТО
МОГУ
РЕ-
ЋИ!

ПРОНАШАО САМ
ЈЕДНО ХЕМИЈСКО ЈЕ-
ДИЊЕЊЕ НАЗВАНО
„АКВАДИТОРАТ"
ПОМОЋУ КОЈЕГ СЕ
У СВЕТУ ЗНАТ-
НО МОГУ ПОВЕ-
ЋАТИ ПРИНОСИ
ОД ПОЉОП-
РИВРЕ-
ДЕ!

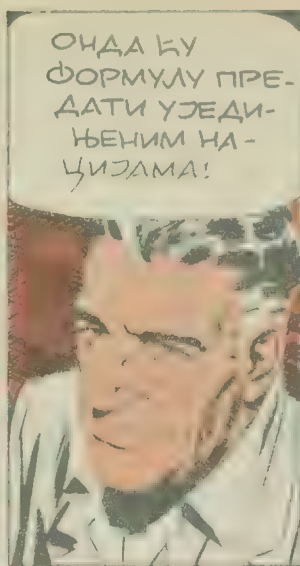

ОВО МЕСТО
ЖИВИ ЈЕ ДО-
КАЗ ДА СЕ
ПУСТИЊА МО-
ЖЕ ПРЕТВО-
РИТИ У ПЛОД-
НУ ЗЕМЉУ!

КАКО?
ЈЕДНОС-
ТАВНО РЕЧЕ-
НО, АКВАДИ-
ТОРАТ ИЗ-
ВЛАЧИ
ВЛАГУ ИЗ
АТМОСФЕ-
РЕ!

ЈЕДИЊЕЊЕ
СЕ САМО РЕГЕ-
НЕРИШЕ ТАКО
ДА ЈЕ ПРОЦЕС
ИЗВЛАЧЕЊА
ВЛАГЕ НЕП-
РЕКИДАН!

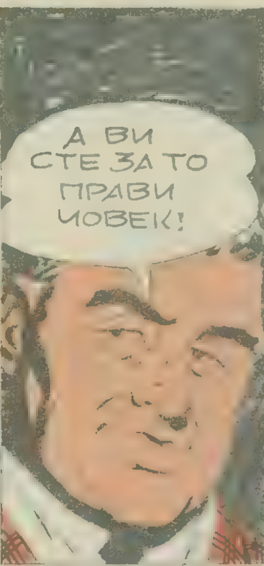

А КАКВЕ СУ НУЗПОСЛЕДИЦЕ!
МИСЛИТЕ НА ПОСЛЕДИЦЕ УЗИМАЊА ПЛОДОВА УЗГАЈЕНИХ НА ТАКВОЈ ЗЕМЉИ!

ЈА НИКАД НИСАМ БИО ЗДРАВИЈИ, ЦИМЕ! ИПАК, ОПИТЕ ЋУ ВРШИТИ ЈОШ ГОДИНУ ДАНА!
А ОНДА ?

ОНДА ЋУ ФОРМУЛУ ПРЕДАТИ УЈЕДИЊЕНИМ НАЦИЈАМА!

ЗА ТО ВРЕМЕ...
ТАЧНО! ШАЉУ НАС УЈЕДИЊЕНЕ НАЦИЈЕ ДА СЕ УПОЗНАМО С ПРОНАЛАСКОМ ВАШЕГ ОЦА!

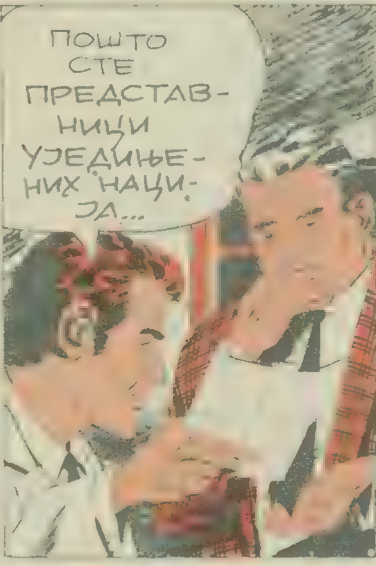

НАИВНИ РОС НИЈЕ СХВАТАО ДА ЈЕ ПАО У РУКЕ ПРЕВЕЈАНИМ ВАРАЛИЦАМА...
АКО ЈЕ ТАКО, ЗАШТО ВАМ ЈЕ ПОТРЕБАН ПИЛОТ ПОЉОПРИВРЕДНЕ АВИЈАЦИЈЕ?
ДА ИСПИТАМО СПРЕЈ ВАШЕГ ОЦА!

А ВИ СТЕ ЗА ТО ПРАВИ ЧОВЕК!

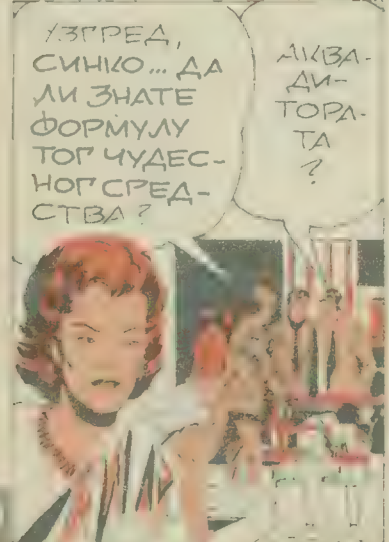

МОЖЕТЕ РАЧУНАТИ НА МЕНЕ! АЛИ ЈА ВАМ НИСАМ ПОТРЕБАН...

НА ОПИТНОЈ СТАНИЦИ ЈЕ ПИЛОТ КОЈИ ЋЕ ВАМ ПОКАЗАТИ СВЕ ШТО ВАС ИНТЕРЕСУЈЕ!
А КАКО ДА СТИГНЕМО ДО ТАМО?

НАЦРТАЋУ ВАМ МАПУ... САМО СЕ МОРАТЕ ПОСТАРАТИ ЗА ВОЗИЛО!
БЕЗ БРИГЕ!

ПОШТО СТЕ ПРЕДСТАВНИЦИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА...

...ОТАЦ ЋЕ ВАМ У СВЕМУ ИЗИЋИ У СУСРЕТ!
ХВАЛА, МЛАДИЋУ!

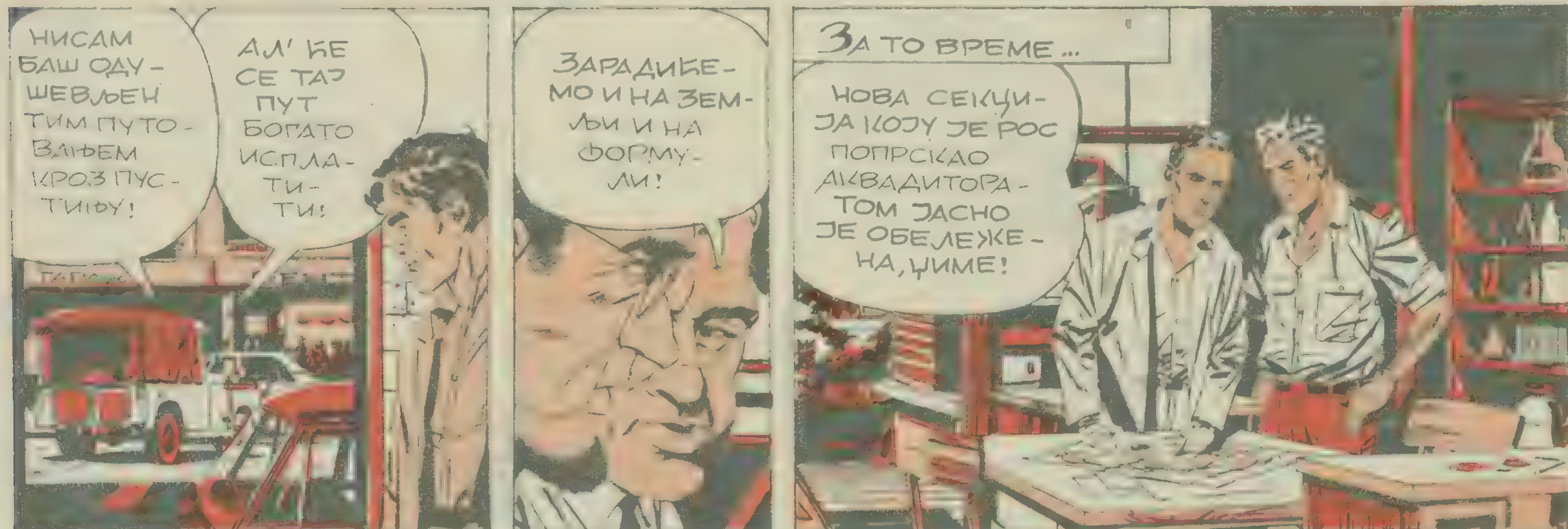

УЗГРЕД, СИНКО... ДА ЛИ ЗНАТЕ ФОРМУЛУ ТОГ ЧУДЕСНОГ СРЕДСТВА?
АКВАДИТОРЛТА?

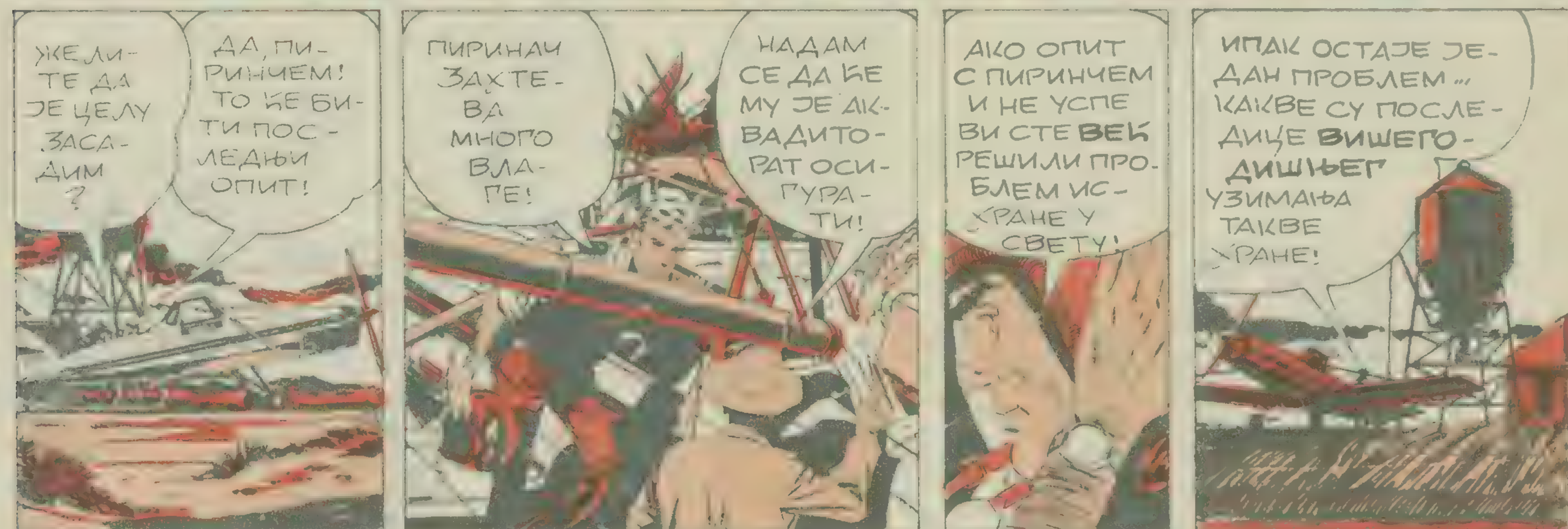

НЕ! САМО ОТАЦ ЗНА ФОРМУЛУ!
УСКОРО ЋЕ БИТИ ДРУГАЧИЈЕ!

БОЈАО САМ СЕ ДА СЕ МЛАДИ ФЕРОУ НЕ НАПИЈЕ СА ОВИМ ТИПОВИМА!

КРЕЋЕМО, О'МЕЛИ! ЧЕКА НАС ВЕЛИКИ ПОСАО!

НИК ЛИЧ И БИЛ О'МЕЛИ НАБАВИЛИ СУ ВОЗИЛО КОЈЕ МОЖЕ ДА СЕ КРЕЋЕ КРОЗ ПУСТИЊУ...
А ШТА ЋЕМО АКО НАМ СТАРИ ФЕРОУ НЕ ПОВЕРУЈЕ ДА СМО ИЗ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА!
ЈА НИКАД НИШТА НЕ ПРЕПУШТАМ СЛУЧАЈУ!
ЈОШ ПРЕ НО ШТО СМО КРЕНУЛИ ИЗ МЕЛБУРНА НАБАВИО САМ ЛАЖНА ДОКУМЕНТА!
ВЕОМА МУДРО!

НИСАМ БАШ ОДУШЕВЉЕН ТИМ ПУТОВАЊЕМ КРОЗ ПУСТИЊУ!
АЛ' ЋЕ СЕ ТАЈ ПУТ БОГАТО ИСПЛАТИТИ!
ЗАРАДИЋЕМО И НА ЗЕМЉИ И НА ФОРМУЛИ!
ЗА ТО ВРЕМЕ...
НОВА СЕКЦИЈА КОЈУ ЈЕ РОС ПОПРСКАО АКВАДИТОРАТОМ ЈАСНО ЈЕ ОБЕЛЕЖЕНА, ЏИМЕ!

ЖЕЛИТЕ ДА ЈЕ ЦЕЛУ ЗАСАДИМ?
ДА, ПИРИНЧЕМ! ТО ЋЕ БИТИ ПОСЛЕДЊИ ОПИТ!
ПИРИНАЧ ЗАХТЕВА МНОГО ВЛАГЕ!
НАДАМ СЕ ДА ЋЕ МУ ЈЕ АКВАДИТОРАТ ОСИГУРАТИ!
АКО ОПИТ С ПИРИНЧЕМ И НЕ УСПЕ ВИ СТЕ ВЕЋ РЕШИЛИ ПРОБЛЕМ ИСХРАНЕ У СВЕТУ!
ИПАК ОСТАЈЕ ЈЕДАН ПРОБЛЕМ... КАКВЕ СУ ПОСЛЕДИЦЕ ВИШЕГОДИШЊЕГ УЗИМАЊА ТАКВЕ ХРАНЕ!

У ГЛАСУ СТАРОГ НАУЧНИКА ПРВИ ПУТ СЕ ОСЕТИО ПРИЗВУК СТРЕПЊЕ. ЏИМ, ВЕЋ СПРЕМАН ЗА УЗЛЕТАЊЕ, ЗАСТАО ЈЕ...
ПА ВИ СТЕ ВЕЋ ДОКАЗАЛИ ДА ШТЕТНИХ ПОСЛЕДИЦА НЕМА... ЗАР НЕ?
ВИШЕ У ТО НИСАМ ТАКО СИГУРАН!
ИЗВРШИО САМ НАД СОБОМ РЕДОВНУ МЕДИЦИНСКУ КОНТРОЛУ...
И?

ПРЕГЛЕДОМ КРВИ ОТКРИО САМ АНЕМИЈУ!
МИСЛИТЕ ДА ЈЕ ОД ТРАГОВА АКВАДИТОРАТА У ХРАНИ!

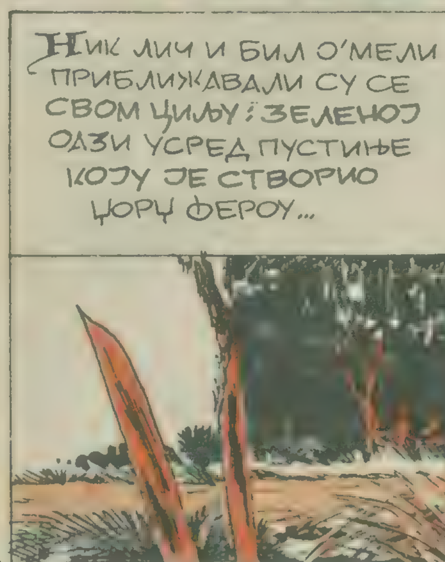
ТО ЋУ МОРАТИ ДА ПРОВЕРИМ, ЏИМЕ!

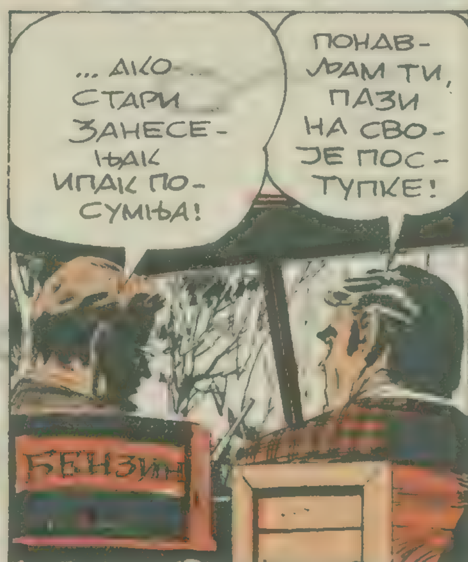
НА КОЈИ НАЧИН?
НЕКА ТЕ ТО НЕ МУЧИ, ЏИМЕ!

НЕ СВИЂА МИ СЕ ИЗРАЗ ЏОРЏОВИХ ОЧИЈУ! НАДАМ СЕ ДА СЕ НЕЋЕ СВЕСНО ИЗЛОЖИТИ ОПАСНОСТИ!

ПОСТОЈИ САМО ЈЕДАН НАЧИН ДА ТО УТВРДИМ!

ГЛАСИНЕ НИСУ ПРЕТЕРАНЕ... ФЕРОУ ЈЕ УСПЕО!
СТАРАЦ РАДИ ЗА НАС!

СКЛОНИ ТУ ПУЦАЉКУ! МИ СМО САД МИРОЉУБИВИ ПРЕДСТАВНИЦИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА!

НИК ЛИЧ И БИЛ О'МЕЛИ ПРИБЛИЖАВАЛИ СУ СЕ СВОМ ЦИЉУ: ЗЕЛЕНОЈ ОАЗИ УСРЕД ПУСТИЊЕ КОЈУ ЈЕ СТВОРИО ЏОРЏ ФЕРОУ...

УОПШТЕ, ПАЗИ КАКО СЕ ПОНАШАШ, О'МЕЛИ... ДА НЕ БИ У НАС ПОСУМЊАО!
ИПАК ЋУ ЗАДРЖАТИ РЕВОЛВЕР У РУЦИ...

... АКО СТАРИ ЗАНЕСЕЊАК ИПАК ПОСУМЊА!
ПОНАВЉАМ ТИ, ПАЗИ НА СВОЈЕ ПОСТУПКЕ!
БЕНЗИН

КОЛА СУ ОСТАВИЛИ ИСПОД ЈЕДНОГ ДРВЕТА И ПЕШИЦЕ СЕ УПУТИЛИ ПРЕМА ЗГРАДИ...
КАКО ЛИ ЋЕ НАС ДОЧЕКАТИ?
ОНО МОРА ДА ЈЕ ЊЕГОВА КУЋА!

НИ ТРАГА ОД МАТОРОГ!
МОЖДА ЈЕ ОВДЕ!

ОХ! ШТА ЈЕ ОВО?
ТО ЈЕ ВОМБАТ, ГЛУПАЧЕ!

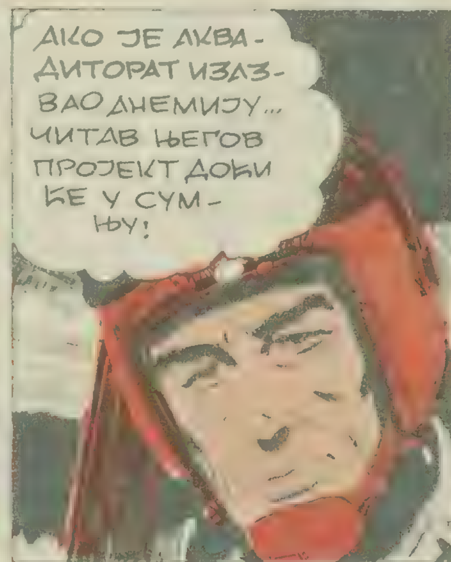
И ПАЗИ ДА УБУДУЋЕ НЕ ПОКАЗУЈЕШ СВОЈЕ НЕЗНАЊЕ!

МИ ОВДЕ ИЗИГРАВАМО СТРУЧЊАКЕ!
ЕНО ГА!

ШТА МУ ЈЕ... ДА НЕ СПАВА?
ПРОБУДИЛИ БИ ГА НАШИ КОРАЦИ! ОНЕСВЕШЋЕН ЈЕ!

МОРАМ ДА СЕ ВРАТИМ ЗА ЈОШ СПРЕЈА!

ЧИМ ЈЕ ИЗРУЧИМО САВ ТОВАР ЧАРОБНОГ СРЕДСТВА НА ГОЛУ ПУСТИЊУ...
АКО СЕ ЏОРЏ НЕ БУДЕ ОСЕЋАО БОЉЕ... МОРАЋЕ НА ДЕТАЉНИ ПРЕГЛЕД!

АКО ЈЕ АКВАДИТОРАТ ИЗАЗВАО АНЕМИЈУ... ЧИТАВ ЊЕГОВ ПРОЈЕКТ ДОЋИ ЋЕ У СУМЊУ!

ДА НИЈЕ УМРО?
А ОД ПИЛОТА НИ ТРАГА! БОЉЕ НИСМО МОГЛИ ПОЖЕЛЕТИ!

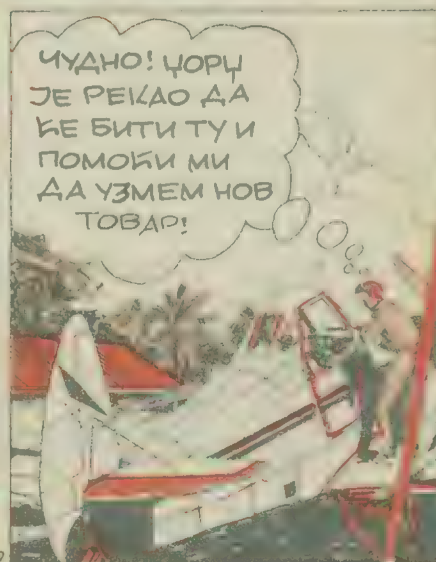

МОЋИ ЋЕМО ДА ЗДИПИМО ФОРМУЛУ А ДА ТО НИКО НЕ ЗНА!

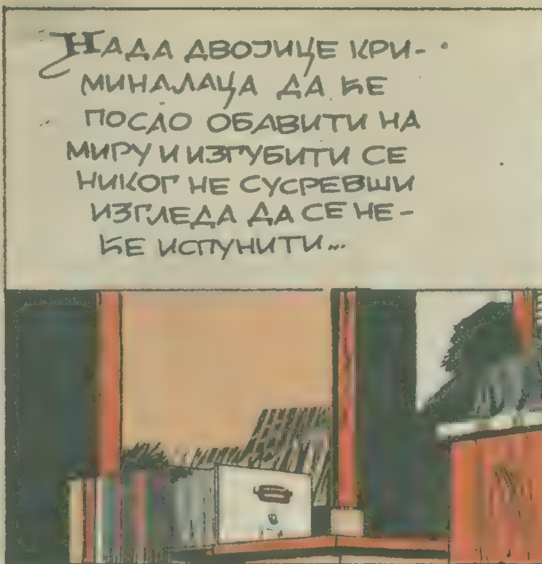

ПРВО ТРЕБА ДА ЈЕ НАЂЕМО, НИК!
БИЋЕ НАМ ДОВОЉНО И МАЛО ТОГ АКВАДИТОРАТА!

НАШАО САМ ЈЕ!
ДА ВИДИМ!

ТАЧНО! ТО ЈЕ ФОРМУЛА! ДОДАЈ МИ КАМЕРУ!
БИЋЕМО БОГАТИ!

ПОЖУРИ! ПИЛОТ СЕ ВРАЋА!

ЧУДНО! ЏОРЏ ЈЕ РЕКАО ДА ЋЕ БИТИ ТУ И ПОМОЋИ МИ ДА УЗМЕМ НОВ ТОВАР!

НАДА ДВОЈИЦЕ КРИМИНАЛАЦА ДА ЋЕ ПОСАО ОБАВИТИ НА МИРУ И ИЗГУБИТИ СЕ НИКОГ НЕ СУСРЕВШИ ИЗГЛЕДА ДА СЕ НЕЋЕ ИСПУНИТИ...

ПИЛОТ ИДЕ ПРЕМА КУЋИ... БИЋЕ ГУЖВЕ, НИК!
МОЖДА И НЕЋЕ!

ШТА ЈЕ, ТИНКЕР? ГАЗДА ЈЕ И НА ТЕБЕ ЗАБОРАВИО! ХАЈДЕ ДА ГА ПОТРАЖИМО!

ДА ГА ЗВИЗНЕМ?
НЕ! ПОБЕЋИ ЋЕМО НА ЗАДЊА ВРАТА!

АКО НАС НИКО НЕ ВИДИ... НЕЋЕ СЕ НИ ЗНАТИ ДА СМО УКРАЛИ ФОРМУЛУ...

...ДОК ЈЕ НЕ ИЗНЕСЕМО НА ТРЖИШТЕ!

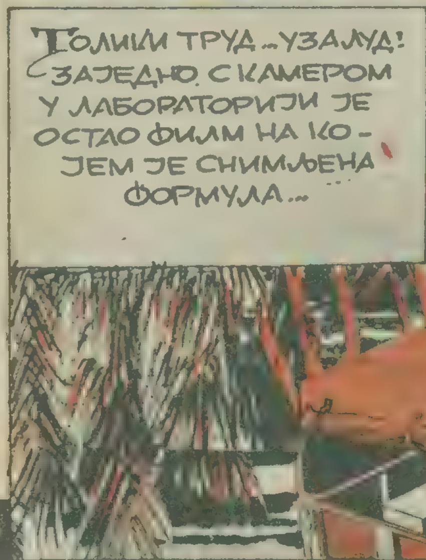

ЏОРЏЕ! ШТА ЈЕ С ВАМА?

ТАЈ ЗАНЕСЕЊАК ЈЕ УБРИЗГАО СЕБИ АКВАДИТОРАТ!

ЕТО ДО ЧЕГА ДОВОДИ ПРЕТЕРАНА ПРЕДАНОСТ НАУЦИ!

АЛИС СПРИНГС? РЕЦИТЕ ДОКТОРУ МЕТЈУУ ДА ОДМАХ ДОЂЕ ОВАМО С РОСОМ ФЕРОУ!
ЈАСНО, ЏИМЕ!

КАМЕРА! ЗАБОРАВИО САМ ЈЕ У ЛАБОРАТОРИЈИ...
ПРОКЛЕТИ ИДИОТЕ!

ТОЛИКИ ТРУД... УЗАЛУД! ЗАЈЕДНО С КАМЕРОМ У ЛАБОРАТОРИЈИ ЈЕ ОСТАО ФИЛМ НА КОЈЕМ ЈЕ СНИМЉЕНА ФОРМУЛА...

У ЖУРБИ... ДА НАС ПИЛОТ НЕ БИ ВИДЕО... НИСАМ КРИВ...
ЗАСЛУЖИО СИ ДА ТЕ УБИЈЕМ!

НЕ ЉУТИ СЕ... ВРАТИЋУ СЕ ПОЊУ!

ПА ДА ЧИТАВ СВЕТ ДОЗНА ДА ЈЕ ФОРМУЛА УКРАДЕНА! МУЋНИ МАЛО ГЛАВОМ...
АЛИ...

НЕ МОЖЕ-МО ОТИЋИ БЕЗ ФИЛМА!
ДОЧЕПА-ЋЕМО СЕ МИ ЊЕ-ГА...

...АЛ' ТЕК ПОШТО СТВО-РИМ ГУЖВУ НА ДРУГОЈ СТРАНИ ОДЗЕ!

ЗАПАЛИ-ЋЕШ НЕШТО?
ТАЧНО! А КАД ПИЛОТ ПОТРЧИ ДА ВИДИ ШТА ГОРИ... УПАШЋЕ-МО У КУ-ЋУ!

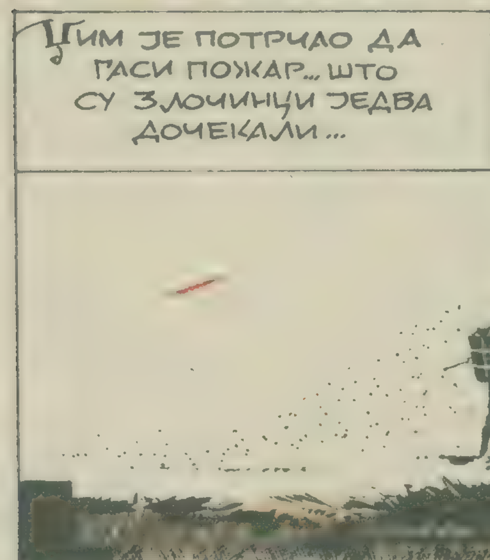

ПУЛС МУ ЈЕ СВЕ СЛА-БИЈИ! НА-ДАЈМО СЕ ДА ЋЕ ДОКТОР СТИЋИ НА ВРЕ-МЕ!

А АКО И СТИГ-НЕ, ШТА МОЖЕ ДА ПРЕДУЗМЕ ПРОТИВ ОВАКВЕ ВРСТЕ ТРОВАЊА!

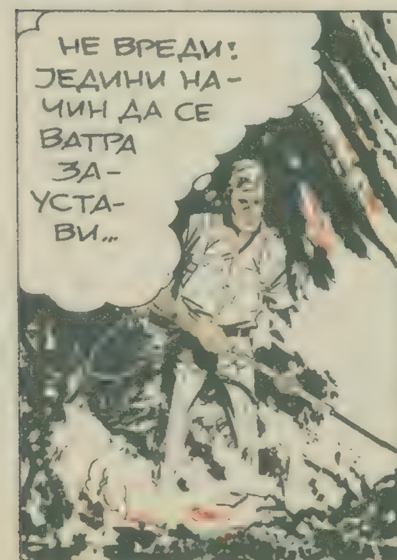

ПОЖАР! САМО НАМ ЈЕ ЈОШ ТО ТРЕ-БАЛО!

ЧИМ ЈЕ ПОТРЧАО ДА ГАСИ ПОЖАР... ШТО СУ ЗЛОЧИНЦИ ЈЕДВА ДОЧЕКАЛИ...

А САД БРЗО... УЗ ОВАЈ ВЕ-ТАР ВАТРА МОЖЕ ДА ЗАХВАТИ И ЗГРА-ДЕ!

САМО ТИ ГА-СИ, МОМАК! ДОТЛЕ ЋЕ-МО МИ ОБА-ВИТИ ПОС'О!

НЕ ВРЕДИ! ЈЕДИНИ НА-ЧИН ДА СЕ ВАТРА ЗА-УСТА-ВИ...

...ТУЋИ ЈЕ „БОМБОМ" ИЗ АВИ-ОНА!

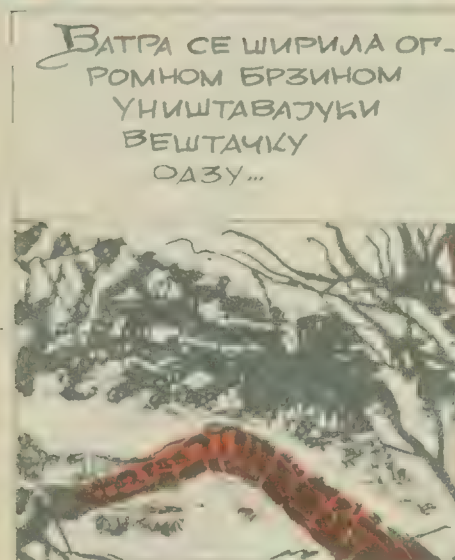

ПИЛОТ СЕ ВРАЋА! АКО ПРИМЕ-ТИ О'МЕЛИ-ЈА...

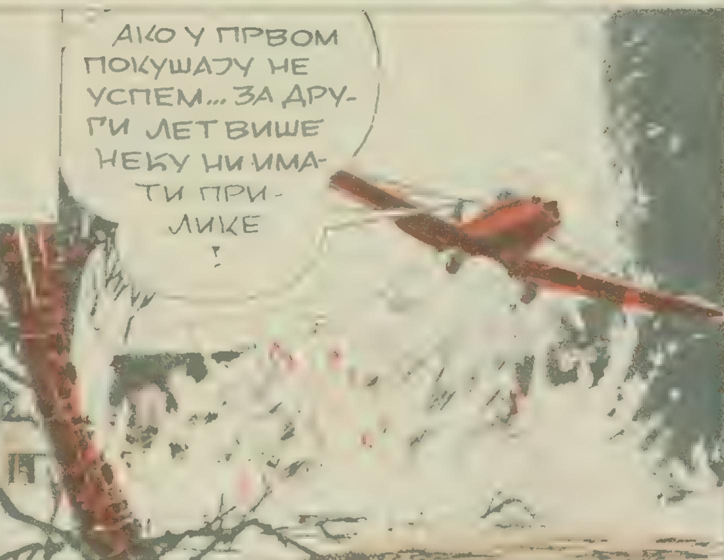

НАШАО САМ КАМЕ-РУ!
ОНДА БРЗО... БЕ-ЖИМО!

АКО ОВО НЕ УСПЕ, ПРОПАДЕ ЧИТАВ ПРОЈЕКТ!

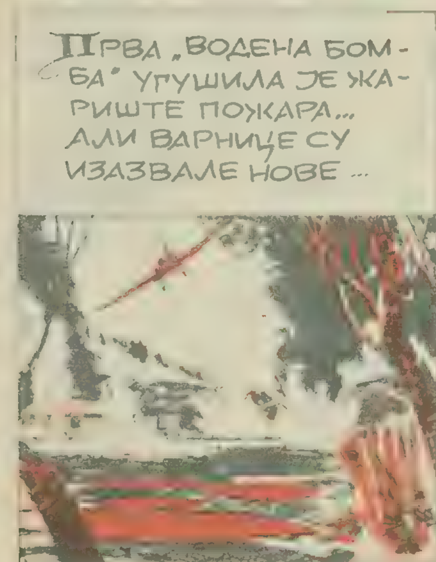

УСПЕЛИ СМО, НИК!
ПРВО СКОЧИ ПА РЕЦИ ХОП! ЧЕКАЈ ПРВО ДА ПАТЕНТИРАМО ФОРМУЛУ!

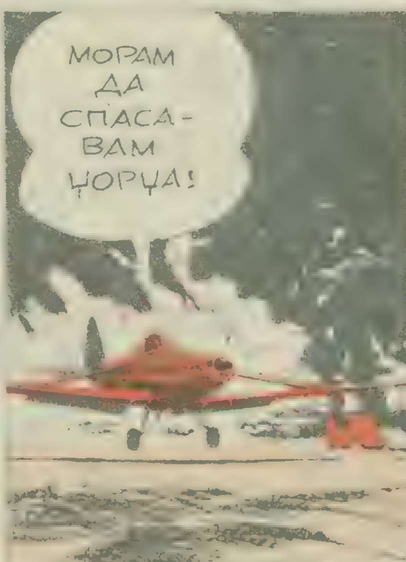

ВАТРА СЕ ШИРИЛА ОГРОМНОМ БРЗИНОМ УНИШТАВАЈУЋИ ВЕШТАЧКУ ОАЗУ...

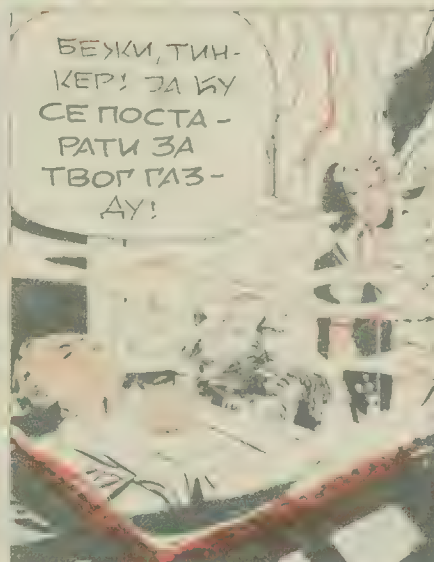

АКО У ПРВОМ ПОКУШАЈУ НЕ УСПЕМ... ЗА ДРУГИ ЛЕТ ВИШЕ НЕЋУ НИ ИМАТИ ПРИЛИКЕ!

СВЕ БУКТИ! ОНА ДВОЈИЦА ИЗГОРЕЋЕ К'О МИШЕВИ!
ТО ЈЕ ЊИХОВ ПРОБЛЕМ!

ПРВА „ВОДЕНА БОМБА" УГУШИЛА ЈЕ ЖАРИШТЕ ПОЖАРА... АЛИ ВАРНИЦЕ СУ ИЗАЗВАЛЕ НОВЕ...

ОХ! ПОЧИЊЕ ДА ГОРИ И ЛАБОРАТОРИЈА!

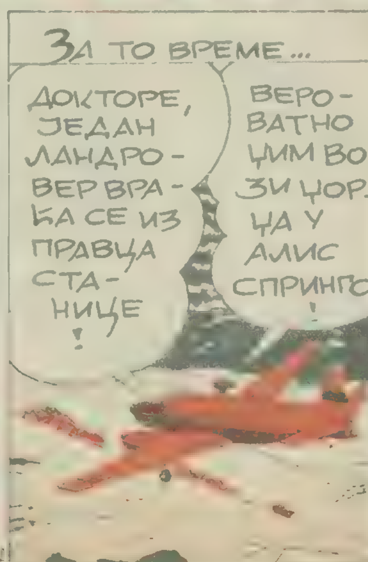

МОРАМ ДА СПАСАВАМ ЏОРЏА!

БЕЖИ, ТИНКЕР! ЈА ЋУ СЕ ПОСТАРАТИ ЗА ТВОГ ГАЗДУ!

ПРЕКАСНО ЈЕ ДА СКЛОНИМ АВИОН... ЗАХВАТИЋЕ ГА ПЛАМЕН!

РЕЗЕРВОАРИ АВИОНА СУ ЕКСПЛОДИРАЛИ...

БАР ЋЕ НАС ДОКТОР ЛАКО НАЋИ! ВАТРА ЋЕ МУ БИТИ ОДЛИЧАН ПУТОКАЗ!

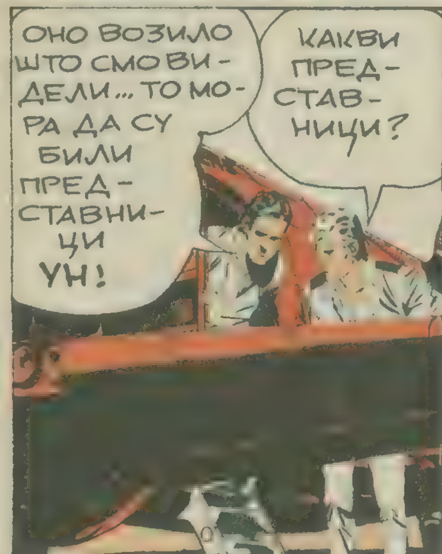

ЗА ТО ВРЕМЕ...
ДОКТОРЕ, ЈЕДАН ЛАНДРОВЕР ВРАЋА СЕ ИЗ ПРАВЦА СТАНИЦЕ!
ВЕРОВАТНО ЏИМ ВОЗИ ЏОРЏА У АЛИС СПРИНГС!

ЏИМ ЈЕ ИЗНЕО ЏОРЏА ИЗ ЛАБОРАТОРИЈЕ. ЗА ТО ВРЕМЕ ДОКТОР И РОС ЛЕТЕ ПРЕМА СТАНИЦИ...
ДА СЕ СПУСТИМ ИСПРЕД РОВЕРА, ДОКТОРЕ?
СУМЊАМ ДА ЈЕ ТО ЏИМ...
ОБАВЕСТИО БИ МЕ ПРЕКО РАДИЈА ДА ЈЕ КРЕНУО СА СТАНИЦЕ!
ТРЕБА МЕ ТУЋИ ШТО САМ ОСТАВИО ОЦА!
ЛЕНДРОВЕР НАСТАВЉА ПУТ! ДА ЈЕ ЏИМ, ДАО БИ НАМ ЗНАК!
ПОСТОЈИ ЛИ ПРОТИВСРЕДСТВО ЗА АКВАДИТОРАТ?
ТРЕБА НАЈПРЕ ЗНАТИ ЊЕГОВУ ФОРМУЛУ!
...ТЕК ОНДА БИ СЕ МОГАО ТРАЖИТИ ЛЕК!
ХЕЈ!
НЕШТО ГОРИ!
ПА ТО ЈЕ ОЧЕВА СТАНИЦА!
ИЗДРЖИ, ЏОРЏЕ! СТИЖЕ ЛЕКАР!
СВЕ ЈЕ ПРЕТВОРЕНО У ПРАХ И ПЕПЕО!
ЏИМ ЈЕ СИГУРНО СПАСАО ВАШЕГ ОЦА!
НАДАЈМО СЕ ДА ЈЕ СПАСАО И ФОРМУЛУ ИНАЧЕ НИШТА ОД ПРОТИВСРЕДСТВА!
АВИОН СЕ СПУСТИО КРАЈ ЏИМА И ЏОРЏА КОЈИ ЈЕ ЈОШ У ДУБОКОЈ НЕСВЕСТИЦИ...
КАКО ЈЕ ИЗБИО ПОЖАР?
МОЖДА САМ ОД СЕБЕ... КО ЗНА! ПОМОЗИТЕ ЏОРЏУ!
ИМА ЛИ КАКВЕ ПРОМЕНЕ?
ПУЛС МУ ЈЕ СВЕ СЛАБИЈИ!

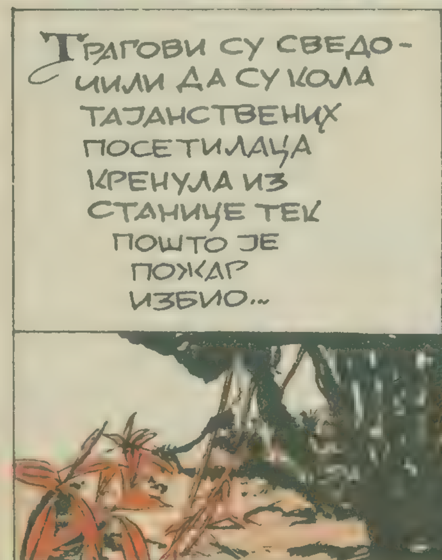

ЈЕСИ ЛИ СПАСАО ФОРМУЛУ, ЏИМЕ?
НЕ... ЈЕДВА САМ СТИГАО ДА...

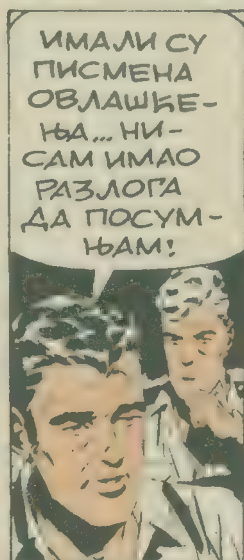
...ИЗВУЧЕМ ЏОРЏА! ЗАШТО?

МОРАМ ДА ЗНАМ САСТАВ АКВАДИТОРАТА АКО ЖЕЛИМО ДА НАЂЕМО ЛЕК...

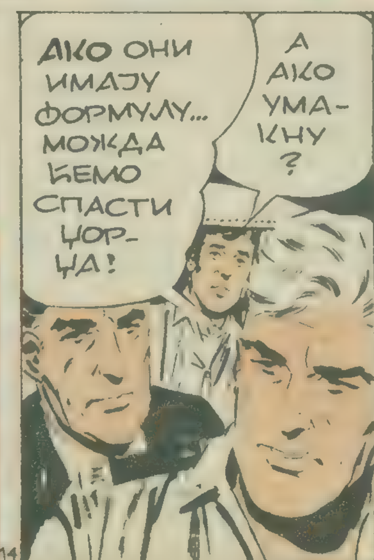
...БЕЗ КОГА ЋЕ ЏОРЏ УМРЕТИ!
ЧЕКАЈТЕ МАЛО...

ОНО ВОЗИЛО ШТО СМО ВИДЕЛИ... ТО МОРА ДА СУ БИЛИ ПРЕДСТАВНИЦИ УН!
КАКВИ ПРЕДСТАВНИЦИ?

СРЕО САМ ИХ У ГРАДУ! КАЗАЛИ СУ ДА ИДУ У ИНСПЕКЦИЈУ СТАНИЦЕ... ЈЕСИ ЛИ ИМ ДАО ФОРМУЛУ?
ОВАМО НИКО НИЈЕ ДОЛАЗИО!

БИЛИ СУ ОВДЕ! ЕВО СВЕЖИХ ТРАГОВА ГУМА!
ТРЕБА НЕШТО ДА НАМ ОБЈАСНИШ, РОС!

ТРАГОВИ СУ СВЕДОЧИЛИ ДА СУ КОЛА ТАЈАНСТВЕНИХ ПОСЕТИЛАЦА КРЕНУЛА ИЗ СТАНИЦЕ ТЕК ПОШТО ЈЕ ПОЖАР ИЗБИО...

КАЖИ, РОС... ШТА СИ СВЕ ИСПРИЧАО ТИМ ЉУДИМА?
САМО КАКО ДА ДОЂУ ДО СТАНИЦЕ И ДА ПОСТОЈИ ФОРМУЛА АКВАДИТОРАТА!

ИМАЛИ СУ ПИСМЕНА ОВЛАШЋЕЊА... НИСАМ ИМАО РАЗЛОГА ДА ПОСУМЊАМ!

ШТА ЋЕМО САД?
МОЖДА ЋЕМО УСПЕТИ ДА ИХ СТИГНЕМО!

УПАЛИ МОТОР, ЏИМЕ! ТРЕБА ОДМАХ ДА КРЕНЕМО... ДА БИСМО ИХ СТИГЛИ!
ПОЖУРИТЕ ВАС ДВОЈИЦА!

АКО ОНИ ИМАЈУ ФОРМУЛУ... МОЖДА ЋЕМО СПАСТИ ЏОРЏА!
А АКО УМАКНУ?

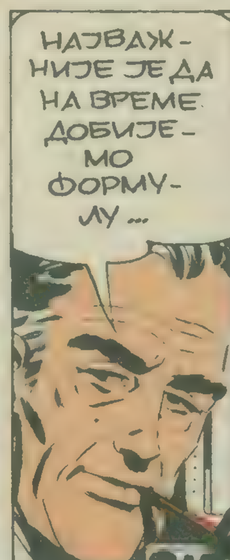
У ТОМ СЛУЧАЈУ... ЈЕДИНА НАДА ЈЕ ДА СЕ ЏОРЏ БАР ЗА ИЗВЕСНО ВРЕМЕ ОСВЕСТИ!
НИЈЕ БАШ УТЕШНО!

КАД СЕ ОНАЈ АВИОН ПОЈАВИО ИЗНАД НАС... ПОМИСЛИО САМ ДА СМО ГОТОВИ!
СКРЕНИ САД ДЕСНО!

ИДЕМО ПРАВО У МЕЛБУРН!
ПАМЕТНО!
АДЕЛАИДА
МЕЛБУРН
АЛИС СПРИНГС

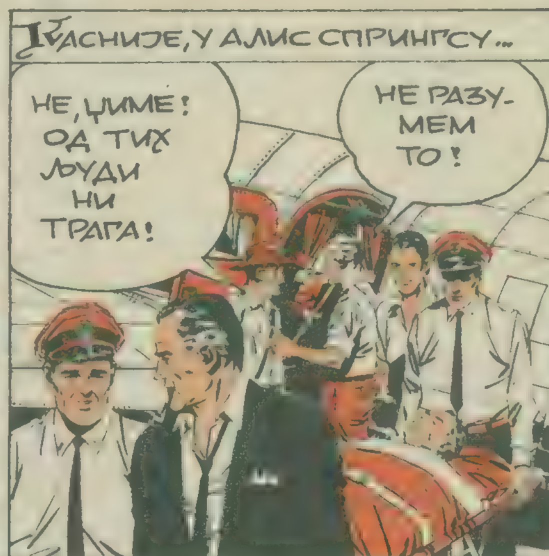

ПОЛА ЧАСА КАСНИЈЕ...
НЕ РАЗУМЕМ! МОРАЛИ СМО ИХ ВЕЋ СТИЋИ!
ПОЛИЦИЈА ЋЕ ИХ УХВАТИТИ У АЛИС СПРИНГСУ!

ЏИМ ЈЕ ПРЕКО РАДИЈА ОБАВЕСТИО ПОЛИЦИЈУ О ДВОЈИЦИ КРИМИНАЛАЦА У ЛЕНДРОВЕРУ. АЛИ, ОН НИЈЕ ЗНАО ДА ОНИ НИСУ ОТИШЛИ ЗА АЛИС СПРИНГС...
ПОЛИЦИЈА ЋЕ БЛОКИРАТИ ПУТЕВЕ!
НЕЋЕ МОЋИ ДА УМАКНУ!

НАЈВАЖНИЈЕ ЈЕ ДА НА ВРЕМЕ ДОБИЈЕМО ФОРМУЛУ...

А ОНДА НЕКА СЕ ПОЛИЦИЈА ПОЗАБАВИ КРАДЉИВЦИМА!

А ШТА АКО СУ ОНИ СТВАРНО ИЗ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА?
ЗАМОЛИЋЕМО ИХ ДА НАМ ОПРОСТЕ!

КАСНИЈЕ, У АЛИС СПРИНГСУ...
НЕ, ЏИМЕ! ОД ТИХ ЉУДИ НИ ТРАГА!
НЕ РАЗУМЕМ ТО!

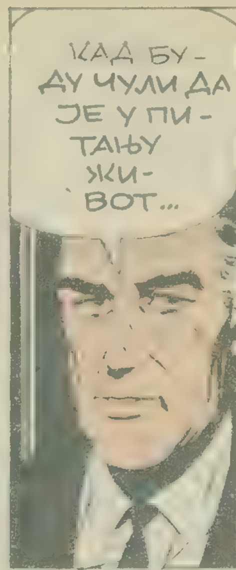

СЕМ АКО СУ НЕГДЕ СКРЕНУЛИ С ПУТА...

...И КРЕНУЛИ ПРЕМА ЈУГУ!
ДА НАСТАВИМО ПОТЕРУ?

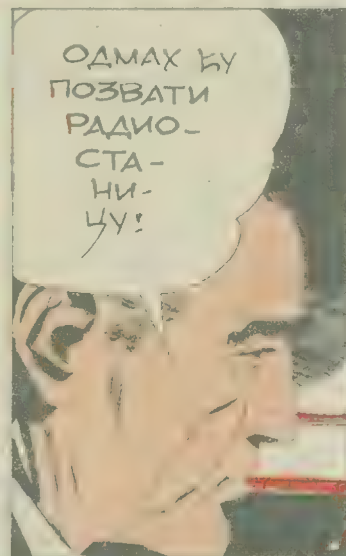

ВИ ПРЕТРАЖИТЕ ОКОЛИНУ... А ЈА ЋУ ДА НАДЛЕТИМ АУТОСТРАДЕ!
ДОБРО!

У МЕЂУВРЕМЕНУ БЕГУНЦИ СУ СТИГЛИ ДО ГРАДА КУЛГЕРЕ...
МОГУ ДА ВАС ПРЕБАЦИМ АВИОНОМ ДО МЕЛБУРНА... АЛ' ПЛАЋАЊЕ ЈЕ УНАПРЕД!
ВАЖИ!

ИМА ЛИ ВЕСТИ ОД ЏИМА?
НЕ, ДОКТОРЕ! БОЈИМ СЕ ДА ВИШЕ НЕМА НАДЕ! ОТАЦ ЋЕ УМРЕТИ!

ДОК СЕ ПОТЕРА НАСТАВЉАЛА, ЛЕКАРИ СУ СЕ БОРИЛИ ЗА ЖИВОТ ЏОРЏА ФЕРОУ КОЈИ НИ ЗА ТРЕНУТАК НИЈЕ ОТВОРИО ОЧИ...
МОГУЋНО ЈЕ ДА ЛИЧ И О'МЕЛИ НЕ ЗНАЈУ У КАКВОМ ЈЕ СТАЊУ ТВОЈ ОТАЦ! МОЖДА БИСМО МОГЛИ ДА ИМ СЕ ОБРАТИМО ПРЕКО РАДИЈА И ТЕЛЕВИЗИЈЕ!

КАД БУДУ ЧУЛИ ДА ЈЕ У ПИТАЊУ ЖИВОТ...

...МОЖДА ЋЕ ВРАТИТИ ФОРМУЛУ!
НАИВНИ СТЕ!

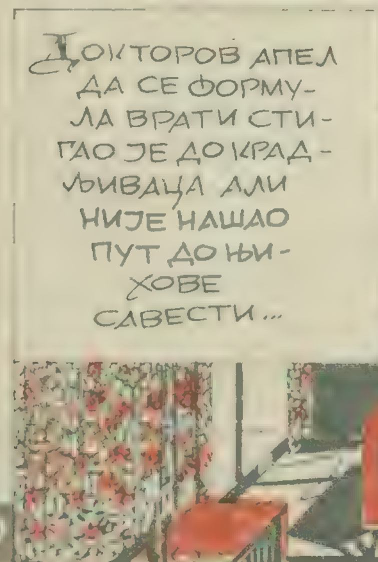
БИЋУ НА УЗЛЕТИШТУ... ДА ЧЕКАМ ЏИМА! АКО БУДЕ ПРОМЕНЕ...
ЗНАМ... ЈАВИЋУ ТИ!

ОДМАХ ЋУ ПОЗВАТИ РАДИОСТАНИЦУ!

КАСНИЈЕ...
НЕ! НА ПУТЕВИМА НИ ТРАГА ОД ЛЕНДРОВЕРА!
А НИ ПОЛИЦИЈА ИХ НИЈЕ НАШЛА!

ПАДА НОЋ... НЕМА ВИШЕ СМИСЛА ТРАГАТИ! НАСТАВИЋЕМО У ЗОРУ!
НИКАД НЕЋЕМО УХВАТИТИ ЛИЧА И О'МЕЛИЈА!

...А НЕ ВЕРУЈЕМ ДА ЋЕ ИХ ДО ТОГ

...ПОКАЗАЛО СЕ ДА АКВАДИТОРАТ МОЖЕ БИТИ ОТРОВАН! АКО ЖЕЛИМО ДА ОДРЕДИМО ПРОТИВСРЕДСТВО...

...УКРАДЕНА ФОРМУЛА МОРА ОДМАХ БИТИ ВРАЋЕНА! АПЕЛУЈЕМ НА ХУМАНОСТ...
ТАЈ ЧОВЕК ЈЕ КОМЕДИЈАНТ!

ДОКТОРОВ АПЕЛ ДА СЕ ФОРМУЛА ВРАТИ СТИГАО ЈЕ ДО КРАДЉИВАЦА АЛИ НИЈЕ НАШАО ПУТ ДО ЊИХОВЕ САВЕСТИ...

МОЛИМО ОНЕ У ЧИЈИМ ЈЕ РУКАМА ФОРМУЛА ДА ЈЕ ПОШТОМ ПОШАЉУ БОЛНИЦИ У АЛИС СПРИНГСУ!

ЗАР ПОСЛЕ ТОЛИКО НАШИХ МУКА...
...ОНИ ОЧЕКУЈУ ДА ИМ ВРАТИМО ФОРМУЛУ!

...МАДА ЈЕ ТО ЈЕДИЊЕЊЕ ВЕОМА ОПАСНО, ОНО ЋЕ СПАСТИ ЖИВОТ ЏОРЏУ ФЕРОУ!

ЏОРЏ ФЕРОУ ЈЕ НА УМОРУ! САМО МУ НЕСТАЛА ФОРМУЛА МОЖЕ ПОМОЋИ!
ЗАР ВЕРУЈЕ ДА ЋЕМО ПРОГУТАТИ ТУ УДИЦУ!

АЛИ... ФЕРОУ ЈЕ БИО БЕЗ СВЕСТИ КАД СМО СТИГЛИ!

МОЖДА ГОВОРЕ ИСТИНУ... МОЖДА ЈЕ ТО ЈЕДИЊЕЊЕ ЗАИСТА ОТРОВНО!

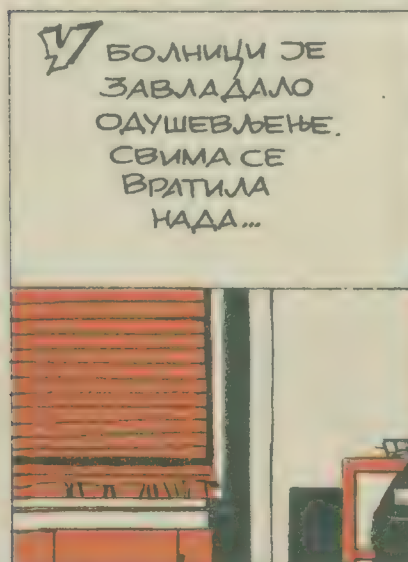

УОСТАЛОМ, ПОСЛЕ ОВОГ ФОРМУЛУ НЕЋЕМО НИ МОЋИ ПРОДАТИ!
ПОСТОЈИ И ИНОСТРАНО ТРЖИШТЕ!

ОДЛУЧИО САМ, О'МЕЛИ! И ПОСЛАЋУ ОВАЈ МИКРОФИЛМ!
САМО ПРЕКО МЕНЕ МРТВОГ!

ДАЈ МИ ТО!
АКО БАШ ХОЋЕШ...

ДВА ДАНА КАСНИЈЕ...
МИКРОФИЛМ ЈЕ УПРАВО СТИГАО... ПОШТОМ!
ОХ!

У БОЛНИЦИ ЈЕ ЗАВЛАДАЛО ОДУШЕВЉЕЊЕ. СВИМА СЕ ВРАТИЛА НАДА...

НА ФИЛМУ ЈЕ ОЧЕВА ФОРМУЛА! ВЕРУЈЕТЕ ЛИ, ДОКТОРЕ...?
САД ПОСТОЈИ ИЗВЕСНА ШАНСА ДА ГА СПАСЕМО!

КАДА ЋЕ ЛАБОРАТОРИЈА ПОЧЕТИ ДА ТРАЖИ ПРОТИВСРЕДСТВО?

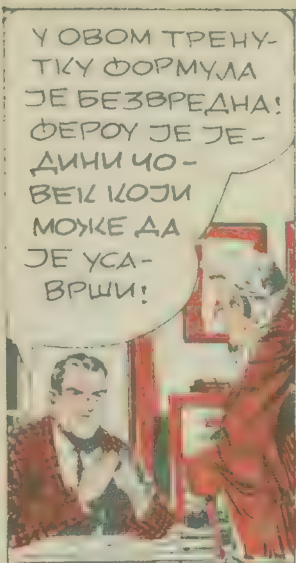

ЧИМ ДОБИЈЕМ УВЕЋАН СНИМАК... КРОЗ ПЕТ МИНУТА!

- МОРАМ ПРИЗНАТИ, ДОКТОРЕ... НИСАМ ВЕРОВАО У ВАШ АПЕЛ!
ИСКРЕНО РЕЧЕНО, НИ ЈА!

ТРИСТА КИЛОМЕТАРА ДАЉЕ...
ОБЈАСНИ СВОЈ ПОСТУПАК, ЛИЧ!
ЗАР ЈЕ ТО ПОТРЕБНО!
КОМПАНИЈА ЛИЧ

ТОЛИКО СМО СЕ НАМУЧИЛИ ДА ДОЂЕМО ДО ФОРМУЛЕ...

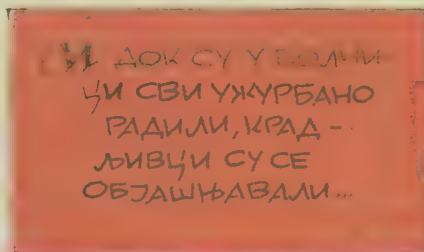

...А ТИ СИ СЕ РАСПЛАКАО И ВРАТИО ЈЕ! ЗАШТО?
ДОБРО! СЛУШАЈ...

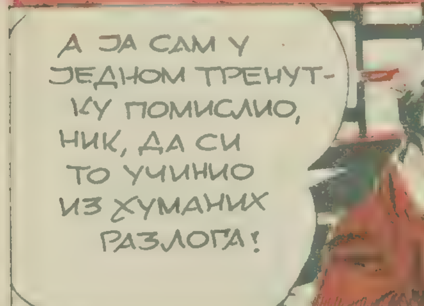

У ОВОМ ТРЕНУТКУ ФОРМУЛА ЈЕ БЕЗВРЕДНА! ФЕРОУ ЈЕ ЈЕДИНИ ЧОВЕК КОЈИ МОЖЕ ДА ЈЕ УСАВРШИ!

АКО ОН УМРЕ, МОЖЕШ ТАЈ АКВАДИТОРАТ ДА БАЦИШ!
ПА ШТА?

АКО, ПАК, ОЗДРАВИ, НАСТАВИЋЕ ИСТРАЖИВАЊЕ И КАД...

... ТО СРЕДСТВО ПОСТАНЕ СИГУРНО И БЕЗОПАСНО... ОПЕТ ЋЕМО СЕ „УБАЦИТИ" У ПОСАО!

И ДОК СУ У БОЛНИЦИ СВИ УЖУРБАНО РАДИЛИ, КРАДЉИВЦИ СУ СЕ ОБЈАШЊАВАЛИ...

А ЈА САМ У ЈЕДНОМ ТРЕНУТКУ ПОМИСЛИО, НИК, ДА СИ ТО УЧИНИО ИЗ ХУМАНИХ РАЗЛОГА!

НИЈЕ МЕНИ СТАЛО ДО ОНОГ СТАРЦА...

... ВАЖНО ЈЕ ДА ОН УСАВРШИ СВОЈ ИЗУМ!

ЈЕ ЛИ ТИ САД ЈАСАН МОЈ ПОСТУПАК? УЧИНИО САМ ТО ЗБОГ НАС!
ДА! САСВИМ!

А ОНДА ЋЕМО ИЋИ НА СИГУРАН ПОСАО!
НЕ СМЕМО ИСПУШТАТИ ИЗ ВИДА ТОГ СТАРЦА!

У МЕЂУВРЕМЕНУ...
АКО ОВО НЕ ПОМОГНЕ НЕЋЕ НИШТА!

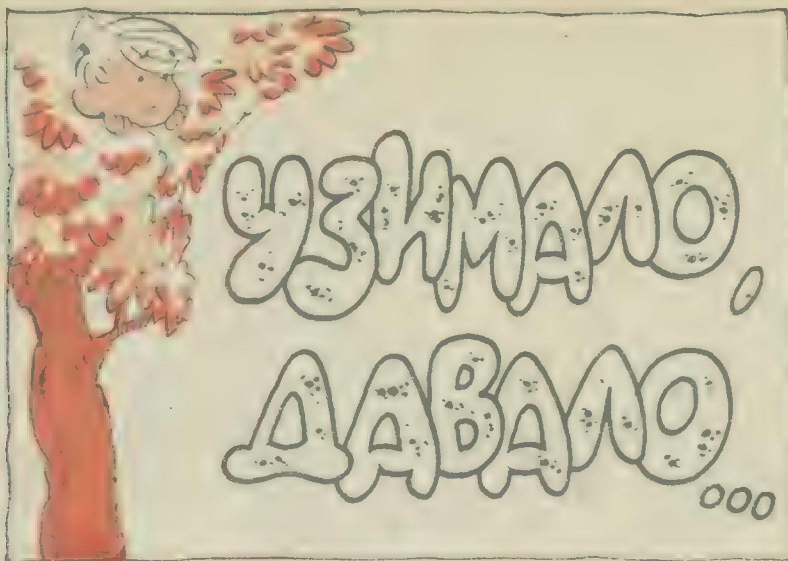

ДЕЈСТВО ТРЕБА ОДМАХ ДА СЕ ПОКАЖЕ, ДОКТОРЕ!

БЕЗ ОВОГА СВАКАКО БИ УМРО!
ИЛИ... ИЛИ!

СИНЕ, ВРАТИО СИ СЕ!
ДА, ОЧЕ!

БИЋЕ ВРЕМЕНА И ЗА ЗАБАВУ, ОЧЕ... КАД СВОЈ ПРОЈЕКТ ДОВЕДЕШ ДО КРАЈА!
КАД ТО БУДЕ, СИНЕ...

... ЗАЈЕДНО ЋЕМО У ГРАД ДА ТО ИСТИНСКИ ПРОСЛАВИМО!
ХОЋЕМО, ОЧЕ!
КРАЈ

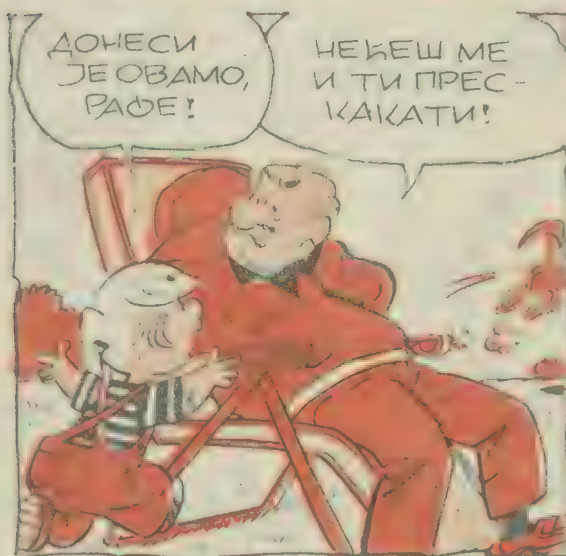

УЗИМАЛО, ДАВАЛО ооо

ДРЖ' ЈЕ, РАФЕ!
АВ!

ЗЗЗЗ

ПЛОП!
ШТААА?

ОХ!
АВВ!
ПОП

ДОНЕСИ ЈЕ ОВАМО, РАФЕ!
НЕЋЕШ МЕ И ТИ ПРЕС-КАКАТИ!

ПУУУСТИТЕ МЕ, ЧИКА ЏОР-ЏЕ!

МОЖЕШ ОДМАХ ДА ИДЕШ... АЛ' ИЗ МОГ ДВОРИ-ШТА!
АЛ' МОРАМ

ОН ЈЕ ВЕЋ ОТРЧ'О С ЊОМ!
НЕ, НИЈЕ... ПО-ГЛЕ-ДАЈ-ТЕ!

ОТИШ'О ЈЕ ДА ЈЕ САКРИ-ЈЕ!
ОХ! НЕ! ЗАР МЕЂУ МОЈЕ НАЈЛЕПШЕ ЦВЕЋЕ!

ГУБИТЕ СЕ ОДАВДЕ... ОБОЈИЦА!
ПА МИ СЕ САМО ИГРАМО!
?

ИГРАЈТЕ СЕ, АЛ' НА НЕКОМ ДРУГОМ МЕСТУ!
ДОБРО... А ГДЕ?

ОТКУД ЈА ТО ДА ЗНАМ? БИЛО ГДЕ... САМО НЕ У МОМ ДВОРИШТУ!
ДОБРО... ИДЕМО!

АХ... НАЈЗАД НА МИРУ!

ЗЗЗЗЗ

ЧИКА ЏОРЏЕ!
ШТА ЈЕ САД ОПЕТ?

МОГУ Л' ДА ПОЗАЈМИМ ВАШЕ ЛЕСТВИЦЕ?
ЗАР ТИ НИСАМ РЕК'О ДА СЕ ЧИСТИШ ИЗ МОГ ДВОРИШТА?

ПА БАШ ЗАТО СУ МИ ЛЕСТВИЦЕ ПОТРЕБНЕ... ДА СЕ ОЧИСТИМ ИЗ ВАШЕГ ДВОРИШТА!
ХУ... ДОБРО! ЕВО ТИ КЉУЧ ОД ШУПЕ!

НЕ СХВАТАМ АЛИ... ЗЗЗЗЗ

УСКОРО...
ЧИКА ЏОРЏЕ, А СМЕМ ЛИ ДА УЗМЕМ ЧЕКИЋ И КОЈИ ЕКСЕР?
ДА, ДА...

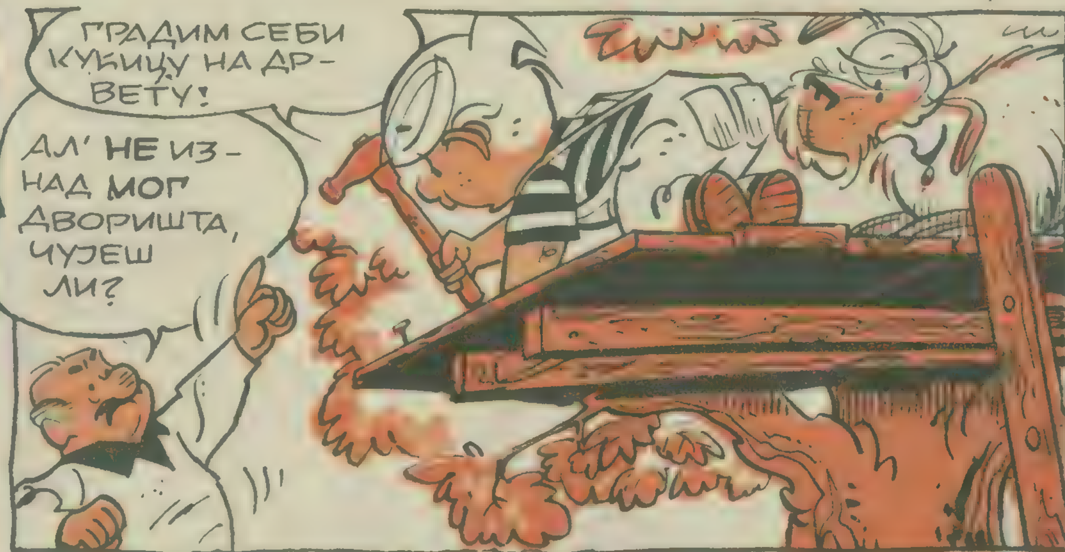

А ТАДА...
ЗАБОРАВИО САМ ДА ПИТАМ... А ВАШУ ТЕСТЕРУ И ОНЕ СТАРЕ ДАСКЕ...
ДАСКЕ... ТЕСТЕРУ... ДА, ДА...

ЗЗЗЗЗ

ЧЕКИЋ...? ТЕСТЕРУ? ДАСКЕ??

ДЕНИСЕ! ШТА СИ ТО СМИСЛИО? ГДЕ СИ, ДЕНИСЕ?

ОВДЕ ГОРЕ... НА ДРВЕТУ!

ГРАДИМ СЕБИ КУЋИЦУ НА ДРВЕТУ!
АЛ' НЕ ИЗНАД МОГ ДВОРИШТА, ЧУЈЕШ ЛИ?

СИЛАЗИ И ВРАЋАЈ МИ МОЈ АЛАТ И ТЕ ДАСКЕ!
УЗИМАЛО, ДАВАЛО...

РЕК'О САМ ТИ ДА СЕ НЕ ИГРАШ У МОМ ДВОРИШТУ!
АЛ' ТО ДРВО ЈЕ У МОМ ДВОРИШТУ!

У РЕДУ... АЛ' ОНДА ЋУ ДА ПОСЕЧЕМ ТВОЈЕ ГРАНЕ КОЈЕ СЕ НАДНОСЕ НАД МОЈЕ ДВОРИШТЕ!
ТЕТКА МАРТА! УПОМОЋ!

ШТА ТО РАДИШ, ЏОРЏЕ, ЗА ИМЕ СВЕТА!
'ОЋЕ ДА ПОСЕЧЕ ГРАНЕ МОГ ДРВЕТА!
САМО ОНЕ КОЈЕ ПРЕЛАЗЕ НА НАШУ СТРАНУ!

ЈА ТАМАН ПОЧЕО ДА ПРАВИМ КУЋИЦУ...
СЛУШАЈ, ЏОРЏЕ... СВАКИ МОМАК ТРЕБА ДА ИМА КУЋИЦУ НА ДРВЕТУ...
СТВАРНО?

ЗНАШ ШТА МАРТА? ПОТПУНО СИ У ПРАВУ!
ЈЕСАМ ЛИ?
УРА!

ЗНАЧИ... КУЋИЦА СМЕ ДА СЕ ПРАВИ?
СМЕ! И ТО ЋУ ЛИЧНО ЈА ДА ЈЕ НАПРАВИМ!

КАСНИЈЕ...
ТАКО! ОВО ЈЕ ПОСЛЕДЊИ ЕКСЕР!
МНОГО СТЕ ЛЕПО ТО УРАДИЛИ, ЧИКА ЏОРЏЕ!

ДОДАЈ МИ ОНЕ ЈАСТУКЕ, ДЕНИСЕ!
БОМБА ИДЕЈА!

МАРТА, ДАЈ ДЕНИСУ МАЛО ЛИМУНАДЕ ЗА КУЋИЦУ НА ДРВЕТУ!
ДОБРО! ДАЋУ И КОЈИ КОЛАЧИЋ!

ЈЕ Л' ТО СВЕ, ЧИКА ЏОРЏЕ?
НИЈЕ! САМО ЈОШ НЕШТО!

ВРАТИ ЛЕСТВИЦЕ У ШУПУ... ТАМО ГДЕ СУ И БИЛЕ!
ДОБРО!

САД ЗАКЉУЧАЈ ШУПУ И ДОБАЦИ МИ КЉУЧ!
'ОКУ АЛИ...

А КАКО ОНДА ЈА ДА СЕ ПОПНЕМ ДО КУЋИЦЕ?
ТО ЈЕ ТО... НЕЋЕШ СЕ НИ ПОПЕТИ!
ТО НИЈЕ ЛЕПО, ЏОРЏЕ!

САМА СИ РЕКЛА ДА СВАКИ МОМАК ТРЕБА ДА ИМА КУЋИЦУ НА ДРВЕТУ! И ЈА САД ИМАМ СВОЈУ!

ЗАР НИЈЕ ЧИКА ЏОРЏ МАЛО МАТОР ЗА МОМКА?
МОЖДА СЕ ПОРЕД ТЕБЕ ПОДМЛАДИО, ДЕНИСЕ!
22
КРАЈ

Породица Безвезић

Тата се забезекнуо кад је видео рачун за струју!

Али, бака не трпи комарце...

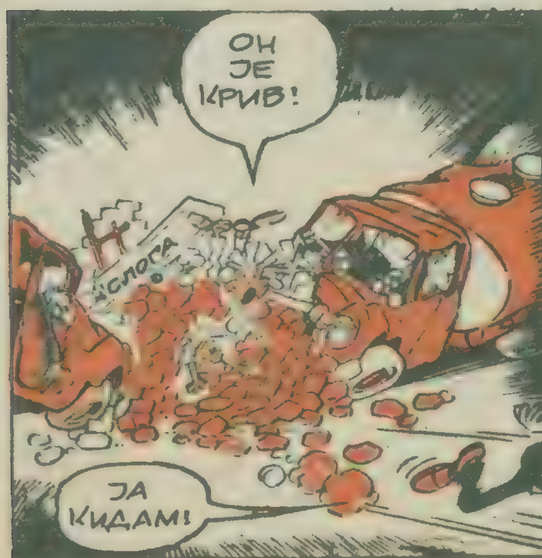

Кад је тата завршио...

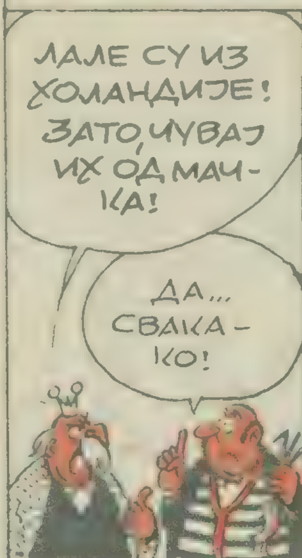

МИЦКО

ШТА МИСЛИШ, ДА Л' СУ ЛАЛЕ ВЕК ПОЧЕЛЕ ДА НИЧУ?
МОЖДА! САД ЋЕ ОН ДА ПОГЛЕДА!
МОЈ ВРТ

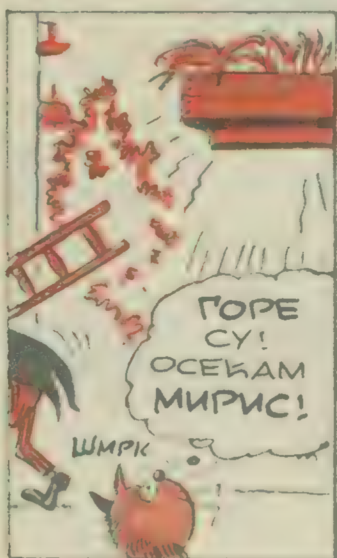

ПЛОП
ЛАЛЕ
ФРУ!

РЕК'О САМ ДА ПОГЛЕДАШ А НЕ ДА ИХ ЈЕДЕШ!
МИЦКО ЈЕ КРИВ... СВУДА ПО ВРТУ ЗАКОПАВА КОСТИ!
ЛАЛЕ

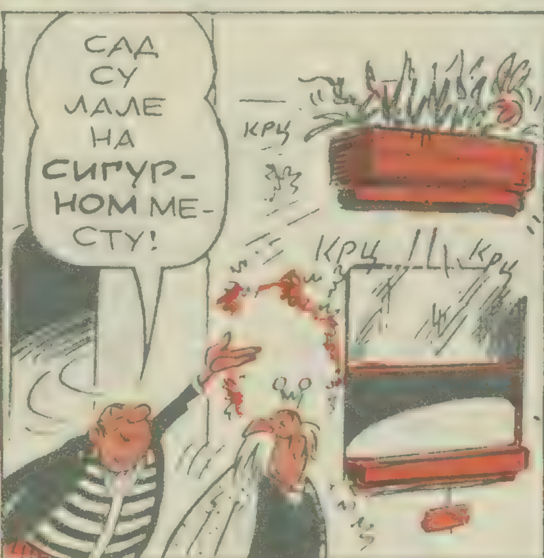

ЛАЛЕ СУ ИЗ ХОЛАНДИЈЕ! ЗАТО, ЧУВАЈ ИХ ОД МАЧКА!
ДА... СВАКАКО!

ТАКО...
ИСКОПАЋУ ЛУКОВИЦЕ ИЗ ВРТА И ПОСАДИТИ ИХ У САНДУЧИЋ НА ПРОЗОРУ! БИЋЕ ТАМО СИГУРНИЈЕ!

КАСНИЈЕ...
ТАКО! САД ДА ПОЗОВЕМ ЊЕГОВО ГОСПОДСТВО ДА ВИДИ!
ШТА? НЕКО ЈЕ УКРАО ЗАКОПАНЕ КОСТИ!

ГОРЕ СУ! ОСЕЋАМ МИРИС!
ШМРК

ИСКОПАЋУ ЈА ЊИХ!

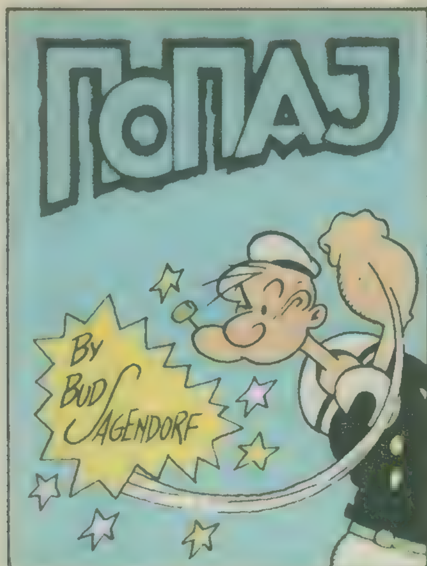

САД СУ ЛАЛЕ НА СИГУРНОМ МЕСТУ!
КРЦ
КРЦ...!!
КРЦ

КРЦ
ТРАС

ДА ИХ ЗАСАДИМ НА НЕКО ТРЕЋЕ МЕСТО, ВАШЕ ГОСПОДСТВО!

НЕ! УСАДИЋУ ЈА ТЕБЕ У ЗЕМЉУ!
ТРАС
ТРАС
ЛАЛЕ

КЛАДИМ СЕ ДА МРГОДИЋ НЕЋЕ БИТИ ЉУБАК К'О ЦВЕТАК КАД ИЗИЂЕ ИЗ ЗЕМЉЕ!

ПОПАЈ
BY BUD SAGENDORF

ФУЈ! КАКАВ ДОСАДАН ДАН!
ДАТУМЕ ОВАКВИХ ДАНА ТРЕБАЛО БИ ШТАМПАТИ НА ПОЛЕЂИНИ КАЛЕНДАРА!

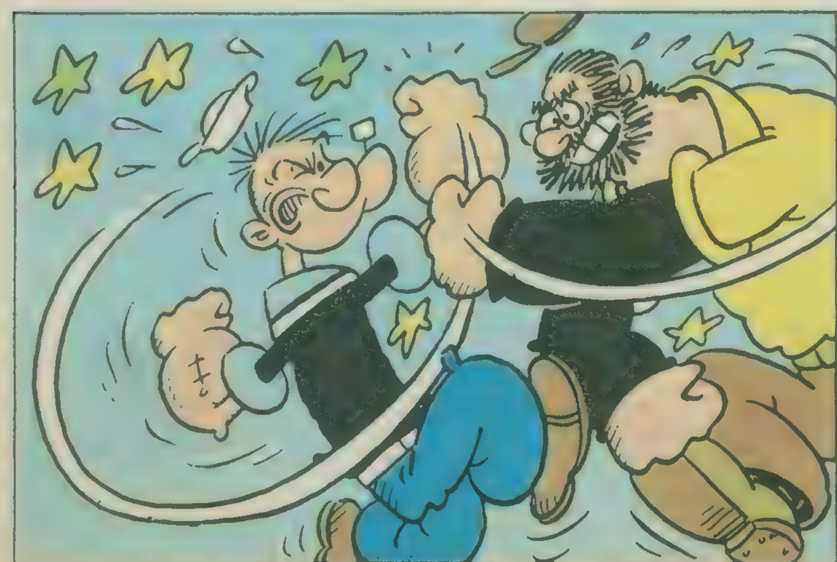

ДОЂЕ МИ ДА КУКАМ И ВРИШТИМ ИЗ СВЕГ ГЛАСА!

ПОПАЈ ЈЕ СТРАШЉИВАЦ!

А БАЦА ОБИЧНА КУКАВИЦА!

АХА!
ТРАС! ТРАС! ТРАС!
ДУМ! ДУМ! ДУМ!

ГРРРРР!
© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved.

ИПАК МАЛО РАЗОНОДЕ У СИВИЛУ ЈЕДНОГ ДОСАДНОГ ДАНА!

мање сладак од других бомбона

- једини произвођач у југославији!

- јединствен технолошки поступак у свету!

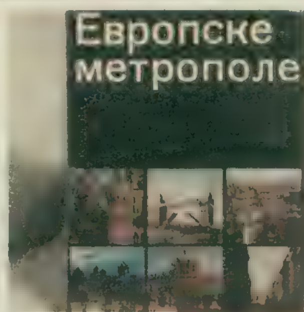
INDUSTRIJA ČOKOLADE I BOMBONA SUBOTICA

JEKO

1. ТАЈ ДИВНИ ЧУДЕСНИ СВЕТ — садржи пет популарно писаних књига које помажу сваком читаоцу да стекне и прошири знање из области математике, енергије, музике, археологије и историје људског друштва. Књиге се продају само у комплету.

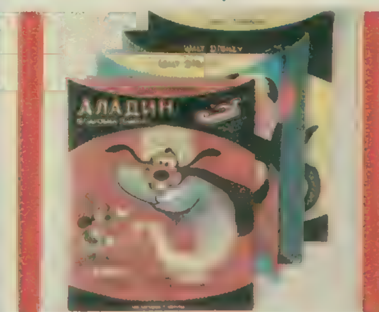
Цена у књижари 200 динара
Преко Забавника 160 динара

2. ЕВРОПСКЕ МЕТРОПОЛЕ — књига о најлепшим градовима старог континента. То је права ревија градова. Сви су они споменик и биографија нација, израсли на темељима народног генија. Књига је луксузно опремљена: формата 22 X 30 цм, са више од 240 илустрација у боји и заштитним четворобојним омотом

Цена у књижари 150 динара
Преко Забавника 120 динара

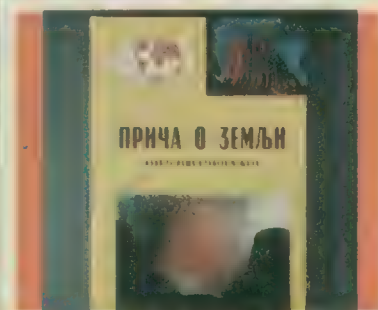

7. ЧАРОБНЕ ИСКРЕ — диван комплет сликовница за децу о необичним доживљајима Дизнијевих јунака. НОВА ЦРВЕНКАПА, ПАТАК У ЧИЗМАМА, ГУЛИ У ЗЕМЉИ ПАТУЉАКА, АЛАДИН И ЧАРОБНА ЛАМПА

Цена комплета у књижари 28 динара
Преко Забавника 24 динара

РИЗНИЦА ЗА СВАКОГ

искористите попуст у Политикином забавнику! купите за ваше најмилије користан и трајан поклон!

3. ПРИЧА О ЗЕМЉИ — кад отворите ову књигу, геологија, наука о Земљиној кори, претвара се у заносну и узбудљиву причу. Ово је књига за оне који желе да сазнају нешто више о земљотресима, вулканима, глечерима, настанку Земље, њеним планинама, речним токовима и морима. Књига је луксузно опремљена са пластифицираним корицама

Цена у књижари 60 динара
Преко Забавника 50 динара

4. ЗЕМЉА МЕСЕЦ — повест о почетку космичке ере — садржи велики број информација и фотографија о историјским летовима на Месец. Књига је луксузно опремљена, вишебојна штампа, 160 страна великог формата, тврди повез, пластифициране корице

Цена у књижари 60 динара
Преко Забавника 50 динара

Ален Гре: СЛИКОВНИЦЕ ЗА УЧЕЊЕ И РАЗОНОДУ
8. АВИОНИ, 9. БРОДОВИ, 10 МОРЕ, 11 ШУМА 12 ПЛАНИНА 13 ВОЗОВИ, 14 ПУТОВАЊА 15. У МОРСКИМ ДУБИНАМА 16 ТЕЛЕВИЗИЈА

Цена књиге у књижари 7 дин.
Преко забавника 6 дин.

5. БИО ЈЕДНОМ — најлепше приповетке југословенских народа припремљене за младе, за оне са маштом, за све који воле мудру реч, домишљатост и смех. Књига је луксузно опремљена у провансној вишебојној техници богато илустрована, у тврдом повезу и пластифицираним корицама

Цена у књижари 60 динара
Преко Забавника 50 динара

6. ДЕЦА СВЕТА — ова књига о деци из Индије, Јапана, Африке, СССР-а и Мексика увешће вас у велику и најлепшу породицу на свету — породицу све деце света у којој постоји само један заједнички језик — љубав. Књига је луксузно опремљена у тврдом повезу са пластифицираним корицама

Цена у књижари 60 динара
Преко Забавника 50 динара

Издавачко предузеће „ВУК КАРАЏИЋ"
11001 Београд, Краљевића Марка број 9

НАРУЏБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО — Свака књига или комплет књига има свој број. Упиши бројеве књига које желиш да купиш у наруџбеницу, попуни је, налепи на дописницу и пошаљи на адресу ИП „ВУК КАРАЏИЋ" књиге ћеш платити поштару кад их донесе. Примају се наруџбенице само за 30 динара или више (јер се за мање не исплати слати због поштарине).

НА ОТПЛАТУ — Упиши на наруџбеницу бројеве књига или комплета које желиш да купиш и пошаљи на адресу ИП „ВУК КАРАЏИЋ", 11001 Београд, Краљевића Марка 9. Примају се наруџбенице само за 60 динара и више (јер се не исплати слати за мању суму). Ако купујеш књиге за 60 до 120 динара плаћаш по 30 динара месечно. Ако купујеш књиге за више од 120 динара платићеш их у 10 месечних рата, с тим што најмања месечна рата може бити 30 динара. Прву рату платићеш кад добијеш књиге.

И КРЕ

Так… ацивали једни… на рачун међусобне возачке ве…

Кад су се „кочије без коња“ први пут појавиле на улицама и друмовима дочекане су лавежом паса и погрдама кочијаша и фијакериста. Чак и добронамерни људи захтевали су од власти да забране кретање тим „пакленим, одвратним направама опасним по живот и имовину становништва“ — како је писао лист „Канштатер Цајтунг“. Лист „Манхајмер Цајтунг“ био је нешто блажи па је поменуте паклене направе назвао само некорисним, смешним и непристојним.

У Америци је чак основан Пољопривредни савез против аутомобилизма, који је захтевао доношење закона са следећом одредбом: „Ако возач аутомобила види да му се приближавају кола с коњима, дужан је да се заустави крај пута и да покрије аутомобил платном обојеним тако да се стопи са околином, како би био што мање видљив“.

ОД КИЊОА ДО ДАЈМЛЕРА

Конструктори првих кола без коња морали су да се боре с многим предрасудама иако мисао о аутомобилу, возилу способном да се само креће, спада у давнашње снове човечанства. Требало је да италијански физичари Еуђенио Барсанти и Феличе Матеучи конструишу први експлозивни мотор 1853. године па да тај сан најзад почне да се остварује. Додуше, још 1769. француски војни инжењер Кињо конструисао је возило на три точка које је покретала пара. Недостатак оваквог возила била је његова стална „жеђ“ за водом коју је требало често доливати у казан испод којег је горела ватра. Кињоово возило развијало је брзину од 5 километара на час!

Прави напредак у односу на Кињоов парни мотор био је четворотактни плински мотор Немаца Николаса Ота и Еугена Лангена, конструисан 1867. године. Али ускоро је плин замењен уљем. Тек осамнаест година касније, 1885. машински инжењер Готлиб Дајмлер успео је да конструише бензински мотор са 900 обртаја у минуту. Исте године још један инжењер, Карл Бенц, конструисао је аутомобил на три точка у који је уградио свој бензински мотор јачине 0,75 КС. Дајмлер је живео у Канштату а Бенц у Манхајму. Иако је раздаљина између та два града једва око 130 километара, Дајмлер и Бенц се нису никада лично познавали!

Дајмлеру је ипак припала ретка част да 1886. године први на свету јавно прикаже аутомобил на четири точка са бензинским мотором, у ствари праве правцате кочије којима су недостајале само рукунице. Грађани Канштата претећи су се освртали за својим необичним суграђанином који је поносно јездио на „бензинском дорату“ за оно време невероватно великом брзином од — 18 километара на час!

После појаве Дајмлерових кочија које саме иду појавили су се и други конструктори, међу њима и Пежо. Његова фабрика почела је да производи аутомобиле 1809. године и производи их и данас.

ПОЗИВ НА ТРКУ

С тим аутомбилским првенцима који нису поштено ни стали на своја четири точка, нико не би помислио на — трку. Али баш таква идеја пала је на памет Пјеру Жифару, спортском новинару француског листа „Пти журнал“.

Власник листа био је запрепашћен када је чуо Жифаров предлог. Затражио је време за размишљање. После неколико дана позвао је Жифара на разговор. Жифар је пре очекивао прекор него подршку. Власник га је дочекао са загонетним осмехом на лицу.

— Жифар — обратио му се — знао сам да сте добар спортски новинар, али да се бавите лудостима као споредним занимањем, то ми је тек сада јасно! Разговарао сам са неким угледним људима и вашим пријатељем Емилом Лезасором који се такође петља око тих аутомобила: одушевљени су предлогом. Право да вам кажем и мене сте загрејали за ту трку! Ако ништа друго, бар ће свет да пуца од смеха!

У децембру 1893. године у „Пти журналу“ је освануо оглас: крупна слова у насловну позивала су све власнике кочија без коња која су се сама кретала да се пријаве за прву аутомобилску трку на свету. Правила будуће трке у ствари нису ни постојала. Потребно је било испунити само два услова али су они за многе учеснике били непремостиви. Први је био да моторно возило мора имати седишта за четири особе, а други да се њиме лако управља, да су безбедна и да им погонско гориво није скупо. Тај други услов било је много теже испунити.

Право учешћа имали су сви аутомобилисти из целог света. Врста погонског горива није строго одређена па су се касније, на старту,

На циљу у Руану учеснике трке дочекао је и Готлиб Дајмлер (на слици обележен стрелицом). Победник Леметр возио је кочије које су имале уграђен његов мотор.

...НУШЕ КОЧИЈЕ БЕЗ КОЊА

ПАРИСКИ ЛИСТ »ПТИ ЖУРНАЛ« ОРГАНИЗОВАО ЈЕ 1894. ГОДИНЕ ПРВУ ТРКУ АУТОМОБИЛА — ПАКЛЕНИХ НАПРАВА ОПАСНИХ ПО ЖИВОТ И ИМОВИНУ СТАНОВНИШТВА. ПОБЕДНИК ЈЕ СТИГАО НА ЦИЉ БРЗИНОМ ОД 21 КМ НА ЧАС!

појавила возила с бензинским, гасним, електричним, па чак и парним моторима.

НЕУМОЉИВА КОМИСИЈА

Провера услова који су се тражили вршена је тако што су сви пријављени учесници будуће трке морали неколико дана раније да са својим „моторним лепотанима" пређу одређени пут од 50 километара, и то за 3 часа, односно брзином од 17 километара на час! То је била максимална брзина која је у то време могла да се тражи од аутомобила. Поред возача, у сваком возилу је седео један инжењер и два члана редакције листа „Пти журнал". Тако је комисија одмах, на лицу места, доносила одлуку да ли возило испуњава тражене услове и да ли може да учествује у трци.

У свом избору чланови комисије били су неумољиви: од 120 самоходних кочија, колико их се пријавило за такмичење, само је 21 возило пуштено на старт! Међутим, пре почетка трке комисија је морала да учини извесне уступке: дозвољено је учешће и возилима са мање од четири седишта али без права освајања награде.

Још пре трке у јавности су се чули приговори на брзину која се захтевала од возила. Сви су тврдили да брзина од 17 километара на час, у то време највећа коју су возила достизала, може озбиљно да угрози безбедност возача и гледалаца! Организатори такмичења најзад су морали да пристану да се брзина возила на трци смањи на 12,5 километара на час!

Двадесет другог јула 1894. све је било спремно за почетак трке. Организатори су обележили стартну линију кредом. На циљу је победника чекала награда од 5000 француских франака. Париски лист „Пти журнал" данима је на својим странама најављивао велики догађај. На крају је толико заинтересовао јавност да је почетку трке присуствовао „цео Париз".

КО ЋЕ ПРЕ

Трка је имала неке особине данашњег рели-такмичења. Њени учесници стартовали су у Паризу али су свој је „кочије без коња" морали да возе путевима и друмовима на којима се одвијао редован саобраћај и да прођу кроз градове Сен Жермен, Трил, Мелан, Нант, Вернон, Гејон и Пон д л'Арч. Циљ трке био је у Руану, што значи да су такмичари морали да пређу 126 километара.

Почетак трке личио је на велику забаву, на све стране пљуштале су шале на рачун такмичара и њихових кола. Највише смеха изазвао је један аутомобил с по тоном на пару чија је настрешница, која је замењивала кров, била окићена звонима јер је у крају где је његов власник живео полиција прописала гласну звоњаву као заштиту грађана пешака!

На старту су се нашла и двојица такмичара правих џинова, који су имали чврсту намеру да својим возилом стигну до Руана покрећући га искључиво снагом својих мишића на принципу веслања у чамцу. Било је ту и возило које се покретало помоћу одвијања огромне савијене опруге, сличне опрузи у сату. Почасно место припало је маркизу Алберту де Диону, каснијe власнику познате аутомобилске фирме Де Дион и Бутон, који је на старт трке дошао са неким парним возилом које је подсећало на трактор. И његова, као и друга кола, на парни погон, стрпљиви ложачи припремали су за полазак бацајући огромне количине угља у пећи испод котлова у којима је кључала вода стварајући водену пару без које нису могли ни да макну.

Знак за полазак на „велико путовање" пропраћен је урнебесним повицима присутних. Увис су полетеле капе и шешири. И даље, дуж целог пута, такмичаре је дочекивала маса раздраганих посматрача. Али, док су се гледаоци забављали за свој рачун, учесници трке преживљавали су праву голготу.

Пјер Жифар, који је заменио целу ствар, није могао да види њихове муке јер је одмах после знака за почетак трке отпутовао возом у Руан где је био циљ и где је требало да се изврши проглашење победника.

НА КРАЈУ ГОЛГОТЕ

На прву незгоду такмичари су наишли недалеко од Париза: деоницу пута дугу свега 100 метара, тек насуту туцаником, кола нису могла да пређу јер је туцаник „хватао" точкове. Сви су ова возила малтене изнели на рукама!

Што је трка више одмицала све више такмичара је одустајало. Било је и трагичних догађаја: ложача једних парних кочија опрљила је пара. Настављали су само упорни. Највише муке имао је Де Дион са својим парним трактором али је он упорно возио даље, чак је био и у вођству.

Међу масом света која је очекивала такмичаре у Руану био је и инжењер Готлиб Дајмлер чији је бензински мотор био уграђен у неколико „кочија" које су се такмичиле. У питању је било његово животно дело. Жарко је желео да кочије са његовим моторима стигну прве.

Жеља Готлиба Дајмлера се испунила. На циљ у Руану, од 21 моторног возила, колико их је пошло, стигло је свега 15. Од тих петнаест девет су имала Дајмлеров мотор, у Руан су стигла само једна кола с Бенцовим мотором.

Победник трке Леметр, на возилу пежо са Дајмлеровим бензинским мотором, стекао је и славу и новац: награда од 5000 француских франака одмах му је исплаћена.

Власник листа „Пти журнал" био је више него задовољан, а зачетник идеје да се одржи прва аутомобилска трка, Пјер Жифар, пресрећан. Више од њих били су задовољни само конструктори првих самоходних кочија: после ове трке аутомобилу је била осигурана будућност.

Dan BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

Следећег петка: ПРОТИВ СВОЈИХ?

НАПРАВИТЕ САМИ

МЕЦА ПЕЦА

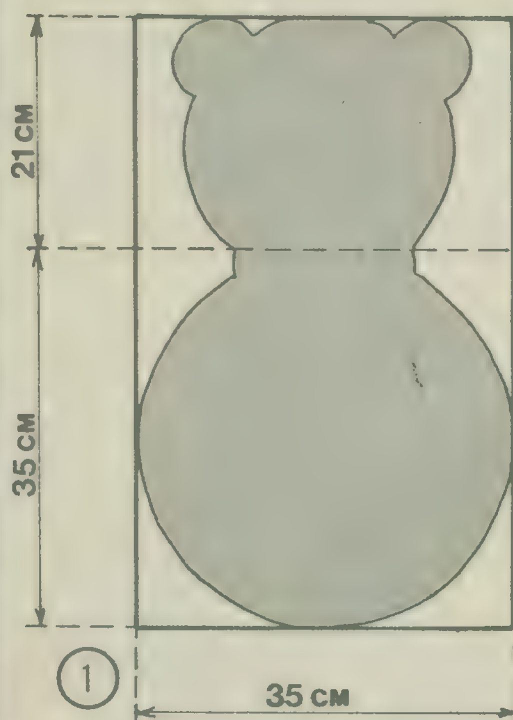
Предлажемо вам да данас направите од старе мушеме или комада чвршћег најлона кесу **МЕЦУ-ПЕЦУ**. Ова кеса сем што је дело ваших руку, лепо изгледа и може да послужи као ормарић у купатилу у којем ћете држати четкице за зубе, сапун, боце са шампоном и друго.

Према нашој шеми **(црт. 1)** исеците два облика од мушеме или најлона и један такав исти само од картона, као и по један део за горњи и доњи џеп од исте тканине као што сте искројили за мецу **(црт. 2 и 3)**. Од папира или платна исеците очи, нос и доњи део лица и доцртајте уста **(црт. 4)**.

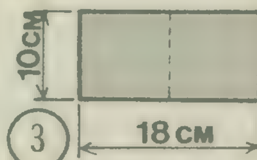
На једну мецу скројену од мушеме залепите очи, доњи део лица, нос и ушијџе џепове **(црт. 5)**. Затим између те и друге скројене меце уметните мецу од картона **(црт. 6)** и све тс прошијте бодом као што видите на нашем **цртежу број 7**. На крају вежите меци око врата лепу, широку машну и тако сте добили кесу за држање ситница у купатилу.

На исти начин можете направити и МЕЦУ-ПЕЦУ јастуче. Само за јастуче вам је потребан комад тканине од сомота или дифтина. Искројте оба дела, опшијте са три стране а кроз четврту — отвор напуните јастуче старим крпицама, отпацима од вунице или комадићима сунђера **(црт. 8 и 11)**. И на јастучету можете зашити џепове и у њима држати марамицу, омању књигу и слично.

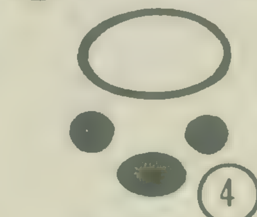
МЕЦУ-ПЕЦУ можете употребити и као држач за оловке, блокове, пенкала, који ћете ставити изнад свог стола за рад. Направите га овако: према нашој шеми искројте два дела, један од картона а други од јачег шареног папира, залепите други на први а уместо џепова залепите кутијице разних величина **(црт. 9)** или их направите од чвршћег платна и пришијте на шарени папир пазећи при том да се папир не поцепа **(црт. 10)**.

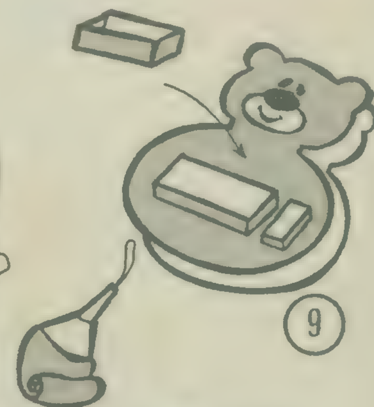

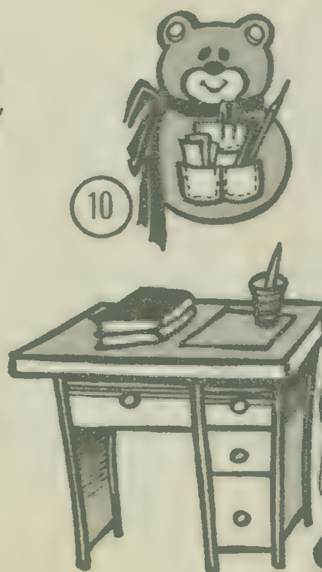

БИТКА НА КРБАВСКОМ ПОЉУ

Крајем лета 1493. године босански санџак-бег Хадум Јакуб-паша прешао је са 8.000 лако наоружаних коњаника преко Уне и Крупе у Штајерску, опустошио и опљачкао Цеље и Птуј. Враћајући се из Словеније Турци су опљачкали Хрватско загорје и повели са собом силно робље. Са богатим пленом скренули су на југ, опустошили и спалили пространу варош у подграду Модруша и наставили према Босни. Али, ускоро су, негде код Мале Капеле, наишли на хрватску војску која им је пресекла пут. Јакуб-паша је понудио хрватском бану Деренчину откуп да га пропусти у Босну, али је овај, сигуран у премоћ својих снага над већ замореном турском војском, захтевао да Турци ослободе све заробљенике и врате плен. Јакуб-паша није прихватио услове бана Деренчина, али је одуговлачио с преговорима да би, мењајући правац кретања, пребацио своју војску преко кршевите Крбаве и извукао је из тешког положаја. Бан Деренчин је похитао Турцима у сусрет преко широког Крбавског поља водећи око 3.000 хрватских и славонских коњаника и око 2.000 пешака. Заједничка опасност од Турака окупила је завађене хрватске феудалце па су се уз бана нашли Бернардин Франкопан Модрушки, Иван Франкопан Цетински, Никола Франкопан Тржачки, Петар Зрински, Карло Гушић, Јурај Влатковић и многи други. Почетком септембра бан Деренчин се спустио с војском у равницу испод града Удбине, уз реку Крбаву, и напао Турке. После краће борбе Исмаил-бег, који је предводио турске снаге из Србије, повукао се и навукао Хрвате на турску групу под Мехмед-бегом, постављену у заседу у шумама на источној обали Крбаве. Хрватску војску је ускоро напала и главнина турских снага под Јакуб-пашом, а Смаил-бег је прешао у бочни противнапад. Већ у почетку битке погинули су Иван Цетински и Јурај Влатковић што је поколебало њихове људе и они су, са Бернардиновим пешацима, масовно бежали према Крбави и у њој многи нашли смрт. Кад је Бернардин напустио бојиште, отпор Хрвата је савладан и Турци су заробили бана Деренчина, Николу Франкопана и Карла Гушића.

ХИТ СТРАНА

Петком у Забавнику, а понедељком на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

ВЕЧЕ УЗ РАДИО

САН РЕМО 74

ИВА ЗАНИКИ

После победе у Сан Рему Ива Заники је поново најтраженија међу звездама италијанске канцоне. Захваљујући модерној композицији „Здраво, драга, како си?" позната певачица је нај зад дочекала свој звездани тренутак у чувеној сали казина Мунићипале у Сан Рему. Кажемо „најзад", јер је и пре тога у два наврата певала победничке песме али у алтернацији са познатијим интерпретаторима (тада је и систем такмичења био друкчији) и нико јој није придавао већи значај. Овог пута доживела је да сва пажња буде њој поклоњена.

случај се поновио. Ива је заједно са популарним Бобијем Солом певала „Циганку" која је не само победила већ и постала велики хит. Боби Соло је био херој. Сви су заборавили да је, како је штампа писала, успеху много допринела и од лична интерпретација „симпатичне и елегантне Иве Заники".

Година 1970. доноси јој афирмацију. Певала је „Нојеву барку" и први пут добила заслужено признање. Многи композитори заинтересовали су се за „добро школовани јужњачки темпераментан глас". Почиње сарадњу са Теодоракисом и Азнавуром. Славни грчки композитор и француски шансоњер у многоме су допринели да се Ива Заники пробије и ван Италије. Исте године Ива се појављује на „канцонисими" и у конкуренцији најпопуларнијих италијанских певача осваја шесто место. Прави успех долази годину дана касније.

На путујућем фестивалу „Плоча лета 71" пева „Обалу белу, обалу црну", заузима треће место и плоча са том композицијом постаје ве лики европски хит. Пробија се у ред водећих певача и јануара следеће године на телевизији почиње њена серија под називом „Знаш ли шта ћу ти рећи?" Истовремено, постигла је успех на турнејама по Бразилу, Венецуели, Шпанији, Француској и Швајцарској. И по-

Мада није дочекан и рекламиран као обично, овогодишњи фестивал италијанске забавне музике у Сан Рему није разочарао. Напротив! Многи су убеђени да протекла смотра у познатом медитеранском летовалишту, иначе 24-та по реду, наговештава ренесансу италијанске канцоне.

Фестивал „Сан Ремо 74" протекао је у „борби" старе и нове гарде. Ветерани овог фестивала, који годинама на њему воде главну реч, имали су у млађим певачима и неколицини истакнутих странаца опасне такмаце. На крају су сви били задовољни: „староседеоци" заступљени „вечним" Домеником Модуњом, изврсном Милвом и победницом Ивом Заники доказали су да нису за „старо гвожђе". Млади су у Ани Мелато, Росели и мешовитој групи „Домодосола" имали одличне представнике. Холандски пар Маут и Мекнил и шкотска група „Мида оф д роуд" је са успехом представила европску музику. Песме које су ови популарни извођачи отпевали вероватно ће доживети велик међународни успех а плоче са овим песмама високе тираже.

Прве успехе Ива Заники (IVA ZANICCHI) постигла је пре десетак година. Млада певачица (рођена је 19. јануара 1941), иначе свршена ученица средње музичке школе, добила је прву шансу после победе на такмичењу нових гласова у Ђенови. У пролеће 1967. године први пут стиже у Сан Ремо. Певала је у алтернацији са чувеним Клаудијем Вилом победничку песму „Не мисли на мене". Сви су славили Вилу а нову певачицу готово нико није запамтио. Две године касније

ред тога што јој је све ишло добро знала је повремено да „нестане са сцене" и тако умањивала сво ју популарност.

Ива Заники се радовала сваком признању и свакој награди али је одувек чезнула за трофејом намењеном победнику у Сан Рему. То признање дочекала је овог пролећа.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ЗДРАВО, ДРАГА, КАКО СИ?
(CIAO, CARA, COME STAI?)

Музика и текст: **Ђиано — Динаро**
Изводи: **Ива Заники**

Све што он увек губи,
изгубио је са њом.
Лопов и песник и у љубави
никада се не мењају.

Када се увече враћао кући,
поражен више него икада,
она га је гледала
али он није схватао.
Здраво, драга, како си?
И не гледа га више.

Здраво, драга, како си?
У часу нађе празна је
његова соба.
Здраво, драга, како си?
Веровао јој је још.

Сада, кад си побеђен,
остајем сам.
Када те изгубим
биће последња грешка
везана за понос.
Али, сад је сувише касно.

Без узрока, без мржње,
то је твоја судбина.
И сваке вечери, кад се
вратиш кући,
остаје ти самоћа.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: ЗДРАВО, ДРАГА, КАКО СИ? можете чути **у понедељак 29. априла** ове године у емисији **ВЕЧЕ УЗ РАДИО** која се налази на **I програму Радио-Београда од 20.00 до 22.00!**

СЛОБОДНО ПИТАЈТЕ

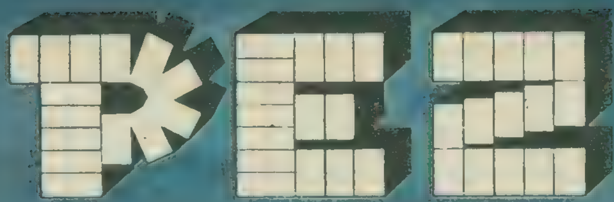
Зашто се плоче врте брзином од 45 и $33\frac{1}{3}$ обртаја?

М. Перић, Варварин

Временом се број обртаја плоче у минуту (на енглеском RPM) тј. брзина мењала. Године 1927. усвојена је стандардна брзина од 78 обртаја у минути и тако је остала све до краја четрдесетих година. Нешто касније у Америци почиње кампања названа „борба брзина" (»Battle of the speeds«). Води се прави мали рат између фирми РЦА, која је производила плоче на 45 обртаја и пречника од око 17 см и КОЛУМБИЈА — диско куће чије су се плоче обртале брзином од $33\frac{1}{3}$ обртаја пречника од око 30 см. И једне и друге плоче прављене су од винила. Око 1953.

године појављују се плоче које се окрећу брзином од $16\frac{2}{3}$ обртаја и оне се користе за говорне емисије (поезија, курсеви језика и сл.) и снимање оркестарске музике. Ове плоче, бар у музици, нису имале већу примену. Мотори модерних грамофона омогућавају свирање плоча на брзини од 45, 78, $33\frac{1}{3}$ и 16, али се данас углавном производе плоче на 45 и $33\frac{1}{3}$ обртаја у минуту.

награђује сваког дана

Учествуј и ти у великој наградној игри PEZ. Пошаљи 22 омота бонбона PEZ било које врсте на адресу:
PEZ Pony 61111 Љубљана п.п. 8

Kolinska

Сваког дана између примљених пошиљки биће извучена једна која ће добити бицикл „pony". Наградна игра траје од укључиво 22. априла до укључиво 22. октобра 1974. Добитници награда биће обавештени препорученим писмом. Сваког петка објављивање добитника награда на телевизији. Учествујте са више пошиљки... ...јер PEZ награђује сваког дана.

ДУШИЦА ЛУКИЋ

КОНФЕРЕН
ЗА ШТА

— НЕЋУ ДА РАЗГОВАРАМ С НОВИНАРИМА — БУНИО СЕ ПРОФЕСОР. — ЈОШ ЋЕ ОБЈАВИТИ ДА САМ ЗАЈАХАО МАГНЕТНЕ СИЛЕ, УПРЕГНУО ЗЕМЉУ И КОЧИЈАШИМ ПО КОСМОСУ.

Једноставним речима професор је објашњавао новинарима све што их је занимало.

Овог пута, молим те, немој одбити новинаре. То не би ваљало. Уосталом, сам си им обећао да ћеш данас одговарати на њихова питања... — говорила је Марта Симић своме мужу.

— Обећао, којешта, био сам присиљен да то кажем.

— Ипак, обећао си и сад мораш одржати своју реч — била је упорна Марта.

Она је била бескрајно стрпљива са својим мужем који се, мада човек седе браде и научник светског гласа, изван своје лабораторије осећао и понашао као право правцато дете. Он је био веома једноставан човек али многе ствари уобичајене у свету није могао да прихвати. Изнад свега није подносио да га присиљавају на нешто. Ма о чему да се радило, није трпео да га моле или да га наговарају. Ако нешто није хтео онда није хтео и нико га више ничим није могао то приволети.

Неће ништа разумети

Његова жена је све то добро знала. Па ипак, овог пута је наваљивала на мужа. Имала је за то веома јаке разлоге. Прво, професор Симић је заиста обећао Светском савезу новинара тај проклети разговор и то пошто их је претходно неколико пута одбио. То је значило да га они више неће пустити на миру све док не испуни то своје обећање. Затим, оно чиме се професор Симић бавио, захтевало је најпотпунији мир и највећу концентрацију. Марта је знала да ће му то бити обезбеђено једино ако се појави пред новинарима и од говори на њихова питања. Али, он то није хтео.

— Уосталом, — наваљивала је она — људи имају право да знају шта ти то радиш са њиховом родном планетом. Зар није тако?

— Али, шта да им кажем? Ништа од свега тога неће разумети. Знаш и сама колико су далеко од тога.

— Рећи ћеш им истину. Рећи ћеш им је тако да је разумеју.

— Њих не занима истина. Њих занима сензација! То они желе. Нешто као: моћни седобради професор Симић покреће Земљу и мења јој правац!.. Не, не и не! Немој ме ни подсећати на све то...

— Знаш да није тако... — супротстављала се Марта.

— Знаш добро, мила, да је баш тако! Заборавила си оно...

— Твој рад није никаква тајна — прекиде га жена.

— И није. Земаљски центар за космичка истраживања добро је обавештен о свему што радим. Нека се ти новинари обрате њима и готово. Све ће добити.

Имај милости!

— Добили су. На основу тога и желе с тобом да разговарају, — покушавала је и даље Марта. Али, боље би било да то није казала. Јер тек тиме је код свог мужа изазвала праву буру гнева.

— Ја истражујем енергетску густоћу електромагнетних поља у свемиру. Цео свој живот сам посветио томе. А они? Кад су то први пут чули — шта су урадили, шта? Надували су ту чињеницу тако да је испало како ће Седобради ускоро зајахати магнетне силе и упрегнути их у Земљу па, малтене, кочијашити њоме по космосу! Не, молим те, Марта, имај милости према мени. Не подсећај ме на све то. Новинари ни реч, ни реч од мене неће чути. Они баш ништа о томе не знају. Уосталом... они уопште ништа не знају. Ето ти. И немам с њима шта да причам. Њих не занима наука.

— Знаш да није тако. Неоправдано се љутиш. Њих и те како занима наука! И те како желе да знају да ли си ти уверен у то и да ће настојања Земаљског центра на успостављању везе са цивилизацијом изван Земље бити корисна за Земљу. Шта ће то значити за све нас...

— Па то је којешта! Марта, како се усуђујеш?.. Требало је одмах да им кажеш нека питају Центар.

— Управо су на основу овлашћења из Центра дошли код тебе. И ти си им за данас обећао разговор...

— Не могу да разговарам с њима. Ти људи не разумеју језик мојих чињеница. Сигуран сам да не би знали ни тако просту ствар као што је то Алфа Центаури...

— Шта?

— ... да је то нама најближа звезда. Шта ја знам, да је удаљена свега 4,3 светлосних година од нашег Сунчевог система...

— Хахаха, хахаа — насмеја се професор из свег гласа и од свег срца тако да се и сама Марта изненађена тиме осмехнула. — Хахаха, дивно, богами дивно — смејао се професор и даље. — Таман да одмах објаве као прворазредну сензацију како ће професор Симић, стари Седобради, кренути. Не, већ је кренуо на нама веома блиску звезду, јер, хахаха, за њих је то часком, ништа, пих, четири кома три... А оно: светлосних година и оно: звезда — то се једноставно занемари, превиди, и остаје само четири кома три... Марта, то је којешта! Не желим никакву конференцију за штампу.

— Неће отићи. Неће ти дати мира, то је. Видиш, на данашњи дан, кад примаш то високо одликовање за свој рад, сусрет с новинарима

у идућем броју комплетан стрип

НЦИЈА

МПУ

је неминован. Сам си, уосталом, тако испланирао. Сам си рекао да, ако већ мора бити, све буде о једном трошку.

— Ко зна шта ће ме они питати. Видиш — бранио се упорно професор — питаће ме којекакве глупости, о којима ни сам ђаво нема појма. Можда ће ме чак питати за филмске глумице...

— Па нека питају. Реци шта знаш. Реци да ти је чувени глумац Михаило Доб пријатељ...

— Да, да, и да му ти редовно месиш принцес-крофне. Којешта.

— Па ти их, драги мој дечко, веома волиш. Те исте принцес-крофне, зар их не волиш?

— Волим, разуме се, али није реч о томе. Једноставно **не желим** никакву конференцију за штампу. Ја не могу тако да радим. Молим те, Марта, душо, отерај их. Једноставно отерај. Готово. Нема ме. Измисли нешто...

— Не, нећу — узјогуни се она први пут у свом животу. Било је то више него гром из ведра неба.

— Молим?

— Нећу да их отерам... Ја...

— Чини ми се да **ти желиш** ту конференцију, Марта?

То ће ме убити!

— Желим — рече храбро она — јер ће те једино тако оставити на миру. Узнемираваће те на све могуће начине. Зато јер и ти њих ометаш да обаве свој посао... Много је једноставније да им одговориш, љубазно, на тих неколико питања. И сам видиш да је тако. Ево, по целој кући су се размилели, укључили су радио-пријемнике, магнетофоне, дежурају већ данима око куће... Ти и не сањаш с колико труда све то прикривам од тебе — рече Марта с прекором.

— А знаш ли барем шта их то занима?

— Она га погледа испод ока.

— Не би ли било боље да их сам упиташ? Да их пустим унутра, а?

— То ће ме убити — рече професор и пође у своју лабораторију.

— Ако се закључаш... да знаш..

— Нећу се закључати. Идем само по једну стварчицу. А они, нека уђу.

Када се професор појавио пред новинарима, најпре је настао тајац а онда се проломила бура од аплауза. Професор се смерно поклонио свима а онда сео.

— Стојим вам на располагању.. — рече тихо.

— Професоре, — одјекну високи алт — да ли је тачно да ви желите да преселите нашу планету у другу галаксију и зашто?

— То је... засад немогуће. Да то је засад немогуће. Енергетска устоћа електромагнетних поља у свемиру није довољно испитана. О томе нема ни говора, засад.

— Рекли сте засад, рекли сте засад — заори се са свих страна. — Кажите нешто више о томе.

— По идеји Ф. Цвајка, утицајима са Земље на Сунце могуће је покренути цео Сунчев систем на путовање по космосу. Можда ће неко приметити, да Сунчева држава и сад путује космосом, обилазећи по својој орбити центар наше галаксије. Да. Али Цвајк је мислио на нешто друго. То друго, ми у Земаљском центру за испитивање космоса, управо спремамо. Тражимо нашем Сунчевом систему боље место у галаксији. Ближе центру. Јер, према досадашњим тумачењима сигнала из космоса, добијеним у Југословенској акцији Земаљског центра, цивилизације високог ступња налазе се на окупу у центру наше галаксије...

На обострано задовољство!

Марта Симић је сва срећна слушала мужа и задовољно се осмехивала. Никада у животу није постигла такав успех: да га наговори на нешто што сам не жели, па још да при томе буде и тако љубазан и говорљив. Искрено се разнежила.

А професор је заиста одговарао на сва питања. Једноставним речима објашњавао је све што их је занимало. Није показивао ни нервозу, ни нестрпљење. Чак је и једном сасвим голобрадом момчићу, вероватно сараднику неког омладинског листа, који је муцајући од страхопоштовања, упитао професора шта је то што све време држи у руци, љубазно одговорио:

— А, то... То је још у експерименталној фази. Нова стварчица. Магнетски детектор, тако некако бисмо га могли назвати, који бри...

И само зато што су са свих страна стизала нова питања, потурани му нови микрофони под нос, увек изнова блештали блицеви, професор није успео да заврши реченицу. Ипак, требало је свима понешто рећи.

На крају, помало уморни, и професор и новинари, поздравише се уз обострана љубазна захваљивања. После свега, веома задовољан, професор пољуби своју жену у чело и замоли је да буде толико љубазна и попије с њим једну добру кафу.

А новинари су као без главе одјурили у своје редакције и дописништва. Требало је свет што пре обавестити о сензацији над сензацијама... Али, кад су завирили у своје бележнице, нашли су тамо празне беле листове. У магнетофонима празне траке. У фотографским апаратима и филмским камерама — празне филмове.

Весна и Марсовка

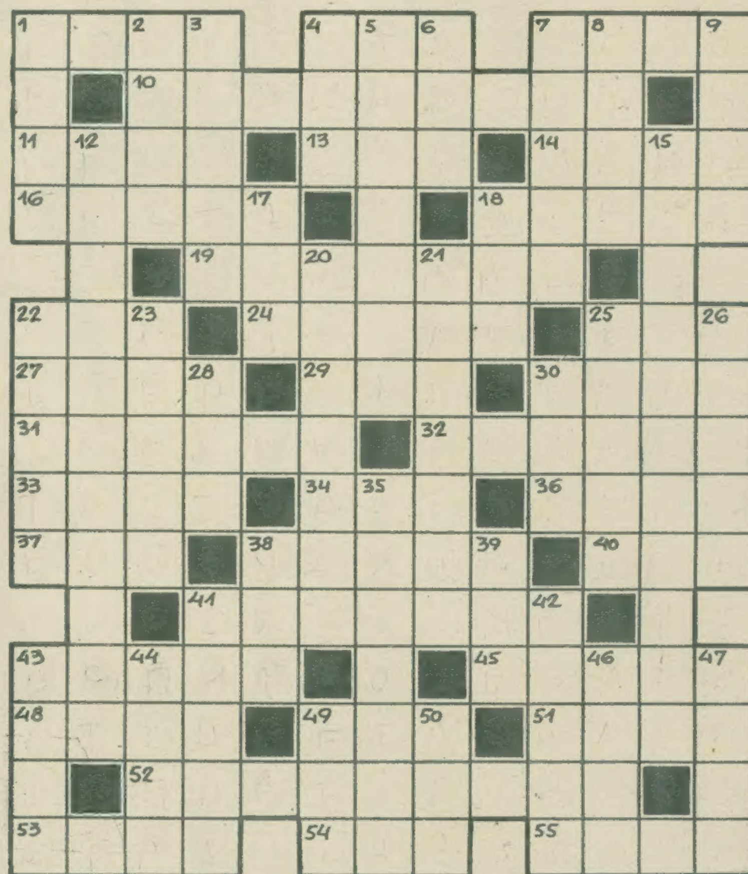
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) врста спорта, 4) троцифрен број, 7) главни град Норвешке, 10) љубазност, 11) припадник турског номадског племена, Обар, 13) перуанска певачица (Сумак), 14) америчка филмска глумица (Тарнер), 16) доњи део кичме, 18) дрвени стуб (турц.), 19) мали рукав, 22) словеначки филолог и књижевник историчар (Матија), 24) горњи део куће, 25) енглеска племићка титула, 27) забава, плес, 29) индустријска област у Западној Немачкој, 30) рибља јаја, 31) посуда за со, 32) натпис, 33) женин отац, 34) француска филмска глумица (Жирардо), 36) тигањ, 37) бивши светски првак у шаху (Макс), 38) прибор за пецање, 40) део недеље, 41) шаховска фигура (мн.), 43) провера знања, 45) амерички шаховски велемајстор (Лари), 48) место на острву Пељешцу, 49) грчко слово, 51) место у Срему, 52) чобаница, 53) предео, подручје, 54) лична заменица, 55) напад.

УСПРАВНО:

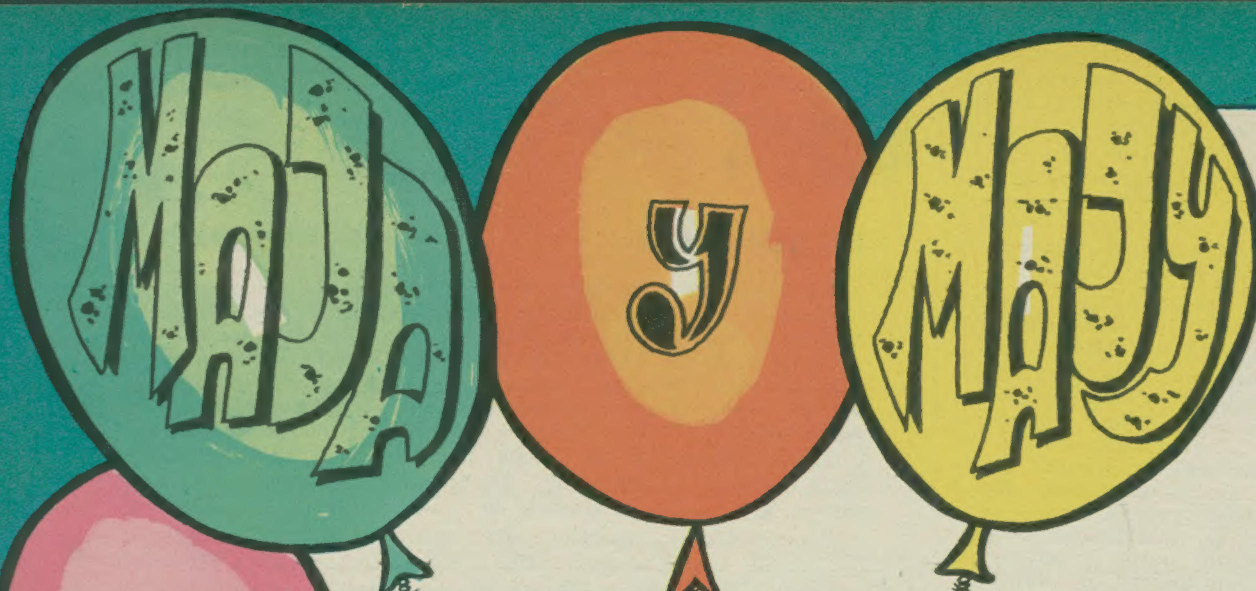
1) законита заједница мушкарца и жене, 2) клип кукуруза са зрном, 3) француски филозоф и књижевник (Жан Пол), 4) смучке, 5) лева притока Колубаре, 6) показна заменица, 7) морска риба, 8) остарео, 9) зао, 12) својство или стање оног који је вртоглав, 15) изузетно, 17) изван игре, 18) холивудски филмски глумац (Џемс), 20) низ ниских слапова, 21) искра, 22) неупрљане, 23) младо свињче, 25) хармонија, 26) уједначен, равномеран, 28) стари Словен, 30) острво на Јадрану, 35) састојак дувана, 38) скраћеница за: ултра кратки таласи, 39) коњче, 41) Синајска гора, 42) окрајак, руб, 43) енглески физичар (Њутн), 44) наш песник (Васко), 46) прибор за рад, 47) одбачај од земље, одраз, 49) усклик, 50) папагај.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

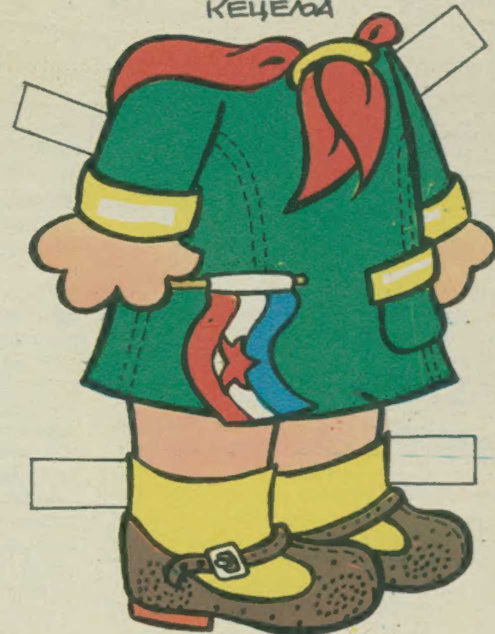
Водоравно: 1) Анана, 6) фарса, 11) Татари, 13) аспект, 14) Арад, 15) коб, 17) Амор, 18) кор, 19) котар, 21) Ири, 22) ад, 23) пано, 24) ор, 26) Об, м, 27) Јара, 28) Умаг, у, 30) „арета“, 32) трабант, 34) Ира, 35) Оран, 36) Ли, 37) ми, 38) „Спал“, 39) Киш, 40) Сантрач, 42) тајац, т, 44) Алек, 45) сода, и, 46) е, з, 48) од, 49) рика, 50) (Р(аде) К(ончар), 51) Нат, 53) анода, 55) Мел, 56) Дора, 58) Иво, 59) „Тапо“, 60) авалит, 62) Лерман, 64) Лагос, 65) опати.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ“ Миробуб Лазаревић.
Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника“ Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: DM 46 — $ 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Зкг 73. Девизне уплате за иностранство преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711.
На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ШКОЛСКА КЕЦЕЉА

КОМПЛЕТ ЗА СВАКИ ДАН

КАПА ЗА ИЗЛЕТ

ШКОЛСКА ТОРБА

ХАЉИНА ОД ТАНКЕ ВУНИЦЕ

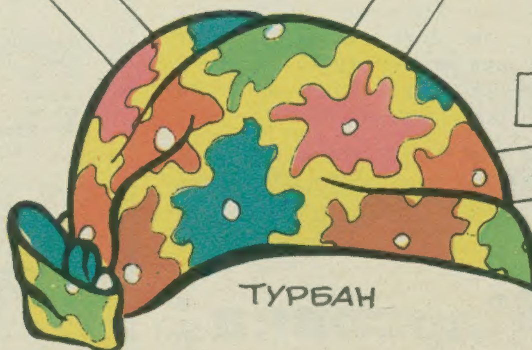

ХАЉИНА ЗА ИЗЛАЗАК

КОМПЛЕТ ЗА ИЗЛЕТ

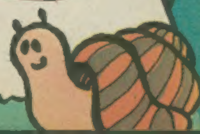

ТУРБАН

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Драги Забавниче,

ПОПУЛАРАН И ДАНАС!

Молим те да напишеш кад се родио и кад је умро чувени писац фантастичних романа Жил Верн.

Дијана Сремачки, Нови Сад

Жил Верн је написао укупно 57 романа с научним предвиђањима, од којих су се многа и остварила. Овај

и данас популарни и радо читани писац живео је 77 година: рођен је 1828, а умро 1905. године.

ТРИ ОСКАРА ЗА КАУБОЈА

Желела бих да напишеш нешто о чувеном глумцу Герију Куперу.

Јулијана Стојчевска, Скопље

„Да нисам знао да јашем и да баратам револвером никада не бих постао глумац", изјавио је Гари Купер кад је већ био најпознатија звезда Холивуда. А вратоломно јахати и хитро руковати колтом Гари је научио на помало необичан начин. Наиме, после завршетка колеџа у граду Хелени, где је рођен 1901. године, Гари је повредио ноге у саобраћајној несрећи. Да би се опоравио и ојачао одлази на оближњи ранч где убрзо постаје познат као младић који на коњу и с револвером у руци може учинити готово све. Гари тада није ни слутио да ће баш као јахач и каскадер доспети на филм. Носећи у себи и даље жељу за јахањем одлази у Ајову где успешно завршава — ликовну академију. Сликање је, наиме, у то време била највећа љубав Герија Купера. Сиромаштво га је, међутим, отерало у Лос Анђелес. Требало је наћи посао. Кад је чуо да у Холи-

вуду траже младиће који знају јахати и пуцати одлази у „метрополу филма". После неколико година непрекидног јахања и вратоломија, непознати сликар и будући добитник три Оскара за глуму случајно добија мању улогу у филму „Победа Барбаре Ворт". Ускоро склапа уговор са славним продуцентом Голдвином. Пажљиво бирајући улоге Гари Купер ускоро постаје најпознатије име Холивуда и најчувенији каубој који се икада појавио на филму. Најбољи филмови су му „За ким звона звоне" и „Игра судбине" са Ингрид Бергман и „Наредник Јорк" за којег је 1941. године добио свог првог Оскара. После екранизованих Хемингвејевих романа „За ким звона звоне" и „Збогом оружје" снима свој најуспешнији филм — чувени вестерн „Тачно у подне". За улогу у овом филму поново је награђен Оскаром. Последњи филм у којем игра Гари Купер је „Голо сечиво" којег је славни глумац снимио кад је већ био тешко болестан. Пред саму смрт, 1961. године додељен му је и трећи Оскар за заслуге у развоју филма.

ШТА ЗНАЧИ ЕГОИСТ?

Занима ме шта значи егоист па те молим да објасниш ову ријеч.

Марина Оберски, Загреб

Егоист је себичан човек, саможивац, свесебица, својко, онај ко своје интересе ставља изнад свега другог. Корен ове речи је латинска реч „ego" што значи „ја", а сама реч „егоист" дошла је у наш језик из француског. Од ове речи изведене су и именице егоизам или егоитет, егологија, придев егоистичан и сл.

НИЈЕ НОВИНАРСКА ПАТКА!

Занима ме одакле за лажну вест у новинама потиче израз „новинарска патка".

Махмут Имамовић, Коњиц

Када данас, у време кад је скупљање информација за новине и њихово издавање беспрекорно организован посао, читалац посумња да је објављена вест нетачна или измишљена, испред ње сигурно у загради неће наћи слова Н. Т. Ови тајанствени иницијали некад су се редовно појављивали у „Келнским новинама" испред вести које су биле непроверене или су потицале из непоузданих извора. Стављајући ознаку N. T. испред оваквих информација, уредник „Келнских новина" хтео је да на неки начин одвоји службене и проверене вести и написе од оних које су биле несигурне. А да ли су слова Н и Т изабрана случајно?

Она су, у ствари, скраћеница од латинског израза „Non testatum" што значи „није проверено", „без доказа". Читана абецедирањем или „спеловањем" ова два слова дају немачку реч „Ente" што значи — „патка".

ПРОДАЈЕ ГИТАРУ

Желим да преко мале поште обавестим све твоје читаоце да продајем очувану гитару. Заинтересовани могу да се

јаве на адресу: Милан Ђокић, Ул. Хусинских рудара бр. 31, III спрат, стан 13, 11000 Београд.

РЕПРЕЗЕНТАТИВЦИ ХАЈДУКА

Желео бих да у малој пошти објавите адресу на коју бих могао писати ногометашима „Хајдука" који играју у нашој репрезентацији.

Здравко Токић, Д. Андријевци

Адреса фудбалера и репрезентативаца „Хајдука" је **Ногометни клуб „Хајдук", Зрињско-Франкопанска 17, 58000 Сплит.**

ЗА ЉУБИТЕЉЕ ЗНАЧАКА

Јављам вам се из Софије где редовно читам Забавник. Хоби ми је скупљање значака и већ имам 1200 различитих значака спортских клубова из земаља широм света. Желео бих да објавите моју адресу како бих могао да се дописујем са читаоцима Забавника који имају исти хоби. Моја адреса је: Георги Манов, ул. Младежки проход бл. 7, Г. Софиа 8, Булгариа.

Верујемо да ће љубитељи значака и они који воле спорт писати овом читаоцу Забавника из Софије.

СТАРИ ЗАБАВНИЦИ

Молим вас да у малој пошти објавите да нудим на продају Забавнике од броја

850 па надаље. Заинтересовани могу да се јаве на адресу Јелена Ракић, Мештровићева 30, 24000 Суботица.

АДРЕСА НИКОЛЕ ПЛЕЋАША

Хтео бих да сазнам адресу Николе Плећаша, кошаркаша загребачке „Локомотиве" и наше репрезентације.

Антон Зекић, Зрењанин

Плећашу можете писати на адресу његовог клуба где игра. Дакле, **Никола Плећаш, К. К. „Локомотива", Тушканец 1 а, 41000 Загреб.**

КАД ЈЕ РОЂЕН ЧАРЛИ?

Молим те да ми одговориш кад је рођен Чарли Чаплин. **Вељко Тољ, Сарајево**

Чарли Чаплин је рођен 1889. године.

АДРЕСА ФУДБАЛЕРА »ВОЈВОДИНЕ«

Молим те да у малој пошти објавиш адресу на коју би могао да пишем фудбалерима „Војводине".

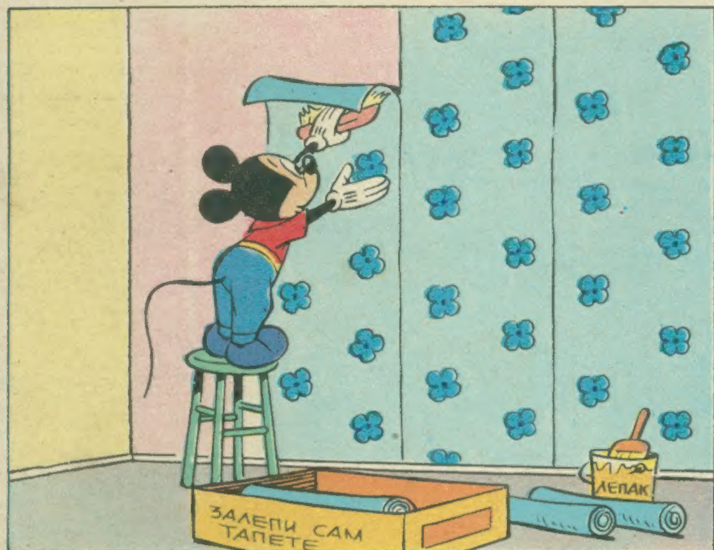
Милош Елезовић, Високо

Фудбалерима „Војводине" можете писати на адресу: **Ф. К. „Војводина", Зрењанинова 8, 21000 Нови Сад.**

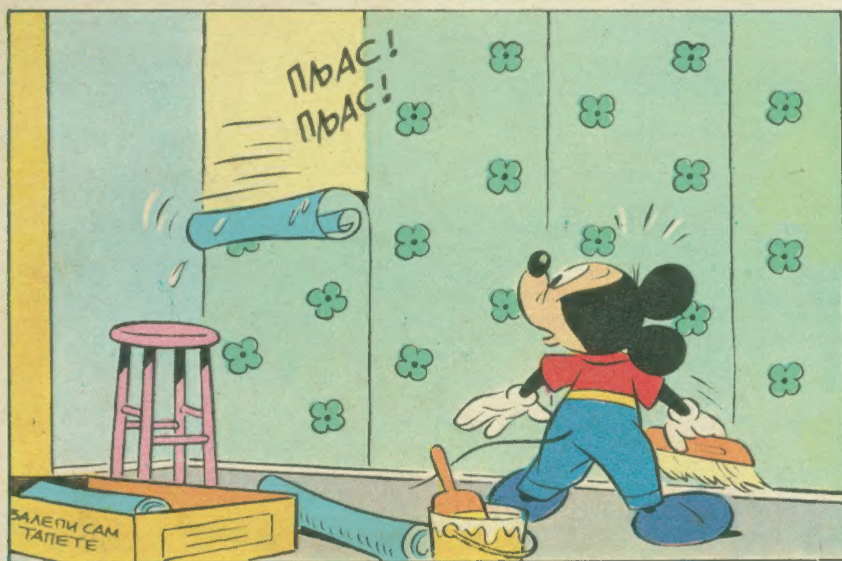
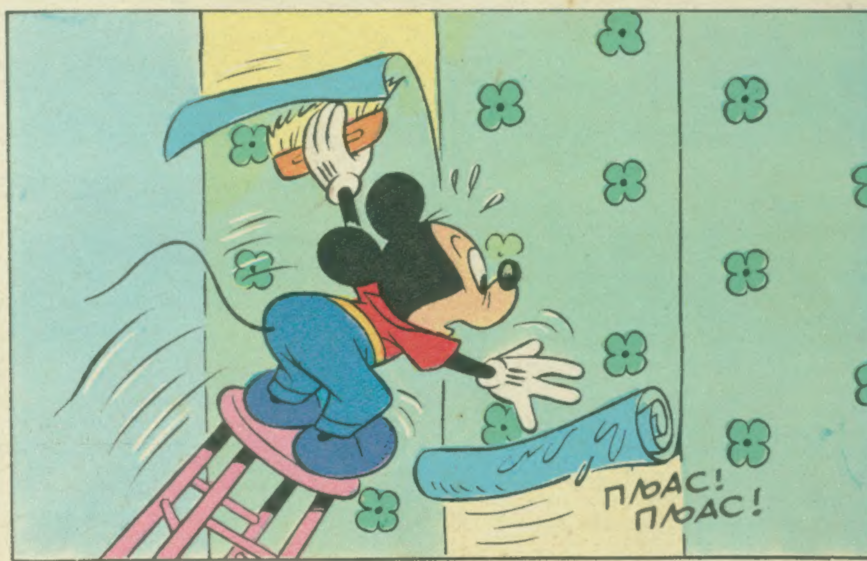
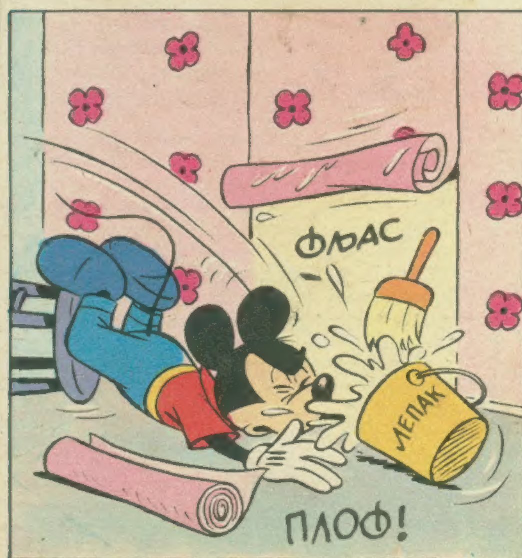

WALT DISNEY
МИКИ

САД МОГУ ДА ПОЧНЕМ...
ЗАЛЕПИ САМ ТАПЕТЕ

АКО САМО УСПЕМ ДА...
ЗАЛЕПИ САМ ТАПЕТЕ

...ОТВОРИМ ОВУ КУТИ-ЈУ!
ЗАЛЕПИ САМ ТАПЕТЕ

ЛЕПАК
ЗАЛЕПИ САМ ТАПЕТЕ

ФРР ФРР

ПЉАС! ПЉАС!
ЗАЛЕПИ САМ ТАПЕТЕ

ПЉАС! ПЉАС!

ФЉАС
ЛЕПАК
ПЛОФ!

ЗАЛЕПИ САМ ТАПЕТЕ

БОЈА